2024/1620

19.6.2024 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/1620 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 31 май 2024 година

за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет, ([1]) в съответствие с обикновената законодателна процедура

Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2024 г. ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Опитът с действащата уредба в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма (БИП/БФТ), която в огромна степен се опира на изпълнението на национално равнище на мерките за БИП/БФТ, показа слабости не само по отношение на ефикасното функциониране на тази уредбата на Съюза, но и по отношение на интегрирането на международни препоръки. Тези слабости доведоха до появата на нови пречки за правилното функциониране на вътрешния пазар, както поради рисковете в рамките на вътрешния пазар, така и поради външни заплахи, пред които е изправен.

(2) Презграничният характер на престъпността и на облагите от престъпна дейност са заплаха за усилията на финансовата система на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Необходимо е увеличаване на тези усилия на равнището на Съюза чрез създаване на орган, който да допринася за прилагането на хармонизирани правила в тази област. Освен това този орган следва да прилага хармонизиран подход за засилване на съществуващата уредба на Съюза за превенция в областта на БИП/БФТ, и по-конкретно на надзора в областта на БИП/БФТ и сътрудничеството между звената за финансово разузнаване (ЗФР). Този подход има за цел намаляване на разликите между националните законодателства и надзорни практики и въвеждането на структури, които решително да допринасят за гладкото функциониране на вътрешния пазар, и следователно той следва да се основава на член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

(3) Ето защо следва да бъде създаден орган на Съюза за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма (наричан по-нататък „Органът“). Създаването на Органа е от решаващо значение за гарантиране на ефективен и адекватен надзор върху задължените субекти, при които рискът от изпиране на пари/финансиране на тероризма (ИП/ФТ) е висок, за укрепване на общите надзорни подходи по отношение на всички останали задължени субекти и за подпомагане на съвместните анализи и сътрудничеството между ЗФР.

(4) Настоящият регламент е част от всеобхватен пакет, целящ укрепване на уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ. Настоящият регламент, Регламент (ЕС) 2023/1113 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), Регламент (ЕС) 2024/1624 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) и Директива (ЕС) 2024/1640 на Европейския парламент и на

([1]) ОВ C 152, 6.4.2022 г., стр. 89.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2024 г.
([3]) Регламент (ЕС) 2023/1113 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и прехвърлянията на определени криптоактиви, и за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 (ОВ L 150, 9.6.2023 г., стр. 1).
([4]) Регламент (ЕС) 2024/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма (ОВ L, 2024/1624, 19.6.2024 г., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

Съвета ([5]) ще съставляват заедно правната рамка, уреждаща изискванията в областта на БИП/БФТ, на които задължените субекти ще трябва да отговарят и които ще бъдат в основата на институционалната рамка на Съюза в областта на БИП/БФТ.

(5) За да се изведе надзорът в областта на БИП/БФТ на ефективно и единно равнище в целия Съюз, е необходимо на Органа да бъдат предоставени следните правомощия: пряк надзор върху определен брой избрани задължени субекти от финансовия сектор, включително доставчици на услуги за криптоактиви; наблюдение, анализ и обмен на информация относно рисковете от ИП/ФТ, засягащи вътрешния пазар; координация и надзор върху надзорниците в областта на БИП/БФТ във финансовия сектор; координация и надзор върху надзорниците в областта на БИП/БФТ в нефинансовия сектор, включително органите за саморегулиране; и координация и подкрепа на ЗФР.

(6) Съчетаването на компетенции както за пряк, така и за непряк надзор по отношение на задължените субекти, а също и осигуряването на механизъм за подкрепа и координация на ЗФР е най-подходящото средство за постигане на надзор в областта на БИП/БФТ и сътрудничество между ЗФР на равнището на Съюза. Следователно е необходимо Органът да съчетава независимост и високо равнище на технически експертен капацитет и да бъде установен в съответствие със Съвместното изявление и общия подход на Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия от 19 юли 2012 г. относно децентрализираните агенции.

(7) Договореностите относно седалището на Органа следва да бъдат определени в споразумение относно седалището между Органа и държавата членка, в която се намира седалището. В споразумението относно седалището следва да се определят условията за установяване на седалището и преимуществата, които се предоставят от държавата членка на Органа и неговия персонал. Споразумението за седалището следва да бъде сключено своевременно, преди Органът да започне дейността си.

(8) При избора на седалище на Органа, Европейският парламент и Съветът трябва да гарантират, че предвид естеството на Органа, неговото местоположение му позволява да изпълнява изцяло своите задачи и правомощия, да набира висококвалифициран и специализиран персонал, да предлага подходящи възможности за обучение за дейности в областта на БИП/БФТ, и когато е приложимо, да си сътрудничи тясно с институциите, органите и агенциите на Съюза; както и с оглед избягването на репутационните рискове Европейският парламент и Съветът преценяват, въз основа на публично достъпна, подходяща и сравнима информация, като например докладите на Специалната група за финансови действия (FATF), как държавата членка, в която седалището ще бъде разположено, се справя с рисковете от ИП/ФТ. Освен това Европейският парламент и Съветът взимат предвид следните критерии при избора на седалище на Органа: гаранция, че Органът може да бъде създаден на място при влизането в сила на настоящия регламент; достъпност на мястото; наличие на подходяща образователна инфраструктура за децата на членовете на персонала; подходящ достъп до пазара на труда, социална сигурност и медицински грижи за децата и съпрузите на членовете на персонала; както и географския баланс. Въз основа на тези критерии, седалището на Органа следва да бъде във Франкфурт на Майн, Германия.

(9) Правомощията на Органа имат за цел да му дават възможност да подобрява надзора в областта на БИП/БФТ в Съюза в различни аспекти. По отношение на избраните задължени субекти Органът следва да гарантира съответствие в цялата група с изискванията, определени в уредбата в областта на БИП/БФТ и във всички други правно задължителни актове на Съюза, които налагат на финансовите институции задължения, свързани с БИП/БФТ. По отношение на финансовите надзорници Органът следва по-специално да извършва периодични прегледи с цел да гарантира, че всички финансови надзорници изпълняват адекватно своите задачи. Той следва също така да разследва системни пропуски в надзора, произтичащи от нарушения или неприлагане или неправилно прилагане на правото на Съюза. По отношение на нефинансовите надзорници, включително органи за саморегулиране по целесъобразност, Органът следва да координира партньорските оценки на стандартите и практиките в областта на надзора и да отправя искания към нефинансови надзорници да осигурят спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ, които са в тяхната сфера на компетентност. Органът следва да може да предприема действия в случай на потенциални нарушения или неприлагане на правото на Съюза от страна на нефинансови надзорници и когато тези нарушения не са отстранени в съответствие с препоръките на Органа, той следва да отправя предупреждения до засегнатите партньори на нефинансовите надзорници. Органът следва да улеснява функционирането на колегиите от надзорници

([5]) Директива (ЕС) 2024/1640 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. относно механизмите, които да бъдат въведени от държавите членки за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма, за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937 и за изменение и отмяна на Директива (ЕС) 2015/849 (ОВ L, 2024/1640, 19.6.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

в областта на БИП/БФТ както във финансовия, така и в нефинансовия сектор. Като цяло Органът следва да допринася за сближаването на надзорните практики и за насърчаването на високи стандарти за надзор. Освен това Органът следва да координира и подкрепя провеждането на съвместни анализи от ЗФР или да изисква започването на съвместни анализи и следва да предоставя на ЗФР услуги в областта на информационните технологии и изкуствения интелект, за да подобрят капацитета си за анализ на данни, както и средства за сигурно споделяне на информация, включително чрез хостинг на FIU.net — специалната информационна система, позволяваща на ЗФР да си сътрудничат и обменят информация помежду си и, когато е целесъобразно, с партньори от трети държави и с трети страни.

(10) С цел да се укрепят и допълнително да се изяснят правилата в областта на БИП/БФТ на равнището на Съюза, като същевременно се гарантира съгласуваност с международните стандарти и друго законодателство и се повишава ефективността на прилагането на мерките за БИП/БФТ, включително в нефинансовия сектор, е необходимо да се установи координиращата роля на Органа на равнището на Съюза по отношение на задължените субекти както във финансовия, така и в нефинансовия сектор за целите на подпомагането на националните надзорници и насърчаване на сближаването в областта на надзора. Следователно на Органа следва да бъде възложен мандат да изготвя проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, да приема насоки, препоръки и становища с цел да гарантира, че когато надзорът остава на национално равнище се прилагат по принцип еднакви надзорни практики и стандарти по отношение на всички сравними субекти. Освен това Органът следва да има за задача да наблюдава и измерва степента на сближаване и последователното прилагане на правните изисквания и високите стандарти за надзор от страна на надзорните органи и задължените субекти. Поради високо специализирания му експертен капацитет на Органа следва да бъде поверено разработването на надзорна методика, съответстваща на основан на риска подход. Някои аспекти на методиката, които могат да включват хармонизирани количествени референтни показатели, като например подходи за класифициране на профила на риска на задължените субекти, включително техните профили на присъщ и остатъчен риск, следва да бъдат подробно определени в пряко приложими задължителни регулаторни мерки — в регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение — като при пруденциалния надзор се вземат предвид рисковете от ИП/ФТ, за да се гарантира ефективно взаимодействие между надзора в областта на БИП/БФТ и пруденциалния надзор. Други аспекти на методиката, които изискват по-широка свобода на надзорна преценка, като например подходите за оценка на вътрешните механизми за контрол на задължените субекти, следва да бъдат обхванати в незадължителни насоки, препоръки и становища на Органа. Хармонизираната надзорна методика следва да отдава дължимото внимание и, където това е уместно, да засилва ефекта на съществуващите надзорни методики, отнасящи се до други аспекти на надзора върху задължените субекти от финансовия сектор, особено когато е налице взаимодействие между надзора в областта на БИП/БФТ и пруденциалния надзор. По-конкретно, надзорната методика, която следва да бъде разработена от Органа, следва да допълва насоките и другите инструменти, разработени от Европейски надзорен орган (Европейския банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([6]), в които подробно се излагат подходите на органите за пруденциален надзор по отношение на отчитането на рисковете от ИП/ФТ при пруденциалния надзор, за да се гарантира ефикасно взаимодействие между надзора в областта на БИП/БФТ и пруденциалния надзор. Хармонизираната надзорна методика също така ще даде възможност за разработване на общи надзорни инструменти за взаимодействие със задължените субекти и искания за данни от тях в цялата система за надзор. Органът следва да може да координира разработването на такива инструменти под формата на структурирани въпросници, базирани онлайн или офлайн и интегрирани в единна платформа за взаимодействие със задължените субекти и между надзорниците в рамките на системата. Подобна платформа не само би улеснила надзорните процеси и хармонизираните надзорни подходи, но и би допринесла за избягването на дублиращи се изисквания за докладване и на налагането на прекомерна тежест върху задължените субекти под надзор както на равнището на Съюза, така и на национално равнище.

(11) Разширяването на обхвата на предикатните престъпления, свързани с изпирането на пари, така че да включва неприлагането и избягването на целеви финансови санкции, изисква по-добро разбиране за заплахите и уязвимостите в тази област на равнището на задължените субекти, надзорниците и Съюза. Поради това при изпълнението на надзорните си задачи по отношение на избрани задължени субекти Органът следва да гарантира, че тези субекти разполагат с подходящи системи за прилагане на изискванията, свързани с целевите финансови санкции. Аналогично, предвид централната му роля за осигуряването на ефективна система за надзор в рамките на вътрешния пазар, Органът следва да подкрепя сближаването на надзорните практики в тази област, за да се гарантира адекватен надзор върху спазването от страна на кредитните институции и финансовите институции на изискванията, свързани с прилагането на целеви финансови санкции. Информацията, събрана в процеса на изпълнението на задачите на Органа в областта

([6]) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

на надзора и сближаването, представлява ресурс за по-доброто разбиране от страна на Съюза на рисковете, свързани с неизпълнението и избягването на целеви финансови санкции, и може да допринесе за установяването на ефективни мерки за смекчаване. За тази цел Органът следва да допринася със своя опит и знания за разработването на оценка на риска на равнището на Съюза във връзка с неизпълнението и избягването на целеви финансови санкции.

(12) На органа следва да е възложено да разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да допълва хармонизираната единна нормативна уредба от правила, установена в Регламент (ЕС) 2023/1113, Регламент (ЕС) 2024/1624 и Директива (ЕС) 2024/1640. На Комисията следва да се предоставят правомощия да одобрява проекти на регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС, за да им придаде задължителна правна сила.

(13) На органа следва да е възложено да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, когато е необходимо да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент. На Комисията следва да се предоставят правомощия да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 от ДФЕС.

(14) Проектите на регулаторните и техническите стандарти за изпълнение следва да подлежат на изменение единствено при много ограничени и извънредни обстоятелства, тъй като Органът е най-тясно свързан с уредбата в областта на БИП/БФТ и я познава най-добре. За да се осигури плавен и бърз процес на приемане на тези стандарти, вземането на решение от Комисията за одобряване на проектите на регулаторните и техническите стандарти за изпълнение следва да бъде ограничено със срок.

(15) В процеса на разработване на проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение и насоки и препоръки, насочени към задължените субекти, надзорниците или ЗФР, Органът следва като правило да провежда открити обществени консултации, освен ако тези консултации и анализи са изключително непропорционални спрямо обхвата и въздействието на съответните мерки или спрямо особената неотложност на въпроса. Обществените консултации следва да се провеждат, за да се анализират потенциалните разходи и ползи от новите мерки и свързаните с тях нови изисквания, както и за да се гарантира, че всички заинтересовани страни, включително други органи на Съюза, чиято област на компетентност може да бъде засегната, са имали възможност да дадат своя принос и съвети. Тъй като през годините ролята на гражданското общество, включително академичните среди, разследващите журналисти и неправителствените организации, се оказа от първостепенно значение за разкриване на престъпни модели и намиране на начини за укрепване на уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ, за да се предотврати престъпната злоупотреба с вътрешния пазар, Органът следва да обърне специално внимание на приноса на гражданското общество. Той следва да гарантира подходящо участие на гражданското общество и активно търсене на неговото мнение в процеса на създаване на политики.

(16) Тъй като не съществува достатъчно ефикасен ред за работа по случаи, свързани с БИП/БФТ, които имат презгранични аспекти, е необходимо да се създаде интегрирана система за надзор в областта на БИП/БФТ на равнището на Съюза, която да гарантира последователно високо качество в прилагането на надзорната методика в областта на БИП/БФТ и да насърчава ефективното сътрудничество между всички съответни компетентни органи. По тези причини Органът и националните надзорни органи в областта на БИП/БФТ следва заедно да съставляват система за надзор в областта на БИП/БФТ. Системата за надзор в областта на БИП/БФТ следва да се основава на взаимно доверие и добросъвестно сътрудничество, включително обмен на информация и данни, свързани с надзора, за да се даде възможност на Органа и надзорните органи да изпълняват ефективно своите задачи. Системата за надзор в областта на БИП/БФТ ще бъде от полза за надзорните органи, когато са изправени пред специфични предизвикателства, например по отношение на засилен риск от ИП/ФТ или поради недостиг на ресурси, тъй като в рамките на тази система при поискване следва да бъде възможна взаимопомощ. Тази взаимопомощ може да включва и обмен и командироване на служители, дейности в областта на обучението и обмен на най-добри практики. Освен това Комисията може да предоставя техническа подкрепа на държавите членки съгласно Регламент (ЕС) 2021/240 на Европейския парламент и на Съвета ([7]) с оглед на насърчаването на реформи, насочени към укрепване на борбата с изпирането на пари.

(17) Предвид важната роля на тематичните прегледи в надзора в областта на БИП/БФТ в целия Съюз, тъй като те дават възможност да се определи и сравни нивото на експозиция на риск по отношение на задължените субекти, върху които се упражнява надзор, и тъй като понастоящем надзорниците в различните държави членки не се ползват от тези

([7]) Регламент (ЕС) 2021/240 на Европейския парламент и на Съвета от 10 февруари 2021 г. за създаване на Инструмент за техническа подкрепа (ОВ L 57, 18.2.2021 г., стр. 1).

прегледи, е необходимо Органът да определи националните тематични прегледи, които имат сходен обхват и график, и да гарантира тяхното координиране на равнището на Съюза. С цел да бъдат избегнати ситуации на евентуално противоречащи си комуникации с поднадзорните субекти, координационната роля на Органа следва да се свежда до взаимодействие със съответните надзорни органи и следва да не включва никакво пряко взаимодействие с неизбрани задължени субекти. По тази причина Органът следва да проучва възможностите за съобразяване или синхронизиране на графика на националните тематични прегледи и да улеснява провеждането на всякакви дейности, които съответните надзорни органи могат да пожелаят да проведат както съвместно, така и по друг начин.

(18) Ефективното използване на данни води до по-добро наблюдение на задължените субекти и по-добро спазване на изискванията от тяхна страна. Ето защо както при прекия, така и при непрекия надзор, упражняван от Органа и от надзорните органи спрямо всички задължени субекти в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ, следва да може да се разчита на бърз достъп до съответните данни и информация за самите задължени субекти и за надзорните действия и мерки, предприети спрямо тях, като се прилагат ограничени срокове за съхранение на данни в съответствие с приложимата рамка за защита на данните. За тази цел, и предвид поверителния и чувствителен характер на информацията, Органът следва да изгради централна база данни относно БИП/БФТ с информация, събирана от всички надзорни органи, и следва да предоставя достъп до тази информация на всеки надзорен орган и орган извън системата за БИП/БФТ в рамките на системата, когато е необходимо, въз основа на принципа на поверителност и на принципа „необходимост да се знае“. Събраните данни следва също така да обхващат съответните аспекти на процедурите за отнемане на лиценз и оценки за надеждност и пригодност на акционери или членове на ръководния орган на отделни задължени субекти, тъй като това ще даде възможност на надзорните органи и органите извън системата за БИП/БФТ надлежно да разглеждат възможни недостатъци на конкретни субекти или физически лица, които може да са се проявили в други държави членки. Базата данни следва също така да включва статистическа информация за надзорните органи и ЗФР. Всички събрани данни и цялата информация следва да дават възможност за ефикасен надзор от страна на Органа за правилното функциониране и ефикасността на системата за надзор в областта на БИП/БФТ. Информацията от базата данни ще позволи на Органа да реагира своевременно на потенциални слабости и случаи на неспазване от страна на неизбрани задължени субекти. За да се гарантира, че базата данни съдържа цялата съответна информация, налична в системата за надзор в областта на БИП/БФТ, надзорните органи следва да разполагат с възможността да предоставят други категории данни в допълнение към пряко предвидените в настоящия регламент. В същия ред на мисли, управлявайки базата данни и анализирайки предоставените данни, Органът ще бъде в най-добра позиция да установи кои допълнителни данни или категории данни могат да бъдат поискани от надзорните органи, за да се повиши ефективността на базата данни. За да се подпомогне съставянето, съхранението и използването на съгласуван и структуриран набор от данни, е необходимо допълнително да се уточнят форматът, процедурите, сроковете и други подробности относно обхвата и естеството на данните, които трябва да се предават в базата данни. За тази цел Органът следва да разработи проекти на регулаторни технически стандарти и да ги представи на Комисията. Спецификациите, предвидени в регулаторните технически стандарти, ще определят подходящото ниво на подробност за конкретни категории информация, която се очаква да бъде предадена във връзка с различните видове надзорни дейности или категории задължени субекти. Данните, събирани по отношение на задължените субекти от нефинансовия сектор, следва да са съобразени с принципа на пропорционалност и мандата на Органа в нефинансовия сектор. Освен това, като се има предвид, че Органът за първи път ще въведе надзор на равнището на Съюза в нефинансовия сектор и че Директива (ЕС) 2024/1640 изисква корекции в националната институционална рамка за надзор, които трябва да бъдат транспонирани, е необходимо да се предвиди достатъчно време, за да се подготви интегрирането в базата данни на информацията от надзорните органи в нефинансовия сектор. По-конкретно, данните от нефинансовия сектор следва да се подават в базата данни до четири години от датата на влизане в сила на настоящия регламент, което е една година след крайния срок за транспониране на Директива (ЕС) 2024/1640. Надзорните органи в нефинансовия сектор обаче следва да могат да предоставят тези данни на доброволна основа преди тази дата. Личните данни, обработвани в контекста на базата данни, следва да се съхраняват за срок до десет години след датата на събирането им от Органа. Такава продължителност на срока на съхранение е строго необходима и пропорционална за целите на надзорните дейности, извършвани от Органа и надзорните органи. Продължителността на срока на съхранение на данните гарантира също така, че Органът и надзорните органи ще продължат да имат достъп до информация относно оценката на риска, стопанските дейности, въведените проверки и нарушенията от страна на отделни задължени субекти, необходима за да изпълняват задълженията си, които изискват по-продължителен достъп до свързана със случаите информация. Такава продължителност на срока на съхранение е особено необходима, тъй като надзорните органи следва да вземат предвид, наред с други фактори, тежестта, продължителността и повторяемостта на нарушението, за да определят размера на санкциите или мерките, които да се приложат, което изисква да се анализира свързана със случаите информация за по-дълъг референтен период. По подобен начин такава продължителност на срока на съхранение на данните е необходима и по отношение на информацията, получена в резултат на оценките за надеждност и пригодност на акционерите или членовете на ръководния орган, за да се гарантира, че надзорните органи разполагат с достатъчно информация, за да преценят дали те са с добра репутация, действат честно и почтено и притежават знанията и експертния опит, необходими за изпълнението на възложените им задачи, и за да се гарантира непрекъснато наблюдение на тези условия, както се изисква от Директивата (ЕС) 2024/1640. Личните данни следва да се заличават, когато вече не е необходимо да се

съхраняват. С оглед на целта на базата данни и използването на съдържащата се в нея информация от различните участници в системата за надзор в областта на БИП/БФТ, тя не следва да съдържа никакви данни, обхванати от адвокатска тайна.

(19) С цел да се гарантира по-ефикасна и по-малко разпокъсана защита на финансовата уредба на Съюза, ограничен брой от най-рисковите задължени субекти следва да бъдат пряко надзиравани от Органа. Тъй като рисковете от ИП/ФТ не са пропорционални на големината на субектите, върху които се упражнява надзор, за установяване на най-рисковите субекти следва да бъдат прилагани други критерии. По-конкретно, следва да се взимат предвид две категории: високорискови презгранични кредитни институции и финансови институции с дейност в значителен брой държави членки, подлагани периодично на подбор; както и в изключителни случаи всеки субект, чийто съществени нарушения на приложимите изисквания не са разгледани в достатъчна степен или своевременно от съответния му национален надзорник. В такива изключителни случаи Органът или финансовите надзорници следва да могат да поискат прехвърляне на надзора от национално равнище към равнището на Съюза с подходяща обосновка. Когато такива искания за прехвърляне са подадени от Органа, те следва да бъдат разгледани от Комисията и или одобрени, или отхвърлени с официално решение, като се взема предвид представената обосновка. Когато такива искания за прехвърляне се подават от финансовите надзорници до Органа и включват доброволно делегиране на задачи и правомощия, Органът е този, който следва да реши относно необходимостта от прехвърляне и да поеме пряк надзор над въпросния задължен субект или въпросната задължена група, когато установи, че интересите на Съюза и интегритета на системата за БИП/БФТ изискват това. Всички субекти, по отношение на които Органът ще упражнява преки надзорни правомощия, попадат в категорията „избрани задължени субекти“.

(20) Първата категория кредитни институции и финансови институции или групи от кредитни институции и финансови институции следва да бъдат оценявани на всеки три години въз основа на съчетание от обективни критерии, отнасящи се до тяхното презгранично присъствие и презграничната им дейност, и на критерии, отнасящи се до профила на техния риск от ИП/ФТ. Само кредитни институции или финансови институции, или групи от кредитни институции или финансови институции, с присъствие в значителен брой държави членки, независимо дали извършват дейност посредством места на стопанска дейност или при упражняване на свободата на предоставяне на услуги в държавите членки и за които следователно надзорът на равнището на Съюза би бил по-подходящ, следва да бъдат включвани в процеса на подбор.

(21) Периодичната оценка на рисковия профил на кредитните институции и финансовите институции за целите на подбора за пряк надзор следва да се основава на данните, които ще се предоставят от финансовите надзорници, или — за вече избраните задължени субекти, от Органа. Освен това Органът следва да гарантира, че финансовите надзорници прилагат методиката хармонизирано и да координира оценката на рисковия профил на субектите на равнище група. Съответните роли на Органа и на финансовите надзорници в процеса на оценяване следва да се уточняват с технически стандарт за изпълнение. Органът следва да гарантира, когато е целесъобразно, съгласуваност между методиката за оценка на рисковия профил за целите на подбора съгласно настоящия регламент и методиката за хармонизиране на оценката на профилите на присъщия и на остатъчния риск на задължените субекти на национално равнище, която трябва да бъде разписана в регулаторните технически стандарти, приети в съответствие с член 40, параграф 2 от Директива (ЕС) 2024/1640.

(22) Предвид съществуващото голямо разнообразие от подходи, възприети от националните органи за оценка на профила на остатъчния риск на задължените субекти, процесът на регулаторно разработване на усъвършенствана и подробна хармонизирана методика, позволяваща оценка на остатъчния риск със съпоставими резултати, се развива и следва да започне да се прилага във възможно най-кратък срок въз основа на работата, извършена от ЕБО. Следователно методиката за категоризиране на остатъчния риск, която трябва да бъде приета за първото определяне на избрани задължени субекти следва да бъде по-лесна за прилагане и да съгласува различните подходи, прилагани на национално равнище. Органът следва да прави преглед на своята методика на всеки три години, като взема предвид развитието на съответните знания.

(23) Последният критерий за подбор следва да гарантира равнопоставеност между задължените субекти, върху които се упражнява пряк надзор, и за тази цел следва да не се оставя право на свободна преценка на Органа или на надзорните органи при вземане на решение относно списъка на задължените субекти, върху които трябва да бъде упражняван пряк надзор. Ето защо когато даден оценяван задължен субект осъществява презгранична дейност и в съответствие с хармонизираната методика попада в рамките на категорията висок риск, той следва да се счита за избран задължен субект.

(24) За осигуряване на прозрачност и яснота за съответните институции Органът следва да публикува списък на избраните задължени субекти в рамките на шест месеца от началото на периода на подбор, след като провери, че информацията, предоставена от финансовите надзорници, съответства на критериите за презгранична дейност и методиката за определяне на рисковия профил. Ето защо е важно в началото на всеки период на подбор съответните финансови надзорници, а при необходимост и самите задължени субекти, да предоставят на Органа актуална статистическа информация с цел определяне на списъка на финансовите институции, отговарящи на условията за оценяване според критериите за входно ниво, отнасящи се до техните презгранични дейности. В този контекст финансовите надзорници

следва да уведомят Органа за категорията на профила на риска, в която дадена финансова институция попада в тяхната юрисдикция според методиката, установена в регулаторните технически стандарти. След това Органът следва да поеме задачите, свързани с прекия надзор, шест месеца след публикуването на списъка. Това време е необходимо, за да се подготви надлежно прехвърлянето на надзорните задачи от национално равнище на равнището на Съюза, включително да се формира съвместен надзорен екип и да се приемат всякакви съответни договорености за реда и условията за работа със съответните финансови надзорници.

(25) С оглед на гарантирането на правна сигурност и равнопоставеност между избраните задължени субекти всеки избран задължен субект следва да остане под прекия надзор на Органа в продължение на най-малко три години, дори ако от момента на извършване на подбора и в продължение на трите години той престане да отговаря на който и да е от критериите, отнасящи се до презгранична дейност или до риска, например поради потенциално преустановяване, консолидация, разширяване или преместване на дейности, осъществявани посредством места на стопанска дейност, или при упражняване на свободата на предоставяне на услуги. Органът следва също да гарантира, че избраните задължени субекти и техните надзорни органи отделят достатъчно време за подготовка на прехвърлянето на надзора от национално равнище на равнището на Съюза. Ето защо всеки следващ подбор следва да започва 12 месеца преди изтичането на тригодишния срок на надзор на избраните на предходен етап субекти.

(26) Органът следва да упражнява надзор върху задължените субекти във финансовия сектор с високорисков профил, когато тези субекти извършват дейност в най-малко шест държави членки, независимо дали посредством места на стопанска дейност или при упражняване на свободата на предоставяне на услуги в рамките на Съюза. В такива случаи надзорът на равнището на Съюза от страна на Органа би имал съществена добавена стойност в сравнение с фрагментирания надзор между държавите членки на установяване и държавите членки на осъществяване на стопанската дейност, като се премахва необходимостта националните надзорници на тези две категории държави членки да координират и съгласуват мерките, които предприемат по отношение на отделни части от една и съща група. За да се гарантира хомогенен надзор на групите и по-подробен анализ на риска на оценяваните презгранични субекти, оценката на риска от ИП/ФТ на задължените субекти, които са част от група, следва винаги да се извършва на равнището на групата и да доведе до единна оценка на риска за цялата група, която да бъде взета предвид за целите на подбора. След това цялата група следва да се счита за избран задължен субект. Въпреки че точният брой на субектите, които биха отговаряли на критериите за пряк надзор от гледна точка на риска и презграничните дейности, варира и зависи от бизнес модела им и рисковия им профил по отношение на изпирането на пари към момента на оценката, необходимо е да се гарантира оптимално, прогресивно и динамично разпределение на компетенциите между органите на Съюза и националните органи през първия етап от съществуването на Органа. За да се осигури достатъчен брой и подходящ диапазон от видове високорискови групи и субекти, над които да бъде упражняван надзор на равнището на Съюза, Органът следва да разполага с достатъчно ресурси, за да извършва надзор едновременно над максимум 40 групи и субекта, поне през първия процес на подбор. В случай че по своя високорисков профил повече от 40 субекта изпълняват условията за пряк надзор, Органът следва да избере измежду тях 40-те субекта, развиващи дейност посредством места на стопанска дейност или при упражняване на свободата на предоставяне на услуги в най-голям брой държави членки. Ако този критерий се окаже недостатъчен за да могат да бъдат избрани 40 субекта, по-специално ако повече задължени субекти развиват дейност в равен брой държави членки — например ако всеки от субектите, класирани под номер 39, 40 и 41 извършват дейност в един и същ брой държави членки — Органът следва да може да направи разграничение между тях и да избере тези с най-високо съотношение на обема на сделките с трети държави към общия обем на сделките. При последващите процеси на подбор и въз основа на опита от надзора, придобит по време на първия процес на подбор, би било от полза броят на субектите под негов надзор да се увеличи, за да осигури Органът пълно покритие на вътрешния пазар под негов надзор. За тази цел, в случай че повече от 40 субекта отговарят на условията за пряк надзор въз основа на своя високорисков профил, Органът следва да може, след консултации с надзорните органи, да се съгласи да упражнява надзор върху конкретен различен брой субекти или групи, който е по-голям от 40. При вземането на решение относно този конкретен различен брой, Органът взема предвид собствените си ресурси по отношение на способността си да разпределя или допълнително да наема необходимия брой надзорен и помощен персонал и следва да се увери, че увеличението на финансовите и човешките ресурси е осъществимо. В същото време пълното покритие на вътрешния пазар би могло да се осигури чрез надзор върху поне един субект от всяка държава членка. В държавите членки, в които не са установени субекти след редовния процес на подбор, за избора на един субект следва да се прилага методиката на риска, разработена за процеса на подбор, включително критериите за избор между няколко субекта с високорисков профил.

(27) Съответните участници в прилагането на уредбата в областта на БИП/БФТ следва да си сътрудничат съгласно задължението за лоялно сътрудничество, предвидено в Договорите. С цел да се гарантира, че системата за надзор в областта на БИП/БФТ, състояща се от Органа и надзорните органи, функционира като интегриран механизъм и че специфичните за дадена юрисдикция рискове и експертният надзорен капацитет на местно равнище са надлежно взети предвид и се оползотворяват добре, прекият надзор върху избраните задължени субекти следва да бъде извършван под формата на съвместни надзорни екипи (СНЕ) и ако е целесъобразно, специални екипи за проверки на място. Тези екипи следва да бъдат ръководени от служител на Органа, координиращ всички надзорни дейности на екипа (наричан по-нататък „координатор на СНЕ“). Координаторът на СНЕ и другите служители на Органа, назначени

в съвместния надзорен екип, следва да бъдат установени в седалището на Органа, но следва да могат да изпълняват ежедневните си задачи и надзорни дейности във всяка държава членка, в която избраният задължен субект осъществява дейността си. За тази цел финансовите надзорници следва да съдействат за осигуряването на гладки и гъвкави схеми на работа за всички членове на съвместните надзорни екипи. Органът следва да ръководи създаването и определянето на състава на съвместния надзорен екип, а местните надзорници, участващи в надзора на субекта, следва да осигурят назначаването в екипа на достатъчен брой свои служители, като вземат предвид рисковия профил на избрания задължен субект в своята юрисдикция, а така също и цялостния му обем на дейност. Всеки надзорник, участващ в надзора на група, следва да назначи свой член в съвместния надзорен екип. Въпреки това в случаите, когато рискът от дейността на задължения субект е нисък в дадена държава членка, финансовият надзорник в тази държава членка следва да може да избере, със съгласието на координатора на СНЕ, да не назначава свой член в съвместния надзорен екип. Когато няма назначен свой член в съвместния надзорен екип, съответният финансов надзорник следва все пак да определи звено за контакт по всички въпроси и отговорности на съвместния надзорен екип.

(28) За да се гарантира, че Органът може да изпълнява надзорните си задължения по ефективен начин по отношение на задължените субекти, Органът следва да може да получава всякакви вътрешни документи и информация, необходими за изпълнението на неговите задачи, и за тази цел следва да разполага с общи правомощия за разследване, каквито са предоставени на всички надзорни органи съгласно националното административно право. За тази цел Органът следва да може да отправя искания за информация до избрания задължен субект, до наети от него физически лица, до юридически лица, които му принадлежат, и до страни, с които той е сключил договор, като например: самият задължен субект или всяко юридическо лице в рамките на задължения субект; служители на задължения субект и лица на сравними позиции, включително агенти и дистрибутори; външни изпълнители; и трети страни, на които избран задължен субект е възложил дейностите си.

(29) Органът следва да има правомощието да изисква извършването на действия, вътрешни за субекта, с цел подобряване на спазването от страна на задължените субекти на уредбата в областта на БИП/БФТ, включително укрепване на вътрешните процедури и промени в управленската структура, като може да се стигне до отстраняване на членове на ръководния орган, без да се засягат правомощията на други съответни надзорни органи върху въпросния избран задължен субект. След констатации, свързани с неспазване или частично спазване от избрания задължен субект на приложимите изисквания, той следва да може да налага конкретни мерки или процедури за определени клиенти или категории клиенти, които пораждат висок риск в областта на ИП/ФТ. Проверките на място следва да представляват редовна част от този надзор и може да се извършват от специални екипи. Ако за определен вид проверка на място, например по отношение на физическо лице, когато търговските помещения са същите като личното жилище на лицето, се изисква разрешение от националния съдебен орган, заявление за издаването на такова разрешение следва да се подава от Органа.

(30) Органът следва да разполага с широк кръг от правомощия по отношение на субекти под пряк негов надзор, с цел да осигури привеждането им в съответствие с приложимите изисквания. Тези правомощия следва да се упражняват, когато избраният задължен субект не отговаря на изискванията, когато няма изгледи да бъдат изпълнени определени изисквания, както и когато вътрешните процедури и механизми за контрол не са подходящи за гарантиране на стабилно управление на рисковете от ИП/ФТ на задължения субект. Упражняването на тези правомощия би могло да става чрез задължителни за изпълнение решения, насочени към отделни задължени субекти.

(31) В допълнение към надзорните правомощия за прилагане на административни мерки и с цел да се гарантира спазването Органът следва във всички случаи на нарушения на пряко приложими изисквания да може да налага на избраните задължени субекти имуществени санкции. При сериозни, повтарящи се или системни нарушения Органът следва винаги да налага имуществени санкции. Тези санкции следва да бъдат пропорционални и възпиращи, да имат както наказателен, така и разубеждаващ ефект и да са съобразени с принципа *ne bis in idem*. Максималните размери на имуществените санкции следва да бъдат в съответствие с установените в Директива (ЕС) 2024/1640 и да бъдат на разположение на всички надзорни органи в Съюза. Основните размери на тези санкции следва да се определят в диапазоните, установени от уредбата в областта на БИП/БФТ, като се отчита естеството на нарушените изисквания. За да може Органът адекватно да отчита утежняващите или смекчаващите фактори, следва да има възможност да се коригират съответните основни размери. С цел да се постигне своевременно преустановяване на вредна стопанска практика, изпълнителният съвет на Органа следва да бъде оправомощен да налага периодични имуществени санкции, за да принуди съответното юридическо или физическо лице да прекрати съответното поведение. С цел да се подобри осведомеността на всички задължени субекти, като те бъдат насърчени да въведат стопански практики, съобразени с уредбата в областта на БИП/БФТ, следва да се оповестяват имуществени санкции и периодични имуществени санкции. Режимът на оповестяване за административните мерки, както и на имуществените санкции и периодичните

имуществени санкции, наложени от Органа и подробно описани в настоящия регламент, следва да бъде тясно съгласуван с този на национално равнище, както е предвидено в Директива (ЕС) 2024/1640. Съдът следва да бъде компетентен да упражнява контрол за законосъобразността на решенията, приети от Органа, Съвета и Комисията, в съответствие с член 263 от ДФЕС, както и да определя тяхната извъндоговорна отговорност.

(32) Важно е органите, отговорни за надзора над прилагането на целеви финансови санкции на национално равнище, да бъдат своевременно информирани за всяко нарушение на това задължение от страна на избраните задължени субекти. За тази цел Органът следва да може да споделя такава информация с финансовия надзорник в съответната държава членка и да му възлага да предава информацията на националния орган, отговарящ за надзора на изпълнението на тези санкции.

(33) За неизбраните задължени субекти надзорът в областта на БИП/БФТ следва да остане преди всичко на национално равнище, като националните компетентни органи запазват пълната отговорност и отчетност за прекия надзор. На Органа следва да се предоставят адекватни правомощия за непряк надзор, за да се гарантира, че надзорните действия на национално равнище са съгласувани и висококачествени в целия Съюз. Следователно той следва да извършва оценки на състоянието на сближаване в областта на надзора и да публикува доклади с констатациите си. Той следва да бъде оправомощен да приема последващи мерки под формата на насоки и препоръки, включително отделни препоръки, насочени към финансовите надзорници като резултат от оценката, с оглед да се осигурят хармонизирани надзорни практики на високо равнище навсякъде в Съюза. Отделните препоръки могат да съдържат предложения за конкретни последващи мерки и финансовият надзорник следва да положи всички усилия за спазване на тези мерки. Ако органът за финансов надзор не приложи последващите мерки, Органът следва да предприеме подходящи и необходими стъпки в съответствие с настоящия регламент.

(34) Органът следва също така да може да урежда разногласия между финансовите надзорници относно мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на неизбран задължен субект във финансовия сектор. За да се осигури конструктивно сътрудничество, Органът следва на първо място да се опита да разреши разногласието чрез помирителна фаза с определен срок. В случай че по време на помирителната фаза не бъде постигнато съгласие, Органът следва да може да взема обвързващо решение, с което да изиска от тези надзорници да предприемат конкретно действие или да се въздържат от определено действие за разрешаване на въпроса и гарантиране на спазването в правото на Съюза.

(35) За да се гарантира правилното функциониране и ефективността на системата за надзор в областта на БИП/БФТ, Органът следва да може да открива и да действа по случаи на системни пропуски в надзора, причинени от нарушения на правото на Съюза, произтичащи от неприлагане или неправилно прилагане на националните разпоредби за транспониране на директивите на Съюза. За тази цел и без да се засягат правомощията на Комисията за започване на производство за установяване на нарушение съгласно ДФЕС, Органът следва да може да разследва такива евентуални нарушения. Когато Органът установи нарушение, след като информира съответния надзорник и, когато е целесъобразно, даде възможност на други финансови надзорници да предоставят информация по въпроса, Органът следва да може, ако счете за целесъобразно, да отправи препоръка до въпросния надзорник, в която се посочват мерките, които трябва да бъдат предприети за отстраняване на нарушението. Ако установените недостатъци не бъдат отстранени, Комисията следва също да може да издаде становище, изискващо от надзорника да се съобрази с препоръката на Органа.

(36) Възможно е определени задължени субекти от финансовия сектор, които не отговарят на изискванията за редовен подбор, в същото време да имат профил с висок присъщ или остатъчен риск от гледна точка на ИП/ФТ или да започнат, променят или разширят дейности, свързани с висок риск, без да го ограничават чрез съразмерно ниво на вътрешен контрол, което може да доведе до сериозни, повтарящи се или системни нарушения на изискванията в областта на БИП/БФТ. Ако има данни за евентуални сериозни, повтарящи се или системни нарушения на приложимите изисквания в областта на БИП/БФТ, те могат да бъдат знак за груба небрежност от страна на задължения субект. Надзорният орган следва да бъде в състояние да реагира адекватно на всякакви възможни нарушения и да предотвратява материализирането на рисковете и достигането до ситуация на груба небрежност по отношение на прилагането на изискванията за БИП/БФТ. В някои случаи обаче реакцията на национално равнище може да не бъде достатъчна или навременна, особено когато има данни за вече допуснати сериозни, повтарящи се или системни нарушения на равнището на субекта. В тези случаи Органът следва да изисква от местния надзорник да предприеме конкретни действия за коригиране на ситуацията, включително да поиска прилагането на финансови санкции или други принудителни мерки. С цел да се предотврати материализирането на рисковете от ИП/ФТ, крайният срок за предприемане на действия на национално равнище следва да бъде достатъчно кратък.

(37) Органът следва да бъде уведомяван, когато положението на неизбран задължен субект по отношение на спазването на приложимите изисквания и неговата експозиция на рискове от ИП/ФТ бързо и значително се влошава, особено когато влошаването би могло съществено да навреди на репутацията на няколко държави членки или на Съюза като цяло.

(38) Органът следва да разполага с възможност да поиска прехвърляне на надзорни задачи и правомощия по отношение на конкретен задължен субект по собствена инициатива, в случай на бездействие, неспазване или неспособност за спазване на указанията на Органа в предвидения срок. Тъй като прехвърлянето на задачи и правомощия, свързани със задължено лице без да е отправено изрично искане от страна на финансовия надзорник към Органа би изисквало решение, взето при упражняване на оперативна самостоятелност от страна на Органа, Органът следва да отправи конкретно искане в този смисъл към Комисията. За да може Комисията да вземе решение, съобразено с рамката на задачите, възложени на Органа в уредбата в областта на БИП/БФТ, искането на Органа следва да бъде придружено от подходяща обосновка и в него да се посочва срокът, за който задачите и правомощията ще бъдат преразпределени на Органа. Срокът на прехвърлянето на правомощия следва да отговаря на времето, необходимо на Органа, за да се справи с рисковете на равнището на субекта, и да не надхвърля три години. В случай че установените нарушения не бъдат отстранени напълно, Органът следва да може да поиска удължаване на този срок. Това удължаване следва да се ограничи до времето, необходимо за справянето с тези нарушения, и не следва да надвишава три години. Комисията следва да приеме решение, с което на Органа се прехвърлят правомощия и задачи за упражняване на надзор върху субекта бързо и във всички случаи без ненужно забавяне. Решението следва да се съобщи на Европейския парламент и на Съвета.

(39) С цел подобряване на надзорните практики в нефинансовия сектор Органът следва да извършва партньорски оценки на нефинансовите надзорници, които следва да включват и партньорски оценки на публичните органи, упражняващи общ надзор върху органи за саморегулиране. За тази цел Органът следва да разработи методологична рамка за такива оценки, включително правила за избягване на конфликти на интереси при провеждането на партньорски оценки и при изготвянето на констатациите и относно разглеждането на оценките от международни организации и междуправителствени органи, компетентни в областта на предотвратяването на ИП/ФТ, при вземането на решения относно планирането на партньорските оценки и относно тяхното съдържание. За да се насърчи сближаването на надзорните практики, Органът следва да публикува доклади с констатации от тези партньорски оценки, включително установените недостатъци и добри практики. Тези доклади следва да бъдат придружавани от насоки или препоръки, предназначени за съответните публични органи, включително публични органи, упражняващи общ надзор върху органи за саморегулиране. Органите за саморегулиране следва да могат да участват в партньорски оценки, когато са заявили интерес за участие.

(40) С цел повишаване на ефективността на прилагането на мерки за БИП/БФТ и в нефинансовия сектор Органът следва да може също така да разследва евентуални нарушения или случаи на неправилно прилагане на правото на Съюза от страна на надзорниците в този сектор, както и от публични органи, упражняващи общ надзор върху органи за саморегулиране. Ако Органът установи, че е налице нарушение, той следва да може да издаде препоръка към съответния нефинансов надзорник или надзорен орган, в която се посочват мерките, които трябва да бъдат предприети за отстраняване на нарушението. Когато не са предприети подходящи действия в отговор на тази препоръка, Органът следва също така да може да отправи предупреждение до съответните партньори на надзорния орган или нефинансовия надзорник. Правомощията на Органа да издава такива препоръки и предупреждения не засягат правомощията на Комисията да започва производства за установяване на нарушение срещу държави членки, когато установи ситуация на неизпълнение или лошо прилагане на правото на Съюза в съответствие с правомощията, предоставени ѝ с Договорите.

(41) Органът следва също така да може да урежда разногласия между нефинансовите надзорници относно мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на задължен субект в нефинансовия сектор. За да се осигури конструктивно сътрудничество, Органът следва да се опита да разреши разногласията чрез помирителна фаза с определен срок. В края на помирителната фаза Органът следва да излезе със становище относно начините за уреждане на разногласието.

(42) С оглед на презграничния характер на ИП/ФТ ефективното и ефикасно сътрудничество, обменът на информация и координираните действия между ЗФР са от решаващо значение. За да се подобри тази координация и сътрудничество, на Органа следва да бъдат възложени задачи и правомощия, които да позволяват на Органа и ЗФР съвместно да учредяват механизъм за подкрепа и координация за ЗФР. За тази цел Органът следва да разполага с достатъчно човешки, финансови и ИТ ресурси, които, когато е необходимо, да бъдат организационно отделени от персонала, изпълняващ задачите, свързани с надзорните дейности на Органа. Успехът на механизма за подкрепа и координация за ЗФР зависи от това дали Органът и ЗФР си сътрудничат добросъвестно и обменят цялата съответна

информация, необходима за изпълнението на съответните им задачи. В случай на разногласие между ЗФР във връзка със сътрудничеството и обмена на информация, Органът следва да бъде информиран и следва да може да действа като посредник между съответните ЗФР.

(43) За да анализират съмнителна дейност, засягаща множество юрисдикции, ЗФР, които са получили свързани доклади, следва да могат ефективно да провеждат съвместни анализи на случаи от общ интерес. За тази цел Органът следва да може да предлага, предприема, координира и подкрепя с всички подходящи средства съвместните анализи на презгранични съмнителни сделки или дейности. Съвместен анализ следва да се задейства, когато е налице необходимост от такъв съгласно съответните разпоредби на правото на Съюза и в съответствие с методите и критериите за подбор и приоритизиране на случаите, които са от значение за провеждането на съвместни анализи, разработени от Органа. ЗФР следва да полагат всички усилия да приемат поканата на Органа за участие в съвместен анализ. ЗФР, което отказва да участва в съвместен анализ, следва да обясни на Органа причините за отказа си. Когато е приложимо, тези причини следва да бъдат представени на ЗФР, което е установило необходимостта от извършване на съвместния анализ. С изричното съгласие на участващите в съвместния анализ ЗФР на персонала на Органа, който предоставя подкрепа при провеждането на съвместния анализ, следва да бъде предоставен достъп до всички необходими данни и информация, включително данните и информацията относно анализирания случай.

(44) Органът следва да може да поиска от ЗФР предприемането на съвместен анализ при определени обстоятелства, включително когато на вниманието на Органа е била предоставена информация от лица, сигнализиращи за нередности, или разследващи журналисти, или когато съвместният анализ на сложни и презгранични случаи би имал добавена стойност. ЗФР, от които е поискано да участват в съвместен анализ, следва незабавно да отговорят на Органа, като посочат дали желаят да участват в съвместния анализ и ако не желаят да участват, да посочат причините за това.

(45) Установяването на ранен етап на връзки с информация, съхранявана от други органи, служби и агенции на Съюза и от съответни трети страни, е от решаващо значение за избирането на най-значимите презгранични случаи, включително тези, които изискват обширен оперативен анализ. Във връзка с това и при съгласие от страна на всички ЗФР, които са изразили желание да участват в съвместен анализ, персоналът на Органа следва да бъде упълномощен да съпоставя, въз основа на принципа „наличие/липса на съвпадение“ данните на тези ЗФР с информацията, предоставена от други ЗФР и органи, служби и агенции на Съюза, включително Европол. Органът следва да гарантира, че за целите на съпоставянето на информация въз основа на принципа „наличие/липса на съвпадение“ се използват най-съвременните технологии, включително технологии за защита на неприкосновеността на личния живот. Функцията Match на системата FIU.net е пример за решение, което позволява на ЗФР да установи в реално време дали субект, чиито данни са псевдонимизирани, вече е известен на ЗФР на друга държава или на орган, служба или агенция на Съюза, с което се избягва ненужното обработване на лични данни. В случай на съвпадение Органът следва да сподели информацията, генерирала попадение, със ЗФР, участващи в съвместния анализ. При тези обстоятелства Органът следва също така да споделя информацията, която е задействала попадението, с органите, службите и агенциите на Съюза, при условие че е налице предварителното съгласие на предоставящото информацията ЗФР.

(46) За да се гарантира, че процесът на изготвяне на съвместен анализ е бърз и ефикасен, Органът следва да отговаря за създаването и състава на екипа за съвместен анализ и неговата координация.

(47) Ефективното оперативно сътрудничество при презгранични случаи между Органа и други съответни органи, служби и агенции на Съюза е от решаващо значение. За да се гарантира, когато е целесъобразно, че резултатите от съвместните анализи на презгранични случаи се проследяват ефективно, Органът следва да докладва относно резултатите от съвместните анализи до Европейската прокуратура или да ги предава на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), когато резултатите от съвместния анализ показват, че може да е извършено престъпление, по отношение на което Европейската прокуратура или OLAF биха могли да упражнят своите компетенции. Освен това, при съгласие на всички ЗФР, участващи в съвместен анализ, Органът следва също така да може да предава резултатите от този съвместен анализ на Европол и Евроюст, когато резултатите от този съвместен анализ показват, че може да е извършено престъпление, по отношение на което Европол и Евроюст биха могли да упражнят своите компетенции. Органът следва да може да обменя стратегическа информация, като например типологии и показатели за риска, с Европейската прокуратура, OLAF, Европол и Евроюст.

(48) Съгласно член 24 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета ([8]) Органът, без ненужно забавяне, трябва да докладва на Европейската прокуратура за всяко престъпно поведение, по отношение на което тя би могла да упражни своите правомощия в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3 от посочения регламент. Съгласно член 8 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([9]) Органът трябва да изпраща на OLAF без ненужно забавяне всяка информация, свързана с възможни случаи на измама, корупция или друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза. В съответствие с приложимите разпоредби на уреждащите ги правни инструменти Европейската прокуратура и OLAF следва да информират Органа за стъпките, предприети във връзка с предоставената информация и всички съответни резултати.

(49) За да се подобри ефикасността на съвместните анализи, Органът следва да може да установява методите и процедурите за провеждането на съвместни анализи. Въз основа на обратната информация, предоставена от ЗФР, участващи в съвместните анализи, Органът следва да може да прави преглед на тяхното поведение с цел извличане на поуки. Тези прегледи следва да дадат възможност на Органа да изготвя доклади за последващи действия и заключения, които да се споделят с всички ЗФР, без да се разкрива поверителна информация или информация с ограничен достъп, с цел по-нататъшно усъвършенстване и подобряване на методите и процедурите за провеждане на съвместни анализи, като в крайна сметка самите анализи се подобряват и популяризират.

(50) С оглед на улесняването и подобряването на сътрудничеството между ЗФР и Органа, включително за целите на извършването на съвместни анализи, всеки ЗФР следва да изпраща по делегиране в Органа един или повече служители („делегати на национално ЗФР“). Делегатите на националните ЗФР следва да съдействат на персонала на Органа при изпълнението на всички задачи, свързани със ЗФР, включително провеждане на съвместни анализи и изготвяне на оценки на заплахите и стратегически анализи на заплахите, рисковете и методите в областта на ИП/ФТ, установени от ЗФР. Въпреки че остават под ръководството на делегиращото ги ЗФР, делегатите на ЗФР следва да бъдат оперативно независими и автономни при изпълнението на своите задачи и задължения съгласно настоящия регламент. Те не следва да търсят, нито да приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза или от правителства или други публични или частни органи. Техните задачи и задължения не следва да засягат правилата за сигурност и поверителност на ЗФР.

(51) Освен съвместните анализи Органът следва да насърчава и улеснява различни форми на взаимопомощ между ЗФР, включително обучение и обмен на служители, с цел подобряване на изграждането на капацитет и осигуряване на възможности за обмен на знания и добри практики между ЗФР. Ролята на Органа в подкрепа на ЗФР в техните дейности го поставя в уникалната позиция да улеснява достъпа на ЗФР до бази данни и инструменти, които са от основно значение за подобряване на качеството на финансовото разузнаване. Органът следва да използва позицията си, за да преговаря от името на всички ЗФР за сключване на договори с доставчиците на тези инструменти и бази данни, както и за съответното обучение на своите служители и служителите на ЗФР. Органът следва също така да има посредническа роля в случай на разногласия между ЗФР. За тази цел ЗФР следва да могат да отнасят до Органа разногласия, свързани със сътрудничеството, включително обмена на информация между ЗФР, за медиация, в случай че не успеят да разрешат тези разногласия чрез пряк контакт и диалог.

(52) Органът следва да управлява и предоставя хостинг и поддръжка на FIU.net Органът се грижи за актуализацията на системата, като отчита потребностите, заявени от ЗФР. За тази цел Органът следва да гарантира, че за развитието на FIU.net винаги се използват най-съвременните технологии, след извършен анализ на разходите и ползите. Тъй като Органът следва да разчита на доставчици на услуги, които са трети страни, само за неосновни задачи, той не следва да възлага на външни изпълнители хостинга и управлението на FIU.net. Органът не следва да има достъп до съдържанието на информацията, обменяна през FIU.net, освен когато тази информация е предназначена за него. За да може да изпраща, получава и съпоставя информация, Органът следва да разполага с оперативен възел в системата FIU.net.

(53) С цел установяване на последователни, ефективни и ефикасни надзорни и свързани със ЗФР практики и осигуряване на общо, единно и съгласувано прилагане на правото на Съюза Органът следва да може да издава насоки и препоръки,

([8]) Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ЕРРО) (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

([9]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

насочени към всички или към определена категория задължени субекти и към всички или към определена категория надзорни органи и ЗФР. Насоките и препоръките биха могли да се издават на основание на конкретно оправомощаване в приложимите актове на Съюза или по собствена инициатива на Органа, когато е налице необходимост от укрепване на уредбата в областта на БИП/БФТ на равнището на Съюза.

(54) За да се предостави оптимално съдействие на ЗФР и по този начин да се повиши ефективността на механизма за подкрепа и координация на ЗФР, Органът и ЗФР следва да могат да повишат ефективността на дейностите на ЗФР, като установяват и насърчават най-добрите практики. Партньорските оценки са най-добрият инструмент за обективна оценка на тези дейности и практики и поради това Органът следва да бъде натоварен със задачата да организира такива партньорски оценки въз основа на методи и процедурни правила за извършването на такива оценки, разработени централно от Органа. За да бъдат полезни, партньорските оценки следва да бъдат всеобхватни и да покриват всички съответни аспекти на задачите на ЗФР, определени в глава III от Директива (ЕС) 2024/1640. Поради това те следва да обхващат, наред с другото, адекватността на ресурсите на ЗФР, мерките, прилагани за гарантиране на оперативната независимост и автономност на ЗФР, мерките, въведени за защита на сигурността и поверителността на обработваната от ЗФР информация, функциите, свързани с получаването на доклади за съмнителни сделки, функциите, свързани с оперативните и стратегическите анализи на ЗФР и тяхното разпространение, както и вътрешните и презграничните договорености и практики на ЗФР за сътрудничество. Партньорските оценки биха могли да доведат до издаването от Органа на насоки и препоръки, насочени към насърчаване на всички установени най-добри практики и отстраняване на евентуални недостатъци.

(55) Установяването на стабилна структура на управление в рамките на Органа има съществено значение за гарантирането на ефикасно изпълнение на задачите, възложени на Органа, и на ефективен и обективен процес на вземане на решения. Поради сложността и разнообразието на възложените на Органа задачи както в областта на надзора, така и в областта на ЗФР, решенията не могат да се вземат от един единствен управителен орган, какъвто често е случаят с децентрализираните агенции. Докато някои видове решения, като например решения относно приемането на общи инструменти, е необходимо да се вземат от представители на подходящите органи или на ЗФР и при спазване на правилата за гласуване на ДФЕС, за някои други решения, като например решенията, по отношение на отделни избрани задължени субекти или отделни органи, е нужен по-малък орган с правомощия за вземане на решения, спрямо чиито членове следва да се прилагат подходящ ред и условия относно отговорността и отчетността. Следователно Органът следва да има генерален съвет и изпълнителен съвет.

(56) С цел да се осигури съответния експертен капацитет, генералният съвет следва да има два състава. За всички решения, отнасящи се до приемането на актове с обща приложимост, като например проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки, препоръки и становища относно ЗФР, той следва да е съставен от ръководителите на ЗФР на държавите членки („генерален съвет в състав ЗФР“). За същите видове актове, отнасящи се до прекия или непрекия надзор на финансови и нефинансови задължени субекти, той следва да бъде съставен от ръководителите на надзорниците в областта на БИП/БФТ, които са публични органи („генерален съвет в надзорен състав“). Всички страни, представени в генералния съвет, следва да полагат усилия да ограничат текучеството на своите представители, за да се осигури приемственост в работата на съвета. Всички страни следва да се стремят да постигнат балансирано представителство на половете в състава на управителния съвет.

(57) С оглед на гладкото протичане на процеса на вземане на решения следва да има ясно разпределение на задачите: генералният съвет в състав ЗФР следва да взема решения относно проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и подобни мерки по отношение на ЗФР, докато генералният съвет в надзорен състав следва да взема решения относно проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и други подобни мерки по отношение за задължени субекти. Генералният съвет в надзорен състав следва също така да може да предоставя, в съответствие с процедури, определени в съгласие с изпълнителния съвет, своето становище на изпълнителния съвет относно всички проекторешения, по отношение на отделни избрани задължени субекти, предложени от съвместните надзорни екипи. В отсъствието на такова становище решенията следва да се вземат от изпълнителния съвет. В случай че в окончателното си решение изпълнителният съвет се отклонява от становището, предоставено от генералния съвет в надзорен състав, изпълнителният съвет следва да обясни причините за това в писмена форма.

(58) За целите на гласуването и вземането на решения всяка държава членка следва да има един представител с право на глас. Ето защо ръководителите на надзорните органи на задължените субекти във всяка държава членка следва да определят постоянен представител за член на генералния съвет в надзорен състав с право на глас. Като алтернатива, в зависимост от предмета на решението или дневния ред на дадено заседание на генералния съвет, надзорните органи на държава членка следва да могат да решат да определят *ad hoc* представител. Практическата организация във връзка с вземането на решения и гласуването от членовете на генералния съвет в надзорен състав следва да бъде уредена в процедурен правилник на генералния съвет, който да се изготви от Органа.

(59) За да може генералният съвет в състав ЗФР да получава съдействие при подготовката на всички съответни решения в рамките на своя мандат, той следва да бъде подпомаган от постоянен комитет в по-ограничен състав. Постоянният комитет следва да подпомага работата на генералния съвет в състав ЗФР и да изпълнява задълженията си единствено в интерес на Съюза като цяло. Той следва да работи в тясно сътрудничество с делегатите на ЗФР и персонала на Органа, отговарящ за задачите, свързани със ЗФР, и при пълна прозрачност по отношение на генералния съвет в състав ЗФР.

(60) Председателят на Органа следва да води заседанията на генералния съвет и да има право на глас, когато решенията се вземат с обикновено мнозинство, освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент. Комисията следва да бъде член на генералния съвет без право на глас. С оглед на установяването на добро сътрудничество с други съответни институции генералният съвет следва също да може да допуска други наблюдатели без право на глас, по-специално представители, номинирани от Надзорния съвет на Европейската централна банка (ЕЦБ) и от всеки от трите европейски надзорни органа, а именно ЕБО, Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (EIOPA), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([10]), и Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари (ESMA), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([11]), (наричани заедно „ЕНО“) — за генералния съвет в надзорен състав, и от OLAF, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура — за генералния съвет в състав ЗФР, когато се обсъждат или решават въпроси, попадащи в техните съответни мандати. За да се гарантира, че съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза са поканени на заседанията, на които тяхното присъствие би било необходимо или полезно, в процедурния правилник на генералния съвет следва ясно да се определят обстоятелствата, при които тези институции, органи, служби и агенции на Съюза, както и други наблюдатели, следва да могат да бъдат допускани до заседанията. При изготвянето на съответните части от процедурния правилник Органът следва да договори с тези институции, органи, служби и агенции на Съюза реда и условията за тяхното участие. Такова споразумение се предполага, че вече съществува, когато редът и условията за участие са включени в двустранните работни договорености или меморандуми за разбирателство, предвидени в настоящия регламент. За да се даде възможност за гладко протичане на процеса на вземане на решения, решенията на генералния съвет следва да се вземат с обикновено мнозинство, с изключение на решения, отнасящи се до проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, насоки и препоръки, които следва да се вземат с квалифицирано мнозинство от представителите на държавите членки в съответствие с правилата за гласуване на Договорите.

(61) Управителен орган на Органа следва да бъде изпълнителният съвет, състоящ се от председателя на Органа и петима членове на пълно работно време, включително заместник-председателя, и назначен от Европейския парламент и Съвета по предложение на генералния съвет въз основа на краткия списък от отговарящи на изискванията кандидати, изготвен от Комисията. С цел да се осигури бърз и ефективен процес на вземане на решения изпълнителният съвет следва да ръководи планирането и изпълнението на всички задачи на Органа, освен когато е изрично предвидено вземането на определени решения да става от генералния съвет. За да се гарантира обективността и подходяща бързина на процеса на вземане на решения в областта на прекия надзор на избрани задължени субекти, изпълнителният съвет следва да взема всички задължителни за изпълнение решения, отправени към избрани задължени субекти. Представителите на финансовите надзорници по място на установяване на субекта следва да могат да присъстват на обсъжданията в изпълнителния съвет. Освен това заедно с представител на Комисията изпълнителният съвет следва да бъде колективно отговорен за административните и бюджетни решения на Органа.

(62) За да има възможност за бързи решения, всички решения на изпълнителния съвет, включително решенията за това в кои случаи Комисията има право на глас, следва да се вземат с обикновено мнозинство, като при равенство на гласовете председателят на Органа има решаващ глас. За да се гарантира добро финансово управление на Органа, по отношение на решенията, при които Комисията има право на глас и изпълнителният съвет се отклонява от становището на Комисията, изпълнителният съвет следва да може да представи подробна обосновка за това отклонение.

(63) За да се гарантира независимото функциониране на Органа, петимата членове на изпълнителния съвет на пълно работно време и председателят на Органа следва да действат независимо и в интерес на Съюза като цяло. Както по време на своя мандат, така и след него, те следва да действат почтено и предпазливо по отношение на приемането на някои назначения или придобивки. За да се избегне създаването на впечатление, че членове на изпълнителния съвет

([10]) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

([11]) Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

на Органа могат да се възползват от позицията си на членове на изпълнителния съвет, за да се сдобият с висок пост в частния сектор след изтичането на мандата им, и за да не се допускат никакви конфликти на интереси след напускането на публичния пост, следва да се въведе период на прекъсване за петимата членове на пълно работно време на изпълнителния съвет, както и за председателя на Органа.

(64) Председателят на Органа следва да се назначава от Съвета въз основа на обективни критерии след одобрение от Европейския парламент. Както Европейският парламент, така и Генералният съвет следва да могат да провеждат изслушвания на кандидатите за длъжността председател на Органа, подбрани от Комисията в кратък списък. За да се гарантира информиран избор на най-добрия кандидат от страна на Европейския парламент и Съвета и висока степен на прозрачност в процеса на назначаване, Генералният съвет следва да може да дава публично становище относно резултатите от своите изслушвания или да предава становището си на Европейския парламент, Съвета и Комисията. Председателят следва да представлява Органа извън структурата му и следва да се отчита за изпълнението на задачите на Органа.

(65) Изпълнителният директор на Органа следва да се назначава от изпълнителния съвет въз основа на кратък списък, изготвен от Комисията. За да се даде възможност за оптимален избор, краткият списък следва да включва най-малко двама кандидати, избрани от Комисията въз основа на заслуги и документирани административни, бюджетни и управленски умения на високо равнище, които да бъдат доказани от подбраните кандидати по време на открита процедура за подбор. Изпълнителният директор на Органа следва да бъде служител на висок административен пост, който ръководи ежедневното управление на Органа и отговаря за административното управление на бюджета, снабдяването, набирането на служители и управлението на персонала.

(66) Равенството между жените и мъжете и многообразието са основни ценности на Съюза, които той насърчава в целия спектър от действия на Съюза. Въпреки че с течение на времето в тези области е постигнат напредък, е необходимо повече, за да се постигне балансирано представителство в процеса на вземане на решения, независимо дали на равнището на Съюза или на национално равнище. Основният управителен орган на Органа — изпълнителният съвет — следва да бъде колегиален и да се състои от председателя на Органа и петима други независими членове, а ежедневното управление следва да бъде поверено на изпълнителен директор. Всички тези лица следва да бъдат избрани въз основа на открита процедура за подбор, ръководена предимно от индивидуални критерии, основани на заслуги. В същото време се очаква назначенията колективно да доведат до колегиално управление на Органа от група с достатъчно разнообразни експертни познания и опит, и балансирано представителство на половете. Като се има предвид, че Комисията е натоварена с изготвянето на списъците с подбрани кандидати за длъжностите председател на Органа, член на изпълнителния съвет и изпълнителен директор, тя следва да се ръководи от императив да разгледа колективния резултат от назначенията. По-конкретно, подбраните кандидати следва да дадат възможност на съответните органи по назначаването да извършват назначения, които в крайна сметка дават възможност за достатъчно многообразие и баланс между половете сред висшето ръководство на Органа.

(67) С цел осигуряване на ефикасна защита на правата на засегнатите страни, от съображения за процесуална икономия и за намаляване на натоварването на Съда на Европейския съюз Органът следва да дава възможност на физическите и юридическите лица да отправят искания за преглед на решения, взети под правомощията за пряк надзор, предоставени на Органа с настоящия регламент и отправени към тях, или които ги засягат пряко и лично. Независимостта и обективността на приеманите от административния съвет за преглед становища следва да бъде гарантирана, наред с другото, от неговия състав от пет независими лица с подходяща квалификация.

(68) На Органа е необходимо е да се предоставят нужните човешки и финансови ресурси, за да може да изпълнява целите, задачите и отговорностите, възложени му съгласно настоящия регламент. За да се гарантира правилното функциониране на Органа, следва да се предоставя финансиране, в зависимост от задачите и функциите, чрез съчетание между такси, начислявани на определени задължени субекти, и вноска от бюджета на Съюза. За да се гарантира, че Органът може да изпълнява задачите си като орган за пряк или непряк надзор върху задължени субекти, следва да се въведе адекватен механизъм за определяне и събиране на такси. Що се отнася до таксите, които се начисляват на избрани задължени субекти, методиката за тяхното изчисляване и процедурата за събирането им следва да се разработи в делегиран акт на Комисията. Таксите, събирани от определени задължени субекти, следва да се изчисляват в съответствие с принципа на пропорционалност и като се взема по-специално предвид дали задължените субекти са изпълнили условията за пряк надзор, техния профил на риска и техния оборот. Методиката следва да бъде калибрирана по такъв начин, че да се гарантира, че по-ниският рисков профил води до по-малък размер на таксата съотнесено към размера на субекта. Решението за вноската от бюджета на Съюза се взема от бюджетния орган на Съюза чрез бюджетната процедура. За тази цел Органът следва да представи на Комисията предварителен разчет. Той следва също така да приеме финансови правила след консултация с Комисията.

(69) Правилата за съставянето и изпълнението на бюджета на Органа, както и представянето на годишните отчети на Органа, следва да бъдат в съответствие с разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията ([12]) по отношение на сътрудничеството с Европейската прокуратура и ефективността на разследванията на Европейската служба за борба с измамите.

(70) С цел предотвратяване и ефикасна борба с измамите, корупцията или друга незаконна дейност в рамките на Органа, спрямо него следва да се прилага Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 по отношение на сътрудничеството с Европейската прокуратура и ефективността на разследванията на OLAF. Агенцията следва да се присъедини към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([13]), която следва да може да извършва проверки в сферата на своята компетентност;

(71) Както се заявява в съобщението на Комисията от 7 февруари 2013 г., озаглавено „Стратегия на Европейския съюз за киберсигурност: отворено, безопасно и сигурно киберпространство“, предвид все по-враждебната среда на заплахи е от основно значение да се гарантира високо ниво на устойчивост на киберпространството във всички институции, органи, служби и агенции на Съюза. Поради това изпълнителният директор следва да осигури необходимото управление на риска за ИТ, силно вътрешно информационно управление и достатъчно финансиране за информационната сигурност. По правило поне 10 % от разходите на Органа за информационни технологии следва да се разпределят по прозрачен начин за пряка ИТ сигурност. В този минимален необходим разход може да се отчита вноската към Службата за киберсигурност за институциите, органите, службите и агенциите на Съюза (CERT-EU). Органът трябва да работи в тясно сътрудничество с CERT-EU и в рамките на 24 часа да докладва в случай на големи инциденти на CERT-EU, както и на Комисията.

(72) Органът следва да се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета за изпълнението на своите задачи и за прилагането на настоящия регламент. Органът следва ежегодно да представя доклад в тази връзка на Европейския парламент, Съвета и Комисията.

(73) Персоналът на Органа следва да се състои от срочно наети служители, договорно наети служители и командировани национални експерти, включително национални делегати, предоставени на разположение на Органа от ЗФР, но оставащи под ръководството на делегиращите ги ЗФР. Органът, съгласувано с Комисията, приема съответните мерки за прилагане в съответствие с реда и условията, посочени в член 110 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ([14]) („Правилникът за длъжностните лица“).

(74) За да се гарантира, че поверителната информация се третира като такава, всички членове на управителните органи на Органа, всички служители на Органа, включително командировани служители и служители, предоставени на разположение на Органа, както и всички лица, изпълняващи по договор задачи за Органа, следва да имат задължение за опазване на професионална тайна, включително всякакви ограничения, свързани с поверителност, и задължения, произтичащи от съответните разпоредби на правото на Съюза, и свързани с конкретни задачи на Органа. Задълженията за поверителност и за опазване на професионалната тайна обаче не следва да пречат на Органа да си сътрудничи, да обменя информация или да разкрива информация пред други относими органи на Съюза или национални органи, когато това е необходимо за изпълнението на съответните им задачи и когато такива задължения за сътрудничество и обмен на информация са предвидени в правото на Съюза.

(75) Без да се засягат задълженията за поверителност, които се отнасят до служителите и представителите на Органа съгласно съответните разпоредби на правото на Съюза, спрямо Органа следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([15]). Съобразно ограниченията за поверителност и професионална тайна, свързани със задачите на Органа в областта на надзора, подпомагането на ЗФР и координирането, публичният достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията, предвиден в настоящия регламент, не следва да се отнася до поверителна информация, с която борави персоналът на Органа. По-специално всички оперативни данни или информация, свързана с такива оперативни данни на Органа и на ЗФР, които се обработват от персонала на Органа поради изпълнението на задачите и дейностите, свързани с подкрепа и координиране на ЗФР, следва да се считат за поверителни. По отношение на надзорните задачи достъпът до информация или данни на Органа, на финансовите надзорници или на задължените субекти, получени в резултат на

([12]) Делегиран регламент (ЕС) 2019/715 на Комисията от 18 декември 2018 г. относно рамковия финансов регламент за органите, създадени по силата на ДФЕС и Договора за Евратом и посочени в член 70 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 122, 10.5.2019 г., стр. 1).

([13]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

([14]) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

([15]) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

изпълнение на задачите и дейностите, свързани с прекия надзор, следва по принцип също да се третира като поверителен и да не подлежи на оповестяване. Поверителна информация обаче, която се отнася до надзорна процедура, следва да може да бъде разкривана изцяло или частично пред задължените субекти, които са страни по тази надзорна процедура, при зачитане на законния интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни.

(76) Без да се засяга конкретният ред и условията относно езиковия режим, които биха могли да бъдат приети в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ и уговорени с избрани задължени субекти, спрямо Органа следва да се прилага Регламент № 1 на Съвета ([16]) и преводаческите услуги, необходими за функционирането на Органа и различни от устния превод, следва да се осигуряват от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

(77) Без да се засягат задълженията на държавите членки и техните органи, обработването на лични данни на основание на настоящия регламент за целите на предотвратяването на ИП/ФТ следва да се счита за необходимо за изпълнението на задача, осъществявана в публичен интерес, или при упражняване на официално правомощие, възложено на Органа по силата на член 5 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ([17]) и член 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([18]). Регламент (ЕС) 2018/1725 изисква от Комисията да се консултира с Европейския надзорен орган по защита на данните при изготвянето на делегирани актове или актове за изпълнение, които оказват въздействие върху защитата на правата и свободите на физическите лица по отношение на обработването на лични данни. Такъв може да е случаят с регулаторните технически стандарти и техническите стандарти за изпълнение, които ще бъдат разработени от Органа. За да се осигури безпрепятствен процес на изготвяне и приемане на тези актове, когато Органът счита, че е налице добавена стойност от консултациите с Европейския надзорен орган по защита на данните още на етапа на разработване на тези актове, той следва да информира Комисията за това и да получи разрешение да пристъпи към консултацията.

(78) Докладването на нередности от служители на задължени субекти или групи може да предостави на Органа критична информация относно цялостното равнище на спазване на изискванията за БИП/БФТ от страна на кредитните институции и финансовите институции в целия Съюз. По подобен начин докладването от служителите на надзорните органи, органите за саморегулиране, изпълняващи надзорни функции, и ЗФР може да подпомогне Органа в ролята му да осигурява висококачествен надзор и да подпомага развитието на ефективно финансово разузнаване в рамките на вътрешния пазар. Тези служители обаче трябва да разполагат с достатъчно гаранции, че техните доклади ще бъдат третирани с висока степен на поверителност и че личните им данни няма да бъдат разкривани при никакви обстоятелства. За тази цел Органът следва да разполага с мерки за запазване на поверителността на докладите за нередности. При установяването на вътрешните си правила за разглеждане на сигнали за възможни нарушения на правилата за БИП/БФТ Органът следва да гарантира, че докладите на служителите на избрани задължени субекти се ползват с предимство и той може да определи процедури за разглеждане на повтарящи се сигнали, голям приток на доклади и ситуации, при които се подават сигнали, които се отнасят до нарушения, които попадат извън правомощията на Органа. Освен това лицата, които подават сигнали до Органа за нарушения, свързани с БИП/БФТ, следва да могат да ползват защитата, предвидена в Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета ([19]), ако са изпълнени установените в нея условия.

(79) Органът следва да установи отношения на сътрудничество със съответните органи, служби и агенции на Съюза, включително Европол, Евроюст, Европейската прокуратура и ЕНО. С цел подобряване на надзора в междусекторен план и насърчаване на по-добро сътрудничество между органите за пруденциален надзор и надзорниците в областта на БИП/БФТ Органът следва също така да установи отношения на сътрудничество с органите, компетентни да упражняват пруденциален надзор върху задължените субекти от финансовия сектор, включително ЕЦБ по въпросите,

([16]) Регламент № 1 на Съвета за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ Х 17, 6.10.1958 г., стр. 385).

([17]) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

([18]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

([19]) Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17).

свързани с възложените ѝ по силата на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета ([20]) задачи, както и с органите за преструктуриране, определени в член 3 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([21]), определените органи съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([22]), както и компетентните органи, определени в член 3, параграф 1, точка 35 от Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета ([23]). За тази цел Органът следва да може да сключва споразумения или меморандуми за разбирателство с такива органи, включително относно всякакъв обмен на информация, необходим за изпълнението на съответните задачи на Органа и на тези органи. Органът следва да полага всички усилия да споделя информация с такива органи по тяхно искане в рамките, определени от правните ограничения, включително от законодателство в областта на защита на данните. Освен това Органът следва да предоставя възможности за ефикасен обмен между всички финансови надзорници в системата за надзор в областта на БИП/БФТ и горепосочените органи, поради което сътрудничеството и обмена на информация следва да се осъществяват по организиран и ефективен начин.

(80) Партньорствата за обмен на информация стават все по-важни форуми за сътрудничество и обмен на информация между компетентни органи и задължени субекти в някои държави членки. Предвид мандата на Органа за предотвратяване и разкриване на изпирането на пари, неговите предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за постигането на тази цел Органът следва да може да установи партньорство за обмен на информация. Информацията, обменяна в рамките на обхвата на партньорство за обмен на информация, следва да бъде в съответствие с обхвата на мандата на Органа. Когато Органът действа като надзорник, упражняващ пряк надзор върху избрани задължени субекти, или в подкрепа на ЗФР, които са част от партньорство за споделяне на информация в някоя държава членка, за Органа би било полезно също да участва в него, при условията, определени от съответния национален публичен орган или органи, които създават такова партньорство за споделяне на информация, и с тяхно изрично съгласие.

(81) Като се има предвид, че сътрудничеството между надзорни, административни и правоприлагащи органи е от решаващо значение за успешната борба с ИП/ФТ и че някои органи и служби на Съюза имат специални задачи или мандати в тази област, Органът следва да гарантира, че може да си сътрудничи с такива органи и служби, и по-специално с OLAF, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура. Ако е необходимо да се установят специален ред и условия за работа или да се сключат меморандуми за разбирателство между Органа и други органи и служби, Органът следва да бъде в състояние да направи това. Договореностите относно реда и условията следва да бъдат от стратегическо и техническо естество, не трябва да предполагат споделяне на никаква поверителна или оперативна информация, с която разполага Органът, и следва да отчитат задачите, които вече се осъществяват от други институции, органи, служби или агенции на Съюза по отношение на предотвратяването или борбата с ИП/ФТ.

(82) Тъй като предикатните престъпления, както и самото престъпление изпиране на пари често имат глобален характер, и като се има предвид, че задължените субекти от Съюза също осъществяват дейност със и в трети държави, ефикасното сътрудничество с всички съответни органи на трети държави както в областта на надзора, така и в областта на функционирането на ЗФР има решаващо значение за укрепването на уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ. Предвид уникалното съчетание на задачи и правомощия на Органа в прекия и непрекия надзор и в сътрудничеството между ЗФР, той следва да може да взема активно участие в такива външни програми за сътрудничество. По-специално Органът следва да бъде оправомощен да развива контакти и да постига административни договорености с органи в трети държави, които имат регулаторни, надзорни или свързани със ЗФР компетенции. Ролята на Органа би могла да бъде особено полезна в случаи, при които взаимодействието на няколко публични органа на Съюза и ЗФР от ЕС с органи на трети държави се отнася до въпроси в обхвата на задачите на Органа. В такива случаи Органът следва да има водеща роля в улесняването на това взаимодействие.

([20]) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

([21]) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

([22]) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

([23]) Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно пазарите на криптоактиви и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 1095/2010 и на директиви 2013/36/ЕС и (ЕС) 2019/1937 (ОВ L 150, 9.6.2023 г., стр. 40).

(83) Като се имат предвид задачите и правомощията му в областта на БИП/БФТ, Органът е в добра позиция да подкрепя действията на Комисията на международни форуми, включително FATF, с цел насърчаване на единно, общо, последователно и ефективно представителство на интересите на Съюза в тези форуми. Поради това Органът следва да подпомага Комисията в дейността ѝ като член на FATF и да допринася за представителството на Съюза и защитата на неговите интереси на международни форуми. С оглед на значението на взаимните оценки, извършвани от FATF и Експертния комитет на Съвета на Европа за оценка на мерките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма — MONEYVAL, и когато тези оценки засягат държавите членки, персоналът на Органа следва да бъде на разположение и да си сътрудничи с екипите за оценка, отговарящи за извършването на оценките, когато е необходимо.

(84) Тъй като е предвидено Органът да разполага с пълен диапазон от правомощия и задачи, свързани с пряк и непряк надзор и общ надзор върху всички задължени субекти, необходимо е тези правомощия да останат консолидирани в рамките на един орган на Съюза и да не пораждат стълкновение на компетентност с други органи на Съюза. Поради това ЕБО не следва да запазва своите задачи и правомощия, свързани с БИП/БФТ, след като настоящият регламент стане напълно приложим, а съответните членове от Регламент (ЕС) № 1093/2010 следва да бъдат заличени. Разпределените на ЕБО ресурси за изпълнението на тези задачи и правомощия следва да бъдат прехвърлени на Органа. Отчитайки, че и трите ЕНО следва да си сътрудничат с Органа и следва да имат право да присъстват на заседанията на генералния съвет в надзорен състав като наблюдатели, същата възможност следва да се предостави на Органа по отношение на заседания на съвета на надзорниците на ЕНО. В случаи, когато съответните съвети на надзорниците обсъждат или решават въпроси, които са от значение за изпълнението на задачите и упражняването на правомощията на Органа, Органът следва да може да участва в тях като наблюдател. Следователно членовете относно състава на съвета на надзорниците от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 следва да бъдат съответно изменени.

(85) С цел да се гарантира ефективността на настоящия регламент на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с процедурните правила за упражняването на правомощията по налагане на имуществени санкции или периодични имуществени санкции, във връзка с подробни правила относно давностните срокове за налагането и изпълнението на санкциите, както и във връзка с определяне на методиката за изчисляване на размера на таксите, начислявани на всеки избран и неизбран задължен субект, длъжен да заплаща такси и процедурата за събиране на тези такси. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([24]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(86) Органът следва да поеме повечето от своите задачи и правомощия в съответствие с настоящия регламент до 1 юли 2025 г. Прекият надзор на избрани задължени субекти следва да започне от 2028 г. Това следва да предостави на Органа достатъчно време да установи централата си в държавата членка, определена с настоящия регламент.

(87) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхватът или последиците от действието, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(88) ЕЦБ прие становището си на 16 февруари 2022 г. ([25])

(89) Европейският надзорен орган по защита на данните беше консултиран в съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и прие своето становище на 22 септември 2021 г. ([26]),

([24]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.
([25]) ОВ C 210, 25.5.2022 г., стр. 5.
([26]) ОВ C 524, 29.12.2021 г., стр. 10.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

СЪЗДАВАНЕ, ПРАВЕН СТАТУТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Създаване и обхват на дейността

1. Органът за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма (наричан по-нататък „Органът“) се създава с настоящия регламент.

2. Органът действа в рамките на предоставените му с настоящия Регламент правомощия, по-конкретно — правомощията, определени в член 6, и в обхвата на Регламент (ЕС) 2023/1113, Директива (ЕС) 2024/1640 и Регламент (ЕС) 2024/1624, както и на всички директиви, регламенти и решения, основани на тези актове, на всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на Органа и на националното законодателство за транспониране на Директива (ЕС) 2024/1640 и на други директиви за възлагане на задачи на надзорните органи.

3. Целта на Органа е да защитава обществените интереси, стабилността и интегритета на финансовата система на Съюза и правилното функциониране на вътрешния пазар, като:

а) предотвратява използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма (ИП/ФТ);

б) допринася за установяването и оценката на рисковете и заплахите от ИП/ФТ в рамките на вътрешния пазар, както и рисковете и заплахите, произтичащи от източници извън Съюза, които оказват въздействие или имат потенциала да окажат въздействие върху вътрешния пазар;

в) гарантира висококачествен надзор в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма (БИП/БФТ) в рамките на целия вътрешен пазар;

г) допринася за сближаването на надзорните практики в областта на БИП/БФТ в рамките на вътрешния пазар;

д) допринася за хармонизиране на практиките в откриването на съмнителни сделки или дейности от звената за финансово разузнаване (ЗФР);

е) подкрепя и координира обмена на информация между ЗФР и между ЗФР и други компетентни органи.

Разпоредбите на настоящия регламент не засягат правомощията на Комисията, по-специално правомощията съгласно член 258 от ДФЕС за гарантиране спазването на правото на Съюза.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент освен определенията, установени в член 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624 и член 2 от Директива (ЕС) 2024/1640, се прилагат следните определения:

1) „избран задължен субект“ означава кредитна институция, финансова институция или група от кредитни институции или финансови институции на най-високото ниво на консолидация в Съюза, в съответствие с приложимите счетоводни стандарти, която е под прекия надзор на Органа по силата на член 13;

2) „неизбран задължен субект“ означава кредитна институция, финансова институция или група от кредитни институции или финансови институции на най-високото ниво на консолидация в Съюза, в съответствие с приложимите счетоводни стандарти, различна от избран задължен субект;

3) „система за надзор в областта на БИП/БФТ“ означава Органът и надзорните органи в държавите членки;

4) „орган извън системата за БИП/БФТ“ означава:

а) компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([27]);

б) Европейската централна банка (ЕЦБ), когато изпълнява задачите, възложени ѝ от Регламент (ЕС) № 1024/2013;

в) орган за преструктуриране, определен в съответствие с член 3 от Директива 2014/59/ЕС.

г) определен орган съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/49/ЕС;

д) компетентен орган съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 35 от Регламент (ЕС) 2023/1114.

Член 3

Правен статут

1. Органът е орган на Съюза и притежава юридическа правосубектност.

2. Във всяка държава членка Органът се ползва с най-широката правоспособност, предоставяна на юридически лица съгласно националното право. По-специално той може да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество и да бъде страна по съдебни производства.

3. Органът се представлява от своя председател.

Член 4

Седалище

Органът е със седалище във Франкфурт на Майн, Германия.

ГЛАВА II

ЗАДАЧИ И ПРАВОМОЩИЯ НА ОРГАНА

РАЗДЕЛ 1

Задачи и правомощия

Член 5

Задачи

1. Органът изпълнява следните задачи по отношение на рисковете от ИП/ФТ, пред които е изправен вътрешният пазар:

а) да наблюдава развитието на събитията на вътрешния пазар и да оценява заплахите, уязвимите места и рисковете по отношение на ИП/ФТ;

б) да наблюдава развитието на събитията в трети държави и да оценява заплахите, уязвимите места и рисковете по отношение на техните системи за БИП/БФТ, които оказват действително или потенциално въздействие върху вътрешния пазар;

в) да събира и анализира информация от собствените си надзорни дейности и тези на надзорниците и надзорните органи относно слабости, установени при прилагането на правилата за БИП/БФТ от задължените субекти, експозицията на риск на задължените субекти, наложените санкции и взетите коригиращи мерки;

([27]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции, и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

г) да изгради централна база данни относно БИП/БФТ с информация, събрана от надзорните органи или свързана с дейностите на Органа, и да я поддържа в актуално състояние;

д) да анализира информацията, събрана в централната база данни, и да споделя тези анализи с надзорниците, надзорните органи и органите извън системата за БИП/БФТ, въз основа на принципа „необходимост да се знае“ и принципа на поверителност;

е) подпомагане на анализа на рисковете от ИП/ФТ и от неизпълнението и избягването на целеви финансови санкции, засягащи вътрешния пазар, посочени в член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640;

ж) да подкрепя, улеснява и засилва сътрудничеството и обмена на информация между задължените субекти и надзорниците, надзорните органи и органите извън системата за БИП/БФТ, с цел постигане на общо разбиране за рисковете от ИП/ФТ и заплахите за вътрешния пазар, включително чрез участие в партньорства за споделяне на информация в областта на БИП/БФТ;

з) да издава публикации и да предоставя обучение, както и други услуги при поискване, с цел повишаване на осведомеността и справяне с рисковете от ИП/ФТ;

и) да докладва на Комисията за всички случаи, в които при изпълнението на своите задачи Органът установи, че дадена държава членка е транспонирала Директива (ЕС) 2024/1640 неправилно или непълно;

й) да поема всякаква друга конкретна задача, предвидена в настоящия регламент или в други законодателни актове, посочени в член 1, параграф 2.

2. Органът изпълнява следните задачи по отношение на избрани задължени субекти:

а) гарантира спазването от страна на избраните задължени субекти на изискванията, приложими към тях съгласно Регламент (ЕС) 2024/1624 и Регламент (ЕС) 2023/1113, включително задълженията, свързани с прилагането на целеви финансови санкции;

б) извършва надзорни прегледи и оценки на равнище отделни субекти и на равнище цялата група с цел да установи дали вътрешните политики, процедури и проверки, въведени от избраните задължени субекти, са адекватни с оглед спазването на изискванията, приложими спрямо тях, и въз основа на тези надзорни прегледи и оценки да налага конкретни изисквания, прилага административни мерки и налага имуществени санкции и периодични имуществени санкции по силата на членове 21, 22, и 23;

в) участва в надзора върху цялата група, по-конкретно в колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ, включително когато избран задължен субект е част от група, която има централа, дъщерни предприятия или клонове извън Съюза;

г) разработва и поддържа в актуален вид система за оценяване на рисковете и уязвимите места на избраните задължени субекти, за да осигурява информация като основа за надзорните дейности на Органа и на надзорните органи, включително чрез събиране на данни от тези субекти посредством структурирани въпросници и други онлайн или офлайн инструменти.

3. Органът изпълнява следните задачи по отношение на финансовите надзорници:

а) поддържа актуален списък на финансовите надзорници в рамките на Съюза;

б) извършва периодични оценки с цел да гарантира, че всички финансови надзорници разполагат с подходящите ресурси, правомощия и стратегии, необходими за изпълнението на своите задачи в областта на БИП/БФТ и предоставя достъп до резултатите от тези оценки;

в) предприема, в отговор на искане от страна на финансовите надзорници Органът да поеме прекия надзор или по негова собствена инициатива, подходящи мерки при извънредни обстоятелства, изискващи намесата на Органа, и свързани със спазването на изискванията от страна на неизбрани задължени субекти или излагането им на риск;

г) улеснява функционирането на колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ във финансовия сектор;

д) допринася, в сътрудничество с финансовите надзорници, за сближаването на надзорните практики и насърчаването на високи стандарти за надзор в областта на БИП/БФТ, включително във връзка с проверката на спазването на изискванията за БИП/БФТ, свързани с целевите финансови санкции;

е) координира обмена на персонал и информация между финансовите надзорници в Съюза в областта на БИП/БФТ;

ж) подпомага, в областта на БИП/БФТ, финансовите надзорници в отговор на конкретно искане от тяхна страна, включително искания за медиация между финансовите надзорници;

з) урежда, с обвързващ характер, несъгласия между финансовите надзорници относно мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на задължен субект, включително в контекста на колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ, след конкретно искане, посочено в буква ж).

4. Органът изпълнява следните задачи по отношение на нефинансовите надзорници:

а) поддържа актуален списък на нефинансовите надзорници в рамките на Съюза;

б) координира партньорските оценки на надзорните стандарти и практики в областта на БИП/БТФ;

в) в областта на БИП/БФТ, разследва потенциални нарушения или неприлагане на правото на Съюза от страна на нефинансовите надзорници и публичните органи, упражняващи надзор върху органите за саморегулиране, издава препоръки относно начините за отстраняване на установените нарушения и, когато надзорниците или публичните органи не спазват препоръките, издава предупреждения, в които се посочват мерките, които трябва да бъдат приложени за смекчаване на последиците от нарушението;

г) извършва периодични прегледи с цел да гарантира, че всички нефинансови надзорници разполагат с подходящите ресурси и правомощия, необходими за изпълнението на своите задачи в областта на БИП/БФТ;

д) допринася за сближаването на надзорните практики и насърчаването на високи стандарти за надзор в областта на БИП/БФТ;

е) улеснява функционирането на колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ в нефинансовия сектор;

ж) подпомага нефинансовите надзорници в отговор на конкретно искане от тяхна страна, като исканията за посредничество между нефинансовите надзорници в случай на несъгласие относно мерките, които трябва да бъдат предприети по отношение на задължен субект, включително в контекста на колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ.

Когато надзорът на конкретни сектори е делегиран на национално равнище на органи за саморегулиране, Органът изпълнява задачите, определени в първата алинея, по отношение на надзорни органи, наблюдаващи дейностите на тези органи.

5. Органът изпълнява следните задачи по отношение на ЗФР и техните дейности в държавите членки:

а) поддържа актуален списък на ЗФР в рамките на Съюза;

б) наблюдава промените в правната рамка на ЗФР, както и на тяхната организация, с акцент върху ресурсите за изпълнението на техните задачи;

в) подкрепя работата на ЗФР и допринася за по-доброто сътрудничество и координация между ЗФР;

г) допринася за идентифицирането и подбора на случаи, подходящи за провеждане на съвместни анализи от ЗФР;

д) разработва подходящи методи и процедури за провеждането на съвместни анализи на презгранични случаи от ЗФР;

е) организира, координира и улеснява провеждането на съвместни анализи, извършвани от ЗФР;

ж) подпомага ЗФР в отговор на конкретно искане от тяхна страна, като искания за медиация в случай на спор между ЗФР;

з) провежда партньорски проверки на дейностите на ЗФР, насочени към засилване на тяхната съгласуваност и ефективност и установяване на най-добри практики;

и) разработва и предоставя на ЗФР инструменти и услуги за подобряване на аналитичните им способности, както и услуги и инструменти в областта на ИТ и изкуствения интелект за сигурно споделяне на информация, включително чрез хостинг на FIU.net;

й) разработва, споделя и насърчава експертните познания в областта на методите за откриване, анализ и разпространение на съмнителни сделки;

к) по искане на ЗФР им предлага специализирано обучение и съдействие, включително чрез предоставяне на финансова подкрепа, в обхвата на целите на Органа и в съответствие с предоставените му човешки и бюджетни ресурси;

л) подкрепя по искане на ЗФР взаимодействието им със задължени субекти, като предоставя на тези задължени субекти експертни познания, включително за подобряване на тяхната осведоменост и процедури за откриване на съмнителни дейности и трансакции и докладването от тяхна страна на ЗФР;

м) подготвя и координира оценки и стратегически анализи на заплахите, рисковете и методите в областта на ИП/ФТ, установени от ЗФР.

6. За изпълнението на задачите, които са му възложени по силата на настоящия регламент, Органът прилага цялото относимо право на Съюза, а когато то се състои от директиви — националното законодателство за транспониране на тези директиви. Ако приложимото право се състои от регламенти и ако тези регламенти експлицитно предоставят на държавите членки варианти за действие, Органът прилага националното законодателство, с което се привежда в действие някой от тези варианти.

Член 6

Правомощия на Органа

1. По отношение на избраните задължени субекти Органът има надзорни и разследващи правомощия съгласно посоченото в членове 17—21 и правомощието да налага имуществени санкции и периодични имуществени санкции, както е посочени в членове 22 и 23.

Органът има също правомощията и задълженията, които имат финансовите надзорници в областта на БИП/БФТ съгласно приложимото право на Съюза, освен ако в настоящия регламент е предвидено друго.

Доколкото е необходимо за изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи, Органът може да изисква от финансовите надзорници посредством инструкции да упражнят своите правомощия в областта на БИП/БФТ по силата на националното право и в съответствие със заложените в него условия, когато Органът няма такива правомощия по силата на настоящия регламент.

За целите на упражняването на правомощията, посочени в първа и втора алинея, Органът може да взема задължителни решения, насочени към отделни избрани задължени субекти. Органът има правомощието да прилага административни мерки и налага имуществени санкции за неспазване на решенията, взети при упражняването на правомощията, определени в член 21 в съответствие с член 22.

2. По отношение на надзорниците и надзорните органи Органът има следните правомощия:

а) да изисква предоставянето на информация или документи, включително писмени или устни обяснения, необходими за изпълнението на неговите функции, включително статистическа информация и информация относно вътрешните процеси или договорености на националните надзорници и надзорни органи, и да получава достъп до тази информация и да я извлича от общите структурирани въпросници и други онлайн и офлайн инструменти, разработени от Органа;

б) да издава насоки и препоръки;

в) да издава искания за извършване на действия и инструкции относно мерки, които да бъдат предприети по отношение на неизбрани задължени субекти съгласно глава II, раздел 4;

г) да извършва медиация по искане на финансов надзорник или нефинансов надзорник;

д) по искане на финансовите надзорници — да уреди със задължителна сила разногласия между финансовите надзорници, включително в контекста на колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ.

3. По отношение на ЗФР в държавите членки Органът има следните правомощия:

а) да изисква от ЗФР неоперативни данни и анализи, когато те са необходими за оценяването на заплахите, слабите места и рисковете, пред които е изправен вътрешният пазар във връзка с ИП/ФТ;

б) да събира информация и статистически данни по отношение на задачите и дейностите на ЗФР;

в) да получава и обработва информация и данни, необходими за започването, провеждането и координирането на съвместни анализи съгласно посоченото в член 40;

г) да издава насоки и препоръки.

4. За целите на изпълнението на задачите, определени в член 5, параграф 1, Органът има следните правомощия:

а) да разработва проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с член 49;

б) да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 53;

в) да издава насоки и препоръки, както е предвидено в член 54;

г) да предоставя становища, предназначени за Европейския парламент, Съвета и Комисията, както е предвидено в член 55.

РАЗДЕЛ 2

Система за надзор в областта на БИП/БФТ

Член 7

Сътрудничество в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ

1. Органът отговаря за ефикасното и последователно функциониране на системата за надзор в областта на БИП/БФТ

2. Органът и надзорните органи спазват задължението за добросъвестно сътрудничество и задължението за обмен на информация за целите на БИП/БФТ в съответствие с настоящия регламент, Регламент (ЕС) 2023/1113, Регламент (ЕС) 2024/1624 и Директива (ЕС) 2024/1640.

3. По искане на Органа надзорните органи му предоставят цялата информация относно задължените субекти, върху които продължава да се упражнява пряк надзор на национално равнище, което е необходимо за изпълнението на задачите на Органа съгласно член 5, параграфи 1, 3 и 4, когато надзорните органи имат законен достъп до тази информация.

4. Надзорните органи подпомагат Органа при посочването и отчитането на особеностите на съответните им национални правни рамки, по-специално когато Органът прилага разпоредбите на националното право, с които се транспонира законодателството на Съюза, както е посочено в член 1, параграф 2.

Член 8

Надзорната методика в областта на БИП/БФТ

1. В сътрудничество с надзорните органи Органът разработва и поддържа актуална и хармонизирана надзорна методика в областта на БИП/БФТ, излагаща подробно основания на риска подход към надзора върху задължените субекти в Съюза. Тази методика включва насоки, препоръки, становища, както и други подходящи мерки и инструменти, включително по-конкретно регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, на основание на предоставените правомощия, определени в посочените в член 1, параграф 2 актове.

2. При разработването на надзорната методика Органът прави разграничение между задължените субекти, включително въз основа на техните дейности и вида и естеството на рисковете от ИП/ФТ, на които са изложени. Надзорната методика е основана на риска и съдържа най-малко следните елементи:

а) референтни показатели и методика за класифициране на задължените субекти в рискови категории въз основа на техния профил на остатъчен риск, отделно за всяка категория задължени субекти;

б) подходи към надзорния преглед на самооценките на риска от ИП/ФТ на задължените субекти;

в) подходи към надзорния преглед на вътрешните политики и процедури на задължените субекти, включително техните политики и процедури относно комплексна проверка на клиента, в съответствие с основан на риска подход за предотвратяване на ИП/ФТ;

г) подходи за надзорно оценяване на рисковите фактори, присъщи или свързани с клиенти, делови взаимоотношения, сделки и механизми за доставка на задължените субекти, както и географските рискови фактори.

3. Органът разработва структурирани въпросници и други онлайн или офлайн инструменти, които да се използват от Органа и надзорниците за целите на изискването, събирането, компилирането и анализирането на данни и информация от задължени субекти, включително данните, на които трябва да се разчита при прилагането на елементите на надзорната методика, изброени в параграф 2.

Инструментите, разработени от Органа, гарантират събирането на обективни и сравними данни и информация, свързани с БИП/БФТ, от задължените субекти и дават възможност за ефективен и бърз обмен на информация между надзорниците и Органа.

Органът се стреми да разработи тези инструменти веднага щом надзорната методика започне да се прилага в цялата система за надзор в областта на БИП/БФТ.

4. Надзорната методика отразява високите надзорни стандарти на равнището на Съюза и се основава на съответните международни стандарти и насоки. Органът периодично преразглежда и актуализира своята надзорна методика, като взема предвид развитието на рисковете, засягащи вътрешния пазар, включително рисковете и заплахите, установени от националните правоприлагащи органи и ЗФР. В надзорната методика се вземат предвид, доколкото е възможно, най-добрите практики, както и насоки, разработени от органите, определящи международните стандарти.

Член 9

Тематични прегледи

1. Не по-късно от 1 декември всяка година надзорните органи предоставят на Органа информация относно надзорните прегледи, които възнамеряват да провеждат на тематична основа през следващата година или срок на надзор, и които имат за цел да оценят рисковете от ИП/ФТ или конкретен аспект на тези рискове, на които са изложени едновременно множество задължени субекти. Представя се следната информация:

а) обхвата на всеки планиран тематичен преглед по отношение на категория и брой задължени субекти, включени в темата, предмет на прегледа;

б) графика на всеки планиран тематичен преглед;

в) планираните видове, естество и честота на надзорните дейности, които ще се извършват във връзка с всеки тематичен преглед, включително всякакви проверки на място или други видове пряко взаимодействие със задължени субекти, където е приложимо.

2. В срок до края на всяка година председателят на Органа представя на генералния съвет в надзорен състав съгласно посоченото в член 57, параграф 2 консолидирано планиране на тематичните прегледи, които надзорните органи възнамеряват да проведат през следващата година.

3. Когато обхватът и относимостта в рамките на целия Съюз на тематичните прегледи обосновават координирането на равнището на Съюза, те се провеждат съвместно от съответните надзорни органи и се координират от Органа. Изпълнителният съвет може да предложи съвместни тематични прегледи въз основа на наличните анализи на рисковете, заплахите и слабите страни на вътрешния пазар. Генералният съвет в надзорен състав изготвя списък на съвместните тематични прегледи. Генералният съвет в надзорен състав изготвя доклад относно провеждането, предмета и крайния резултат от всеки съвместен тематичен преглед. Органът публикува този доклад на своя уебсайт.

4. Органът координира дейностите на надзорните органи и подпомага планирането и изпълнението на съвместните тематични прегледи, посочени в параграф 3. Всяко пряко взаимодействие със задължени субекти, различни от избраните задължени субекти в контекста на тематичен преглед, продължава да бъде част от изключителните отговорности на надзорния орган, който носи отговорност за надзора върху тези задължени субекти и не се тълкува като прехвърляне на задачи и правомощия по отношение на тези субекти в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ.

5. Когато планираните тематични прегледи на национално равнище не подлежат на координиран подход на равнището на Съюза, Органът, съвместно с надзорните органи, проучва необходимостта и възможността от съобразяване или синхронизация на графика на тези тематични прегледи и подпомага обмена на информация и взаимопомощта между надзорните органи, провеждащи тези тематични прегледи. Органът също така улеснява извършването на всякакви дейности, които съответните надзорни органи могат да пожелаят да проведат съвместно или по подобен начин в контекста на съответните си тематични прегледи.

6. Органът гарантира, че резултатите и заключенията от тематичните прегледи, извършени на национално равнище от няколко надзорни органа, се споделят с всички надзорни органи, с изключение на поверителната информация, отнасяща се до отделни задължени субекти. Такова споделяне на информация включва всякакви общи заключения, достигнати в резултат на обмен на информация или на съвместни или координирани дейности с участието на няколко надзорни органа.

Член 10

Взаимопомощ в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ

1. Органът може по целесъобразност да разработва:

а) нови практически инструменти и инструменти за сближаване, с цел насърчаване на общите надзорни подходи и най-добри практики;

б) практически средства и методи за взаимопомощ вследствие на:

i) конкретни искания от надзорни органи;

ii) отнасяне на случаи на несъгласие между надзорни органи относно мерките, които да бъдат предприети съвместно от няколко надзорни органа по отношение на даден задължен субект.

2. Органът улеснява и насърчава най-малко следните дейности:

а) секторни и междусекторни програми за обучение, включително във връзка с технологичните иновации;

б) обмен на служители и използване на схеми за командироване на служители, туининг и краткосрочни посещения;

в) обмен на най-добри надзорни практики между надзорните органи, когато един орган е натрупал експертен опит в определена област на надзорни практики за БИП/БФТ.

3. Всеки надзорен орган може да подаде към Органа искане за взаимопомощ във връзка със своите надзорни задачи, като посочи вида помощ, която иска да му бъде предоставена от персонала на Органа, персонала на един или повече надзорни органи или комбинация от тях. Ако искането се отнася до дейности, които са свързани с конкретни задължени субекти, запитващият надзорен орган предава на Органа информацията и данните, необходими за предоставянето на помощ. Органът съхранява и редовно актуализира информацията за конкретни области на експертен капацитет и за възможностите на надзорните органи да предоставят взаимопомощ във връзка с техните надзорни задачи.

4. Когато от Органа е поискано да предостави помощ за извършването на конкретни надзорни задачи на национално равнище по отношение на задължени субекти, различни от избрани задължени субекти, запитващият надзорен орган описва подробно в искането му задачите, за които се иска помощ. Помощта не може да се тълкува като прехвърляне от запитващия надзорен орган към Органа на надзорни задачи, правомощия или отчетност за надзора на задълженията субекти, различни от избрани задължени субекти.

5. Когато Органът счита, че искането е подходящо и осъществимо, той полага всички усилия да предостави поисканата помощ, включително като мобилизира собствени човешки ресурси, както и като осигури мобилизирането на ресурси в надзорните органи на доброволен принцип.

6. До края на всяка година председателят на Органа предоставя на генералния съвет в надзорен състав информация относно човешките ресурси, които Органът ще задели за предоставяне на помощта, поискана съгласно параграф 3 от настоящия член през следващата година. При настъпване на промени в наличността на човешките ресурси вследствие на изпълнение на която и да е от задачите, посочени в член 5, параграфи 2, 3 и 4 председателят на Органа предоставя на генералния съвет в надзорен състав информация за това.

7. Всяко взаимодействие между персонала на Органа и задължения субект остава под изключителната отговорност на надзорния орган, отговарящ за надзора на този субект. Това взаимодействие не се тълкува като прехвърляне на задачи или правомощия, свързани с отделни задължени субекти в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ.

Член 11

Централна база данни относно БИП/БФТ

1. Органът изгражда и поддържа в актуален вид централна база данни, съдържаща информация съгласно настоящия член.

Органът предоставя информацията на надзорните органи, органите извън системата за БИП/БФТ, други национални органи и служби, компетентни да гарантират спазването на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([28]), Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([29]), Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([30]), Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([31]), Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([32]), Директива 2014/56/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([33]), Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([34]) или Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета ([35]), както и на европейските надзорни органи, а именно Европейския банков орган (ЕБО), Европейския орган за ценни

([28]) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета, (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

([29]) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

([30]) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

([31]) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34).

([32]) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

([33]) Директива 2014/56/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за изменение на Директива 2006/43/ЕО относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 196).

([34]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

([35]) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

книжа и пазари (ЕОЦКП) и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) (наричани заедно „ЕНО“), въз основа на принципа „необходимост да се знае“ и при условията на поверителност, когато това е необходимо за изпълнението на техните задачи.

Органът също така анализира събраната информация и може да сподели резултатите от своя анализ по собствена инициатива с надзорните органи, когато това би улеснило техните надзорни дейности, и когато е приложимо, със задължените субекти.

2. За да може Органът да въведе информацията в базата данни, надзорните органи предоставят на Органа най-малко следната информация, включително данните, свързани с отделни задължени субекти:

а) списък на всички надзорни органи и органи за саморегулиране в тяхната държава членка, на които е поверен надзора върху задължени субекти, включително информация за техния мандат, задачи и правомощия, както и, когато е приложимо, посочването на водещия надзорник или механизъм за координация;

б) статистическа информация за категориите и броя на надзираваните задължени субекти по категории в тяхната държава членка и основна информация за рисковия профил на тези субекти;

в) приложените административни мерки и наложените имуществени санкции в хода на надзора на отделни задължени субекти в отговор на нарушения на изискванията в областта на БИП/БФТ, придружени от:

i) основанията за прилагане на административната мярка или налагане на имуществената санкция, като например естеството на нарушението;

ii) свързана информация за надзорните дейности и резултатите, довели до прилагането на административната мярка или до налагането на имуществената санкция;

г) всякакви съвети или становища във връзка с рисковете от ИП/ФТ, предоставени на други органи във връзка с процедури по лицензиране, процедури за отнемане на лиценз и оценки за надеждност и пригодност на акционери или членове на ръководния орган на отделни задължени субекти;

д) резултатите от техните оценки на профилите на присъщия и остатъчния риск на всички кредитни институции и финансови институции, които отговарят на критериите, определени в член 12, параграф 1;

е) резултатите и докладите от тематичните прегледи и други хоризонтални надзорни действия по отношение на високорискови области или дейности;

ж) информация относно надзорните дейности, извършени от тях през последната календарна година, събрана съгласно член 40, параграф 5 от Директива (ЕС) 2024/1640;

з) статистическа информация относно персонала и други ресурси на надзорниците и надзорните органи.

Предоставената съгласно първа алинея информация не включва позоваванията на конкретни съмнения, докладвани съгласно член 69 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Органът също така въвежда в базата данни информацията, произтичаща от неговите дейности в областта на прекия надзор, която съответства на категориите информация, изброени в първа алинея, както и резултатите от процеса на оценка на риска, извършен от Органа съгласно член 12.

3. Органът може да поиска надзорните органи да му предоставят друга информация в допълнение към посочената в параграф 2. Надзорните органи актуализират всяка предоставена информация веднага щом актуализацията е необходима или по искане на Органа.

4. Органът въвежда в базата данни всички данни или информация от значение за целите на надзорните дейности в областта на БИП/БФТ, които са предоставени от органи извън системата за БИП/БФТ, други национални органи и служби, компетентни за гарантиране на спазването на изискванията на Директива 2008/48/ЕО, Директива 2009/110/ЕО, Директива 2009/138/ЕО, Директива 2014/17/ЕС, Регламент (ЕС) № 537/2014, Директива 2014/56/ЕС, Директива 2014/65/ЕС или Директива (ЕС) 2015/2366, или от ЕНО.

Информацията, посочена в първа алинея, включва случаите, в които органите и службите, посочени в същата алинея, имат основателни причини да подозират, че се прави опит за ИП/ФТ или че съществува повишен риск от изпиране на пари във връзка със задължен субект, и когато такива основателни причини са възникнали в контекста на изпълнението на

съответните им задачи. Базата данни включва и относимата информация, която органите или органите, упражняващи надзор върху кредитните институции в съответствие с Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([36]), включително ЕЦБ, когато действа в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013, са получили в контекста на текущия надзор, включително информация относно оценките на бизнес моделите, оценките на правилата за управление, процедурите за лицензиране, оценките на придобиването на квалифицирани дялови участия, оценките за пригодност и надеждност и процедурите, свързани с отнемането на лицензи.

5. Органите и службите, посочени в параграф 1, алинея 2, могат да отправят към Органа обосновано искане за предоставяне на събраната съгласно настоящия член информация, ако тази информация е необходима за техните надзорни дейности. Органът разглежда тези искания и предоставя своевременно поисканата информация въз основа на принципа „необходимост да се знае“ и принципа на поверителност. Органът информира органа или службата, първоначално предоставил(а) исканата информация, за идентификационните данни на запитващия орган или служба, за идентификационните данни на всеки задължен субект, причината за искането за предоставяне на информация, както и дали информацията е била предоставена на запитващия орган или служба. Когато Органът реши да не предостави исканата информация, той представя мотивирана обосновка за това решение.

6. Органът разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се определя:

а) процедурата, форматите и сроковете за предаване на информацията съгласно параграфи 2 и 3;

б) обхвата и степента на подробност на информацията, която трябва да бъде предадена, като се вземат предвид съответните разграничения между задължените субекти, като например техния рисков профил;

в) обхвата и степента на подробност на информацията, която трябва да се предава във връзка със задължените субекти в нефинансовия сектор;

г) вида на информацията, чието разкриване от Органа, въз основа на обосновано искане или по собствена инициатива, изисква предварителното съгласие на надзорния орган, от който тя произтича;

д) какво ниво на същественост трябва да има дадено нарушение, за да бъде задължен надзорният орган да предаде информация за нарушението съгласно параграф 2, буква в);

е) условията, при които Органът може да поиска допълнителна информация съгласно параграф 3;

ж) видовете допълнителна информация, която трябва да бъде предадена на Органа съгласно параграф 3.

Органът представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до 27 декември 2025 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент като приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с член 49 от настоящия регламент.

7. Личните данни, събрани в съответствие с настоящия член, може да бъдат съхранявани във форма, която позволява тяхното идентифициране, за срок до десет години след датата на събиране на данните от Органа, в края на който тези данни се заличават. Въз основа на редовна оценка на необходимостта от тях личните данни могат да бъдат заличени преди изтичането на този срок по преценка за всеки отделен случай.

([36]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

РАЗДЕЛ 3

Пряк надзор върху избрани задължени субекти

Член 12

Оценяване на кредитните институции и финансовите институции за целите на подбора за пряк надзор

1. За целите на изпълнението на задачите, изброени в член 5, параграф 2, Органът, в сътрудничество с финансовите надзорници, извършва периодична оценка на кредитните институции и финансовите институции, както и на групите от кредитни институции и финансови институции, когато те извършват дейност, чрез установяване или по силата на свободата на предоставяне на услуги, в най-малко шест държави членки, включително държавата членка по произход, независимо дали дейностите се извършват чрез инфраструктура на съответната територия или дистанционно.

2. Надзорните органи и задължените субекти, подлежащи на периодична оценка, предоставят на Органа всякаква информация, необходима за извършване на периодичната оценка, посочена в параграф 1.

3. Профилите на присъщия и остатъчния риск на оценяваните задължени субекти, оценени съгласно параграф 1, се класифицират от Органа като нисък, среден, значителен или висок, въз основа на бенчмарковете и в съответствие с методиката, определена в регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 7. Когато оценяваният задължен субект е част от група кредитни институции или финансови институции, рисковият профил се класифицира на равнище група.

4. Методиката за класифициране на профила на присъщия и остатъчния риск се определя поотделно най-малко за следните категории задължени субекти:

а) кредитни институции;

б) обменни бюра (bureaux de change);

в) предприятия за колективно инвестиране;

г) доставчици на кредити, различни от кредитни институции;

д) институции за електронни пари;

е) инвестиционни посредници;

ж) платежни институции;

з) животозастрахователни предприятия;

и) животозастрахователни посредници;

й) доставчици на услуги за криптоактиви;

к) други финансови институции.

5. За всяка категория задължени субекти, посочени в параграф 4, бенчмарковете в методиката за оценка на присъщия риск се определят въз основа на категориите на рисковите фактори, свързани с клиентите, продуктите, услугите, сделките, механизмите за доставка и географските зони. Бенчмарковете се определят най-малко за следните показатели за присъщ риск за всяка държава членка, в която задължените субекти осъществяват дейност:

а) по отношение на свързания с клиента риск: дела на чуждестранните клиенти от трети държави, определени съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624, и присъствието и дела на клиентите, определени като видни политически личности;

б) по отношение на предлаганите продукти и услуги:

i) значението и обема на търговията с продукти и услуги, определени като най-уязвими на рискове от ИП/ФТ на равнището на вътрешния пазар, в оценката на риска на равнището на Съюза или на равнището на държавата в националната оценка на риска;

ii) по отношение на доставчици на услуги по извършване на налични парични преводи, значението на съвкупните годишни дейности по изпращане и получаване на всеки извършител на парични преводи в държавите, определени съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

iii) относителния обем на продуктите, услугите и сделките, които предлагат значително ниво на защита на неприкосновеността на личния живот и самоличността на клиентите или друга форма на анонимност;

в) по отношение на географски зони:

i) годишния обем на кореспондентските банкови услуги и кореспондентските услуги за криптоактиви, предоставяни от субекти от финансовия сектор на Съюза в трети държави, определени съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624;

ii) броя и дела на клиентите на кореспондентските банкови услуги и на клиентите на криптоактиви в трети държави, определени съгласно глава III, раздел 2 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

6. За всяка категория задължен субект по параграф 4 оценката на остатъчния риск в методиката за оценка включва бенчмаркове за оценка на качеството на вътрешните политики, механизми за контрол и процедури, въведени от задължените субекти за намаляване на присъщия им риск.

7. Органът разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се определят:

а) минималните дейности, които трябва да се извършват от кредитна институция или финансова институция съгласно свободата на предоставяне на услуги, независимо дали чрез инфраструктура или дистанционно, за да се счита, че тя извършва дейност в държава членка, различна от тази, в която е установена;

б) методиката, основана на бенчмарковете, посочени в параграфи 5 и 6, за класифициране на профилите на присъщия и остатъчния риск на кредитните институции или финансовите институции или на групи от кредитни институции или финансови институции като нисък, среден, значителен или висок.

Органът представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълва настоящия регламент като приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с член 49 от настоящия регламент.

8. Органът извършва преглед на референтните показатели и методика най-малко на всеки три години. В случай че са необходими изменения, Органът представя на Комисията своите проекти на регулаторни технически стандарти с измененията.

Член 13

Процес на изготвяне на списъка на избраните задължени субекти

1. Кредитните институции и финансовите институции и групите от кредитни институции и финансови институции, които са класифицирани като имащи профил с висок остатъчен риск съгласно член 12, отговарят на критериите за избрани задължени субекти.

2. Когато обаче съгласно параграф 1 са установени повече от 40 субекта, Органът може, след консултация с надзорните органи, да постигне съгласие за ограничаване на избора до конкретен различен брой субекти или групи, който е по-голям от 40.

При вземането на решение относно конкретен различен брой избрани задължени субекти, както е посочено в първа алинея, Органът взема предвид собствените си ресурси по отношение на способността си да разпределя или допълнително да наема необходимия брой надзорен и помощен персонал и гарантира, че необходимото увеличение на финансовите и човешките ресурси е осъществимо.

Съгласно решението относно максималния брой избраните задължени субекти са задължените субекти, отговарящи на условията по параграф 1, които извършват дейност в най-голям брой държави членки, независимо дали чрез установяване или по силата на свободата на предоставяне на услуги.

Когато в резултат на прилагането на посочения в трета алинея критерий бъдат определени над максималния брой избрани задължени субекти, Органът избира измежду задължените субекти, които биха били избрани съгласно посочената алинея и които активно извършват дейност в най-малкия брой държави членки, тези с най-голямо съотношение на обема на сделките с трети държави спрямо общия обем на сделките, измерено през последната финансова година.

3. Когато в държава членка нито една кредитна институция, финансова институция или група от кредитни институции или финансови институции, които са установени, лицензирани или регистрирани или имат дъщерно дружество там и чийто рисков профил е класифициран като висок, не отговарят на условията за избран задължен субект съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член, Органът провежда допълнителен процес на подбор в тази държава членка въз основа на методиката, посочена в член 12, параграф 7, буква б).

След допълнителния процес на подбор кредитната институция, финансовата институция или групата от кредитни или финансови институции, установени или регистрирани в тази държава членка, чийто рисков профил е класифициран като висок, отговарят на критериите за избран задължен субект.

Когато няколко кредитни или финансови институции или групи от кредитни или финансови институции в съответната държава членка имат рисков профил, който е класифициран като висок, субектът, извършващ дейност в най-голям брой държави членки, независимо дали чрез установяване или по силата на свободата на предоставяне на услуги, отговаря на критериите за избран задължен субект. Ако няколко кредитни или финансови институции или групи от кредитни или финансови институции осъществяват дейност в еднакъв брой държави членки, субектът с най-високо съотношение на обема на сделките с трети държави към общия обем на сделките, измерен през последната финансова година, отговаря на критериите за избран задължен субект.

4. Органът започва първия процес на подбор до 1 юли 2027 г. и приключва подбора в рамките на шест месеца от датата на започването му. Впоследствие подборът ще се извършва на всеки три години след датата на първия подбор и ще приключва в шестмесечен срок за всеки процес на подбор. Списъкът на избраните задължени субекти се публикува от Органа без ненужно забавяне след завършването на процеса на подбор. Органът започва да упражнява пряк надзор върху избраните задължени субекти шест месеца след публикуването на списъка.

5. Преди публикуването на списъка на избраните задължени субекти Органът информира съответните органи извън системата за БИП/БФТ за резултатите от процеса на оценка и класифициране на присъщия и остатъчния риск на задължените субекти, които подлежат на оценка.

6. Избран задължен субект остава под прекия надзор на Органа дотогава, докато Органът не започне да упражнява прекия надзор върху избрани задължени субекти по списък, определен за следващия период на подбор, в който въпросният задължен субект вече не фигурира.

Член 14

Допълнително прехвърляне на задачи и правомощия по пряк надзор при изключителни обстоятелства при искане от страна на финансов надзорник

1. Финансов надзорник може да подаде обосновано искане до Органа да поеме прекия надзор и да изпълнява задачите, изброени в член 5, параграф 2, по отношение на конкретен неизбран задължен субект.

Искането, посочено в първа алинея, се подава само при изключителни обстоятелства с цел справяне на равнището на Съюза с повишен риск от ИП/ФТ или неспазване на законодателството при неизбран задължен субект и за да се гарантира последователното прилагане на високи стандарти за надзор.

2. С искането по параграф 1:

а) се установява неизбраният задължен субект, по отношение на който финансовият надзорник счита, че Органът следва да поеме пряк надзор;

б) се посочват причините, поради които е необходим пряк надзор в областта на БИП/БФТ върху неизбрания задължен субект;

в) се определя и надлежно обосновава предложената дата на прехвърляне и срокът, за който се иска прехвърляне на задачите и правомощията; и

г) се предоставя цялата необходима подкрепяща информация, данни и доказателства, които биха могли да бъдат полезни за оценката на искането.

3. Искането на финансовия надзорник се придружава от доклад, в който се посочват сведения за упражнявания до момента надзор и профила на риска на съответния неизбран задължен субект. Неизбраният задължен субект се уведомява за искането и предложения в него срок.

4. Органът оценява искането, посочено в параграф 1, в срок от два месеца или в срок, който позволява прехвърлянето на задачите и правомощия до датата, предложена в искането, в зависимост от това коя от двете дати настъпва по-късно. Органът се съгласява с исканото прехвърляне на пряк надзор, само когато е изпълнено поне едно от следните условия:

а) подалият искането надзорник може да докаже неефикасността на надзорните мерки, наложени на неизбрания задължен субект във връзка със сериозни, повтарящи се или системни нарушения на приложимите изисквания;

б) повишеният риск от ИП/ФТ или сериозните, повтарящи се или системни нарушения на приложимите изисквания засягат няколко субекта в рамките на група неизбрани задължени субекти и съответните финансови надзорници са съгласни, че координираните надзорни действия на равнището на Съюза биха били по-ефективни за справяне с тях;

в) искането се отнася до временна, обективна и доказуема липса на капацитет на равнището на финансовия надзорник за адекватно и своевременно справяне с риска от ИП/ФТ на неизбран задължен субект.

5. Ако изпълнителният съвет на Органа установи, че са изпълнени условията, посочени в параграфи 1, 2 и 4, той приема решение, адресирано до подалия искането финансов надзорник и до съответния неизбран задължен субект, с което ги уведомява, че приема искането. В решението се посочва датата, на която Органът ще поеме прекия надзор, и продължителността на този надзор. От датата, на която Органът следва да поеме прекия надзор, съответният неизбран задължен субект се счита за избран задължен субект за целите на настоящия регламент.

След изтичане на срока на упражняване на прекия надзор от страна на Органа, определен в решението, посочено в първа алинея, задачите и правомощията, свързани с прекия надзор над съответния задължен субект, автоматично се прехвърлят обратно на финансовия надзорник, освен ако Органът не удължи срока на прилагането на това решение след съответно искане, отправено от финансовия надзорник в съответствие с параграфи 1—4.

6. Когато изпълнителният съвет на Органа отхвърли искането на финансовия надзорник, той представя обосновка за това в писмена форма, като ясно посочва кои условия, предвидени в параграфи 1, 2 и 4, не са изпълнени. Органът се консултира с финансовия надзорник преди да вземе решение и гарантира, че неизбраният задължен субект е информиран за резултата от процеса.

Член 15

Сътрудничество в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ за целите на прекия надзор

1. Без да се засяга правомощието на Органа по член 21, параграф 3, буква а) да получава пряко или да има пряк достъп до информация, докладвана непрекъснато от избрани задължени субекти, финансовите надзорници предоставят на Органа цялата информация, необходима за изпълнението на задачите, възложени на Органа в съответствие с настоящия регламент и друго приложимо право на Съюза.

2. Когато е целесъобразно, финансовите надзорници оказват съдействие на Органа при изготвянето и изпълнението на актове, свързани с посочените в член 5, параграф 2, буква б) задачи, по отношение на всички избрани задължени субекти, включително съдействие при осъществяване на дейности за проверка. При изпълнението на задачите си те следват дадените от Органа инструкции.

3. Органът разработва технически стандарти за изпълнение, с които се определят:

а) условията, при които финансовите надзорници трябва да подпомагат Органа съгласно параграф 2;

б) процеса на периодична оценка, посочен в член 12, параграф 1, включително ролите на надзорните органи и Органа при оценяването на рисковия профил на кредитните институции и финансовите институции, посочени в същия параграф;

в) работните договорености относно прехвърлянето на надзорни задачи и правомощия на Органа или от Органа на национално равнище след процес на подбор, включително договорености относно непрекъснатостта на текущите надзорни процедури или разследвания;

г) процедурите за подготовка и приемане на решения относно избора на задължени субекти;

д) подробните правила и правила за състава и функционирането на съвместните надзорни екипи, посочени в член 16, параграфи 1 и 2.

Органът представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приема посочените в първата алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 53.

Член 16

Съвместни надзорни екипи

1. За надзора върху всеки избран задължен субект се създава съвместен надзорен екип. В състава на всеки съвместен надзорен екип влизат служител(и) на Органа и служител(и) на финансовите надзорници, отговарящи за надзора върху избрания задължен субект на национално равнище. Членовете на съвместния надзорен екип се назначават в съответствие с параграф 4 и работата им се координира от определен член на персонала на Агенцията (наричан по-нататък „координатор на СНЕ“).

2. Координаторът на СНЕ осигурява координирането на работата в рамките на съвместния надзорен екип. Членовете на съвместния надзорен екип изпълняват указанията на координатора на СНЕ във връзка със задачите си в съвместния надзорен екип. Това не засяга техните задачи и задължения в рамките на техните съответни финансови надзорници.

Всеки финансов надзорник, който назначава повече от един служител в съвместния надзорен екип съгласно параграф 4, може да определи един от тях за подкоординатор (наричан по-нататък „национален подкоординатор“). Националните подкоординатори подпомагат координатора на СНЕ при организацията и координацията на задачите в съвместния надзорен екип, по-специално по отношение на членовете на персонала, назначени от същия финансов надзорник, определил съответния национален подкоординатор. Националният подкоординатор може да дава указания на членовете на съвместния надзорен екип, назначени от същия финансов надзорник, при условие че те не противоречат на указанията от координатора на СНЕ.

3. Задачите на съвместния надзорен екип включват следното:

а) извършване на надзорни прегледи и проверки на избраните задължени субекти;

б) координация на проверки на място при избрани задължени субекти и при необходимост изготвяне на надзорни мерки;

в) участие в изготвянето на проекти за решения, приложими за съответния избран задължен субект, който ще бъде предложен на генералния съвет и изпълнителния съвет, като се вземат предвид прегледите, оценките и проверките на място, посочени в букви а) и б);

г) осъществяване на връзка с финансовите надзорници, когато това е необходимо за изпълнение на надзорни задачи във всяка държава членка, в която даден избран задължен субект е установен.

4. Органът отговаря за създаването и съставянето на съвместни надзорни екипи. Органът и съответните финансови надзорници назначават един или няколко от своите служители за член или членове на съвместен надзорен екип. Един член може да бъде назначен за член на повече от един съвместен надзорен екип.

5. Органът и финансовите надзорници се консултират помежду си и се договарят за използването на персонала във връзка със съвместните надзорни екипи.

6. Органът разработва вътрешни оперативни правила и процедури по отношение на състава на съвместните надзорни екипи, по-специално по отношение на персонала на всеки финансов надзорник, статута на персонала на финансовите надзорници и разпределянето на човешки ресурси от Органа за съвместните надзорни екипи, което гарантира, че тези екипи са съставени от служители с достатъчно равнище на знания, експертни познания и опит и с достатъчно разнообразни познания, подготовка, експертиза и опит.

Член 17

Искания за информация

1. Органът може да изисква от избраните задължени субекти и от физически лица, които са техни служители, или от принадлежащите им юридически лица, както и от трети страни, на които избраните задължени субекти са възложили като на външен изпълнител оперативни функции или дейности, и от свързани с тях физически или юридически лица, да му предоставят цялата информация, необходима за изпълнението на задачите, възложени му съгласно настоящия регламент и друго приложимо право на Съюза.

2. Посочените в параграф 1 лица или техни представители или, в случай на юридически лица или на асоциации без правосубектност, лицата, упълномощени да ги представляват по закон или съгласно учредителните им актове, предоставят изискваната информация без ненужно забавяне, като осигуряват нейната яснота, точност и изчерпателност. Надлежно упълномощени адвокати могат да предоставят информацията от името на своите клиенти. Тези клиенти остават изцяло отговорни, в случай че предоставената информация е непълна, неточна или подвеждаща.

3. Когато Органът получава информацията, изискана съгласно параграф 1, той предоставя тази информация на заинтересования финансов надзорник.

Член 18

Общи разследвания

1. С оглед на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи Органът може да извършва всички необходими разследвания по отношение на всеки избран задължен субект или всяко физическо лице, което работи за него или всяко юридическо лице, което му принадлежи, и е установено в държава членка или се намира в нея.

За тази цел Органът може:

а) да изисква предоставянето на документи;

б) да проверява счетоводните книги и записи на съответните лица и да взема копия или извлечения от такива книги и записи;

в) да получава достъп до доклади на вътрешни одитори, заверка на отчети и всякакъв софтуер, база данни, софтуерни приложения или други електронни средства за регистриране на информация;

г) да получава достъп до документи и информация, свързани с процесите на вземане на решения, включително документи и информация, разработени чрез алгоритми или други цифрови процеси;

д) да получава писмени или устни обяснения от всяко лице, посочено в член 17 или от негови представители или служители;

е) да задава въпроси на всяко друго лице, което даде съгласие за това, с цел да събере информация, свързана с предмета на разследването.

2. Посочените в член 17 лица подлежат на разследване, започнато въз основа на решение на Органа. Когато дадено лице възпрепятства провеждането на разследване, финансовият надзорник на държавата членка, на чиято територия се намират съответните обекти, оказва, при спазване на националното законодателство, необходимото съдействие, включително като улеснява достъпа на Органа до служебните помещения на физическите и юридическите лица, посочени в член 17, за да могат да се упражнят правомощията, изброени в параграф 1 на настоящия член.

Член 19

Проверки на място

1. С оглед на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи Органът може, при условие че уведоми предварително съответния финансов надзорник, да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на физическите и юридическите лица, посочени в член 17. По отношение на физическите лица, чиито служебни помещения са същите като тяхното частно жилище, Органът иска и получава съдебно разрешение за извършване на проверка на място. Когато това е необходимо за целите на правилното извършване и ефикасността на проверката, Органът може да извършва проверки на място без предизвестие до тези физически и юридически лица.

2. Органът може да реши да възложи извършването на проверки на място на съвместен надзорен екип в съответствие с член 16 или на специален екип, който може да включва членове на съвместен надзорен екип, когато е приложимо. Органът отговаря за създаването и определянето на състава на екипите за проверки на място, което се извършва в сътрудничество с финансовите надзорници.

3. Персоналът на Органа и другите лица, оправомощени от Органа да извършат проверка на място, могат да влизат в служебните помещения и поземлената собственост на физическите или юридическите лица при наличие на решение за провеждане на разследване, прието от Органа; за физически лица, чиито служебни помещения съвпадат с частното им жилище — след получаване на съдебно разрешение за проверка на място съгласно параграф 1 от настоящия член. Персоналът на Органа и други лица, оправомощени от Органа, разполагат с правомощията, предвидени в член 21.

4. Посочените в член 17 физически и юридически лица са обект на проверки на място въз основа на решение на Органа.

5. Служителите и останалите придружаващи лица, оправомощени или назначени от финансовия надзорник на държавата членка, на чиято територия предстои да се проведе проверката, под надзора и координацията на Органа, съдействат активно на служителите и на другите лица, оправомощени от Органа. За тази цел те разполагат с правомощията по параграф 3. В проверките на място имат право да участват и служители на финансовите надзорници на участващата държава членка.

6. Когато дадено лице се противопостави на провеждането на проверка на място, разпоредена съгласно настоящия член, финансовият надзорник на съответната държава членка оказва необходимото съдействие в съответствие с националното право. Доколкото е необходимо за целите на проверката, това съдействие включва запечатването на всякакви служебни помещения и счетоводни книги или записи. Когато не разполага с такова правомощие, съответният финансов надзорник използва правомощията си да поиска необходимото съдействие от други национални органи.

Член 20

Разрешение от съдебен орган

1. Ако за проверка на място, предвидена в член 19, се изисква разрешение от съдебен орган в съответствие с националното право, Органът подава молба за издаването на такова разрешение.

2. Когато се подава искане за разрешение съгласно параграф 1, националният съдебен орган прави проверка на автентичността на решението на Органа и на това дали предвидените принудителни мерки не са произволни или прекомерни предвид предмета на проверката. При проверката на пропорционалността на принудителните мерки националният съдебен орган може да поиска от Органа подробно обяснение, по-специално относно съображенията на Органа, на които се основава предположението за нарушение на правните актове, посочени в член 1, параграф 2, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участието на лицето, по отношение на което се вземат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не извършва контрол по отношение на необходимостта от извършване на проверката, нито изисква да му бъде предоставена информацията, съдържаща се в преписката на Органа. Законосъобразността на решението на Органа подлежи на съдебен контрол единствено от Съда на Европейския съюз.

Член 21

Административни мерки

1. За целите на изпълнението на възложените му задачи, посочени в член 5, параграф 2, Органът разполага с правомощието да прилага административните мерки по параграфи 2 и 3 от настоящия член, с които да изисква от всеки избран задължен субект да предприеме необходимите мерки, когато:

а) за избрания задължен субект е установено, че е нарушил правните актове на Съюза и националното законодателство, посочени в член 1, параграф 2;

б) Органът разполага с достатъчни и доказуеми данни, че има вероятност избраният задължен субект да наруши актовете на Съюза и националното законодателство, посочени в член 1, параграф 2, и прилагането на административна мярка може да предотврати извършването на нарушението или да намали риска от него;

в) въз основа на надлежно обосновано определение от Органа вътрешните политики, процедури и механизми за контрол, въведени за избрания задължен субект, не са съразмерни с рисковете от изпиране на пари, неговите предикатни престъпления или финансиране на тероризма, на които е изложен избраният задължен субект.

2. За целите на член 6, параграф 1 Органът има, по-специално, правомощието да прилага следните административни мерки:

а) да издава препоръки;

б) да разпорежда на задължените субекти да спазват изискванията, включително да прилагат конкретни коригиращи мерки;

в) да издава публично изявление, в което се посочва физическото или юридическото лице и естеството на нарушението;

г) да издава разпореждане, с което да изисква физическото или юридическото лице да прекрати съответното поведение и да се въздържа от повторно нарушение;

д) да съкращава или ограничава стопанската дейност, операциите или мрежата на институциите, влизащи в състава на избрания задължен субект, или да изисква изтегляне на инвестициите от дейности;

е) да изисква извършването на промени в управленската структура;

ж) когато на избран задължен субект е предоставено разрешение, предлага отнемането или спирането на действието на това разрешение на органа, който го е издал; когато органът, издал разрешението, не се съобрази с предложението на Органа за спиране на действието или отнемане, Органът изисква от него да представи писмено обосновка за това.

3. Чрез административните мерки, посочени в параграф 2, Органът може по-специално:

а) да изисква предоставянето без ненужно забавяне на всякакви данни или информация, необходими за изпълнението на задачите, изброени в член 5, параграф 2, да изисква предаването на всеки документ или да налага допълнителни изисквания по отношение на докладването или за по-често докладване;

б) да изисква засилване на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол;

в) да изискват прилагането на конкретна политика или изисквания, свързани с категории клиенти или отделни клиенти, сделки, дейности или механизми за доставка, които представляват висок риск от ИП/ФТ;

г) да изисква прилагането на мерки за намаляване на рисковете от ИП/ФТ в дейностите и продуктите на избрани задължени субекти;

д) временна забрана за всяко лице, което упражнява управленски отговорности в избрания задължен субект, или всяко друго физическо лице, което е отговорно за нарушението, да изпълнява управленски функции в задължени субекти.

4. Административните мерки, посочени в параграф 2, се придружават, когато е приложимо, от задължителни крайни срокове за изпълнение. Органът проследява и оценява изпълнението от страна на избрания задължен субект на исканите действия.

5. Финансовите надзорници уведомяват Органа без ненужно забавяне, когато имат едно или повече сведения, че избран задължен субект е нарушил Регламент (ЕС) 2023/1113 или Регламент (ЕС) 2024/1624.

6. Налаганите административни мерки са ефикасни, пропорционални и възпиращи.

Член 22

Имуществени санкции

1. С оглед на изпълнението на задачите, възложени с настоящия регламент, Органът може да налага имуществени санкции, когато избран задължен субект умишлено или поради небрежност наруши изискване на Регламент (ЕС) 2023/1113 или Регламент (ЕС) 2024/1624 или не спази задължително решение, посочено в член 6, параграф 1 от настоящия регламент.

2. Когато изпълнителният съвет на Органа установи, че избран задължен субект умишлено или поради небрежност е извършил тежко, повторно или системно нарушение на пряко приложими изисквания, съдържащи се в Регламент (ЕС) 2023/1113 или Регламент (ЕС) 2024/1624, той приема решение, с което налага имуществени санкции, в съответствие с параграф 3 от настоящия член. В зависимост от обстоятелствата във всеки конкретен случай имуществените санкции за такива нарушения се налагат в допълнение към административните мерки, посочени в член 21, параграф 2, или вместо тях.

3. Основният размер на имуществените санкции по параграф 1 се съдържа в диапазона на следните ограничителни стойности:

а) за тежки, повторни или системни нарушения на едно или повече изисквания, свързани с комплексна проверка на клиента, политики, процедури и механизми за контрол на група или задължения за докладване, които са установени в две или повече държави членки, в които избран задължен субект осъществява дейност, сумата е в размер на най-малко 500 000 EUR и не надвишава по-високата от следните две стойности: 2 000 000 EUR или 1 % от годишния оборот;

б) за тежки, повторни или системни нарушения на едно или повече изисквания, свързани с комплексна проверка на клиента, вътрешни политики, процедури и механизми за контрол или задължения за докладване, които са установени в една държава членка, в която избран задължен субект осъществява дейност, сумата е в размер на най-малко 100 000 EUR и не надвишава по-високата от следните две стойности: 1 000 000 EUR или 0,5 % от годишния оборот;

в) за тежки, повторни или системни нарушения на всички други изисквания, които са установени в две или повече държави членки, в които избран задължен субект осъществява дейност, сумата е в размер на най-малко 100 000 EUR и не надвишава 2 000 000 EUR;

г) за тежки, повторни или системни нарушения на всички други изисквания, които са установени в една държава членка, в която избран задължен субект осъществява дейност, сумата е в размер на най-малко 100 000 EUR и не надвишава 1 000 000 EUR;

д) за тежки, повторни или системни нарушения на решения на Органа, посочени в член 6, параграф 1, сумата е в размер на най-малко 100 000 EUR и не надвишава 1 000 000 EUR.

4. Основните размери, определени в диапазона на ограничителните стойности, определени в параграф 3, се коригират при необходимост, като се отчитат утежняващите или смекчаващите фактори според съответните коефициенти, определени в приложение I. Съответните утежняващи фактори се прилагат поотделно към основния размер. Ако е приложим повече от един утежняващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен утежняващ коефициент, се добавя към основния размер. Когато може да бъде определен размерът на облагата, получена в резултат от нарушението, или на загубите за трети лица, причинени от нарушението, той се прибавя към общия размер на санкцията, след като са приложени коефициентите.

5. Съответните смекчаващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един смекчаващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен смекчаващ коефициент, се изважда от основния размер.

6. Максималният размер на санкция за тежки, повторни или системни нарушения, посочен в параграф 3, букви а) и б), не надвишава 10 % от общия годишен оборот на задължения субект за предходната финансова година, след като са приложени коефициентите, посочени в параграфи 4 и 5.

7. Максималният размер на санкция за тежки, повторни или системни нарушения, посочени в параграф 3, букви в) и г), не надвишава 10 000 000 EUR, след като са приложени коефициентите, посочени в параграфи 4 и 5.

8. Ако избраният задължен субект е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятие майка, което в съответствие с член 22 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([37]) трябва да изготвя консолидирани финансови отчети, се използва общият годишен оборот или съответният вид приходи съгласно приложимите счетоводни стандарти, определен според последните налични консолидирани отчети, одобрени от ръководния орган на крайното предприятие майка.

9. В необхванатите от параграф 1 от настоящия член случаи, Органът може, когато това е необходимо с оглед на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи, да изисква финансовите надзорници да започнат процедура с оглед на предприемането на мерки, с които да се гарантира налагането на подходящи имуществени санкции в съответствие

([37]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

с националното право за транспониране на Директива (ЕС) 2024/1640 и всяко приложимо национално законодателство, с което се предоставят конкретни правомощия, неизисквани понастоящем съгласно правото на Съюза. Наложените имуществени санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Първата алинея се отнася по-специално за имуществени санкции, налагани на избрани задължени субекти за нарушения на националното законодателство за транспониране на Директива (ЕС) 2024/1640 и за всички имуществени санкции, налагани на членове на ръководния орган на индивидуални задължени субекти, които съгласно националното право отговарят за извършено от избран задължен субект нарушение.

10. Налаганите от Органа имуществени санкции са ефикасни, пропорционални и възпиращи.

При изчисляването на размера на имуществената санкция Органът надлежно взема предвид възможността на избрания задължен субект да плати имуществената санкция и когато тя може да засегне спазването на пруденциалното регулиране, се консултира с органите, компетентни да упражняват надзор върху спазването на приложимото право на Съюза от страна на избраните задължени субекти.

Член 23

Периодични имуществени санкции

1. Изпълнителният съвет може да приеме решение да наложи периодично плащане по санкции, за да принуди:

а) избран задължен субект да прекрати извършването на нарушение, когато не спазва административна мярка, приложена съгласно член 21, параграф 2, буква б), г), д) или е) и член 21, параграф 3;

б) лице по член 17, параграф 1 да подаде пълна информация, която е била изискана с решение по член 6, параграф 1;

в) лице по член 17, параграф 1 да допусне провеждането на разследване, и по-специално да представи пълна документация, данни, процедури или всякакви други поискани материали и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследване, започнато съгласно член 18.

2. Периодичните имуществени санкции са ефикасни и пропорционални. Периодичното плащане по санкции се налага докато избраният задължен субект или съответното лице започне да спазва съответната административна мярка, посочена в параграф 1.

3. Независимо от параграф 2 размерът на периодичното плащане по санкции по отношение на юридически лица не надвишава 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година или, по отношение на физически лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. То се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодично плащане по санкции.

4. Периодично плащане по санкции може да бъде наложено за не повече от шест месеца, считано от информирането за решението на Органа. Ако след изтичането на този срок избраният задължен субект все още не спазва административната мярка, Органът може да наложи периодични имуществени санкции за допълнителен период от не повече от шест месеца.

5. Решението за налагане на периодични имуществени санкции може да бъде взето на по-късен етап с обратно действие от датата на прилагане на административната мярка.

Член 24

Изслушване на лица, срещу които има започнато производство

1. Преди да вземе решения за налагане на имуществена санкция или периодично плащане по санкции по членове 22 или 23, изпълнителният съвет дава на лицата, срещу които има започнато производство, възможността да бъдат изслушани по констатациите на Органа. Изпълнителният съвет основава решенията си само на констатациите, по които лицата, по отношение на които е започнато производство, са имали възможност да изразят становище.

2. Правото на защита на лицата, по отношение на които е започнато производство, се зачита напълно в рамките на производството. На тях се предоставя право на достъп до преписката на Органа, като се зачита законният интерес на други лица за опазване на техните търговски тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация, нито до вътрешни подготвителни документи на Органа.

Член 25

Публикуване на административни мерки, имуществени санкции и периодични имуществени санкции

1. Органът публикува всяко решение за налагане на имуществени санкции или периодични имуществени санкции или прилагане на административни мерки, посочени в член 21, параграф 2, букви в)—ж), приети в случаите по член 21, параграф 1, буква а), веднага след като отговорното за нарушението лице бъде уведомено за това решение. Публикуването включва най-малко информация за вида и естеството на нарушението, самоличността на отговорното лице и размера на имуществените санкции или периодичните имуществени санкции.

Чрез дерогация от първа алинея, когато публикуването се отнася до административни мерки, които подлежат на обжалване и които нямат за цел да отстранят сериозни, повтарящи се и системни нарушения, Органът може да отложи публикуването на тези административни мерки до изтичането на срока за обжалване пред Съда на Европейския съюз.

2. След изтичането на срока за преразглеждане на решението от административния съвет за преглед или, когато такъв преглед не е бил поискан от задължения субект, изтичането на срока за обжалване пред Съда на Европейския съюз, Органът публикува информацията по искане за преглед или обжалване. Всяка последваща информация за резултата от такова преразглеждане или обжалване се публикува от Органа веднага след нейното получаване. Всяко решение за отмяна на решение за налагане на парична санкция, периодична имуществена санкция или за прилагане на административна мярка съгласно член 21, параграф 1, буква а) също се публикува.

3. Независимо от изискването, посочено в параграф 1, когато след преценка на обстоятелствата по конкретния случай Органът прецени, че публикуването на самоличността на отговорните лица или на техните лични данни е несъразмерно, или когато публикуването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, Органът:

а) отлага публикуването на решението до момента, в който отпаднат основанията за непубликуването му;

б) публикува решението, анонимизирайки съответните лични данни, ако такова анонимно публикуване гарантира ефективната защита на данните на отговорните лица; в този случай Органът отлага публикуването на съответните данни за разумен срок, ако се предвижда, че в рамките на този срок основанията за анонимно публикуване ще отпаднат;

в) изцяло не публикува решението, в случай че вариантите, посочени в букви а) и б), се считат за недостатъчни, за да се гарантира:

i) че стабилността на финансовите пазари няма да бъде изложена на риск; или

ii) пропорционалността на публикуването на решението по отношение на административните мерки, приложени в съответствие с член 21, параграф 1, буква а), когато тези мерки се считат за леки.

4. Органът предоставя достъп до всяка публикация в съответствие с настоящия член на своя уебсайт за срок от пет години.

Член 26

Принудително изпълнение на имуществени санкции и периодични имуществени санкции и разпределяне на сумите, внесени по тях

1. Имуществените санкции и периодичните имуществени санкции, наложени съгласно членове 22 и 23, подлежат на принудително изпълнение.

Принудителното изпълнение се урежда от разпоредбите на гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата членка, на чиято територия се осъществява. Документът, съдържащ изпълнителното основание, се прилага към решението за налагане на имуществени санкции или периодични имуществени санкции съгласно членове 22 и 23, без да са необходими допълнителни формалности освен проверка за автентичност на решението от страна на органа, който правителството на всяка държава членка е определило за тази цел и за който е уведомило Органа и Съда на Европейския съюз.

След изпълнението на тези формалности по молба на заинтересованата страна тя може да пристъпи към принудително изпълнение съгласно националното законодателство, като сезира директно компетентния орган.

Принудителното изпълнение може да бъде спряно само с решение на Съда на Европейския съюз. Независимо от това контролът по жалби относно правомерността на принудителното изпълнение е от компетентността на съдилищата на съответната държава членка.

2. Сумите на имуществените санкции и периодичните имуществени санкции се внасят в приход на общия бюджет на Съюза.

Член 27

Процесуални правила за вземане на надзорни мерки и налагане на имуществени санкции и периодични имуществени санкции

1. Когато при изпълнение на задълженията си съгласно настоящия регламент Органът установи, че има сериозни данни за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в приложение II, Органът назначава независим разследващ екип в рамките на Органа, който да разследва случая. Разследващият екип не участва и не е участвал в прекия надзор върху засегнатия избран задължен субект и осъществява функциите си независимо от изпълнителния съвет. Органът разработва вътрешни процедури за определяне на правилата, които уреждат подбора на членовете на независимия разследващ екип, по-специално по отношение на познанията, подготовката, експертните познания и опита на тези членове.

2. Разследващият екип разследва предполагаемите нарушения, като взема предвид коментарите, представени от лицата, по отношение на които се провежда разследването, и представя на изпълнителния съвет пълната преписка с констатациите си.

За да изпълни задачите си, разследващият екип може да изисква информация в съответствие с член 17 и да провежда разследвания и проверки на място в съответствие с членове 18 и 19.

При изпълнение на задачите си разследващият екип има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от съвместния надзорен екип в хода на надзорната му дейност.

3. След приключване на разследването и преди да представи на изпълнителния съвет преписката със своите констатации, разследващият екип дава на лицата, по отношение на които се провежда разследването, възможност да бъдат изслушани по въпросите, свързани с предмета на разследването. Разследващият екип основава констатациите си само на онези факти, по които лицата, по отношение на които се провежда разследването, са имали възможност да изразят становище.

Правото на защита на засегнатите от разследването лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

4. Когато представя на изпълнителния съвет преписката с констатациите си, разследващият екип уведомява за това лицата, по отношение на които се провежда разследването. Лицата, по отношение на които се провежда разследването, имат право на достъп до преписката при зачитане на законния интерес на други лица от запазване на търговските им тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация, засягаща трети лица.

5. Въз основа на преписката, съдържаща констатациите на разследващия екип, и — когато има искане на засегнатите лица за това — след като изслуша лицата, по отношение на които се провежда разследването в съответствие с член 24, параграф 1, изпълнителният съвет решава дали лицата, по отношение на които е било проведено разследването, са извършили едно или повече от нарушенията, изброени в приложение II, и в случай че е така, налага имуществена санкция в съответствие с член 22 и прилага административна мярка в съответствие с член 21 в допълнение към или вместо да наложи имуществена санкция.

6. Разследващият екип не взема участие в обсъжданията на изпълнителния съвет и по никакъв начин не се намесва в процеса на вземане на решение на изпълнителния съвет.

7. Европейската комисия приема допълнителни процедурни правила за упражняването на правомощията по налагане на имуществени санкции или периодични имуществени санкции, включително разпоредби относно правото на защита, сроковете и събирането на имуществените санкции или периодичните имуществени санкции, и приема подробни правила относно давностните срокове за налагането и изпълнението на санкциите.

Правилата, посочени в първата алинея, се приемат посредством делегирани актове за допълване на настоящия регламент в съответствие с член 100.

Комисията приема делегираните актове, посочени във втора алинея, до 1 януари 2027 г.

8. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент Органът установи, че има сериозни данни за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления, той сезира компетентните национални органи с оглед образуване на наказателно производство. Освен това Органът се въздържа от налагането на имуществени санкции или периодични имуществени санкции в случаи, при които предходна оправдателна или осъдителна присъда, основана на същите или на по същество еднакви факти, е влязла в сила в резултат от наказателно производство съгласно националното право.

Член 28

Обжалване пред Съда на Европейския съюз

Съдът на Европейския съюз разполага с неограничена компетентност за преглед на решенията на Органа, с които се налага имуществена санкция или периодично плащане по санкции. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената имуществена санкция или периодично плащане по санкции.

Член 29

Езиков режим при прекия надзор

1. Органът и финансовите надзорници приемат ред и условия относно комуникацията в рамките на системата за надзор в областта на БИП/БФТ, включително езика или езиците, които да се използват.

2. Всеки документ, предоставян на Органа от избран задължен субект или друго физическо или юридическо лице — индивидуален обект на надзорните процедури на Органа, може да бъде изготвен на който и да било от официалните езици на Съюза, избран от засегнатия избран задължен субект или засегнатото физическо или юридическо лице.

3. Органът, избраните задължени субекти и всяко друго юридическо или физическо лице — индивидуален обект на надзорните процедури на Органа, може да се споразумеят да използват само един от официалните езици на Съюза в писмената си комуникация, включително по отношение на надзорните решения на Органа.

4. Ако впоследствие бъде отменено споразумение за изключително използване на само един език, както е посочено в параграф 3, отмяната засяга само аспектите на надзорната процедура на Органа, които все още не са били извършени.

5. В случай че участниците в устно изслушване поискат да бъдат изслушани на определен официален език на Съюза, различен от езика на надзорната процедура на Органа, до Органа се отправя своевременно предизвестие за това искане, така че той да може да предприеме необходимите мерки.

РАЗДЕЛ 4

НЕПРЯК НАДЗОР ВЪРХУ НЕИЗБРАНИ ЗАДЪЛЖЕНИ СУБЕКТИ

Член 30

Оценки на състоянието на сближаване в областта на надзора

1. Органът извършва периодични оценки на някои или на всички дейности на един, няколко или всички финансови надзорници, както и на техния инструментариум и ресурси. Като част от всяка оценка Органът оценява степента, в която даден финансов надзорник изпълнява задачите си в съответствие с Директива (ЕС) 2024/1640, и предприема необходимите стъпки, за да гарантира съгласуваността и високото равнище на надзорните стандарти и практики. Оценките отчитат равнището на хармонизация на надзорните подходи и във връзка с това включват преглед на прилагането на цялата или част от надзорната методика в областта на БИП/БФТ, разработена съгласно член 8, и обхващат всички финансови надзорници в единен цикъл на оценка. Изпълнителният съвет приема, след консултация с генералния съвет в надзорен състав, план за цикъла на оценка. Генералният съвет, като действа с мнозинство от две трети от своите членове, може да изиска от изпълнителния съвет да приеме нов план. Продължителността на всеки цикъл на оценка се определя от Органа и не надвишава седем години.

Органът разработва методи, позволяващи последователна оценка и сравнение между проверяваните финансови надзорници в същия цикъл. В края на всеки цикъл на оценка Органът представя констатациите си на Европейския парламент и на Съвета.

2. Оценките се извършват на доброволна основа от персонала на Органа, а след открита покана за участие — и от персонала на финансовите надзорници, които не са обект на преглед. Когато е приложимо, при оценяването надлежно се вземат под внимание всички съответни оценки или доклади, изготвени от международни организации и междуправителствени органи, компетентни в областта на предотвратяването на ИП/ФТ. При оценките може също така надлежно да се вземе предвид информацията, посочена в централната база данни за БИП/БФТ, създадена съгласно член 11.

3. Органът изготвя доклад за резултатите от всяка оценка. Проект на доклада се представя за коментари на финансовия надзорник, който е обект на оценката, преди да бъде разгледан от генералния съвет в надзорен състав. В рамките на определения от Органа срок финансовият надзорник, който е обект на оценка, представя коментари по проекта на доклад. Окончателният доклад се приема от изпълнителния съвет, който взема предвид бележките, направени от генералния съвет в надзорен състав. Изпълнителният съвет осигурява съгласуваност при прилагането на методиката за оценка. В доклада се обясняват и посочват евентуалните последващи мерки, ако такива са предвидени, които е нужно да се предприемат от финансовия надзорник — обект на оценката, и които са счетени за целесъобразни, пропорционални и необходими. Тези последващи мерки могат да бъдат приети под формата на насоки и препоръки на генералния съвет. Последващите мерки могат да бъдат приети и под формата на индивидуални препоръки на изпълнителния съвет. Тези индивидуални последващи мерки се публикуват само със съгласието на съответния финансов надзорник в обобщена или съкратена форма, така че отделните финансови институции да не могат да бъдат разпознати. Публикуваната версия на доклада не включва поверителна информация, нито позовавания на конкретни финансови надзорници.

4. Финансовите надзорници полагат всички усилия да изпълнят конкретните последващи мерки, насочени към тях в резултат на оценката. Когато е приложимо, финансовите надзорници редовно предоставят на Органа актуална информация относно вида на мерките, които са приложили в отговор на доклада, посочен в параграф 3.

Член 31

Координация и улесняване на работата на колегии от надзорници в областта на БИП/БФТ във финансовия сектор

1. Органът гарантира, в обхвата на своите правомощия и без да се засягат правомощията на съответните финансови надзорници, че колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ във финансовия сектор са създадени и функционират последователно по отношение на неизбрани задължени субекти, осъществяващи стопанска дейност в няколко държави членки, в съответствие с член 49 от Директива (ЕС) 2024/1640. За тази цел Органът може:

а) да създаде колегия, когато такава колегия все още не е създадена, въпреки че са изпълнени условията за създаването ѝ, посочени в член 49 от Директива (ЕС) 2024/1640, и да свиква и организира заседания на колегиите;

б) да съдейства при организирането на заседанията на колегиите, при поискване от съответните финансови надзорници;

в) да съдейства при организирането на съвместни надзорни планове и съвместни проверки на място или дистанционни разследвания;

г) да събира и споделя цялата относима информация в сътрудничество с финансовите надзорници, с цел да улесни работата на колегията, и да предоставя на органите достъп до посочената информация;

д) да насърчава ефикасни и ефективни надзорни дейности и практики, включително оценяване на рисковете, на които са изложени или биха били изложени неизбрани задължени субекти;

е) в съответствие с определените в настоящия регламент задачи и правомощия, да следи изпълнението на задачите от финансовите надзорници.

2. За целите на параграф 1 персонала на Органа има пълни права на участие в колегиите от надзорници в областта на БИП/БФТ и може да участва в техните дейности, включително проверки на място, извършвани съвместно от два или повече финансови надзорници.

Член 32

Искания за предприемане на действия при извънредни обстоятелства при данни за тежки, повторни или системни нарушения

1. Финансовите надзорници уведомяват Органа, когато положението на някое от неизбраните задължени субекти по отношение на спазването на Регламент (ЕС) 2024/1624, Регламент (ЕС) 2023/1113, всички други правни разпоредби, приети за прилагането на тези регламенти, или всеки административен акт, издаден от надзорен орган, и неговата рискова експозиция от ИП/ФТ бързо и значително се влошава, по-специално когато това влошаване може да окаже отрицателно въздействие върху няколко държави членки или Съюза като цяло или да подкопае интегритета на финансовата система на Съюза.

2. Когато има данни за тежки, повторни или системни нарушения от страна на неизбран задължен субект, Органът може да поиска от съответния му финансов надзорник:

а) да разследва тези данни, които може да са свързани с възможни нарушения на правото на Съюза или когато правото на Съюза се състои от директиви или изрично предоставя на държавите членки възможности за избор — нарушения на националното законодателство, доколкото в него са транспонирани директиви или се упражняват предвидените в правото на Съюза възможности на държавите членки за избор; и

б) да обмисли налагането на санкции на този субект във връзка с такива нарушения в съответствие с пряко приложимото право на Съюза или националното право за транспониране на директивите.

В този контекст и когато е приложимо Органът може също така да поиска от финансов надзорник на неизбран задължен субект да приеме отделно решение, насочено към въпросния субект, с което да изиска от него да предприеме всички необходими действия, за да спази задълженията си, произтичащи от пряко приложимото право на Съюза или от националното право, доколкото в него са транспонирани директивите или се упражняват предвидените в правото на Съюза възможности на държавите членки за избор, включително да прекрати дадена практика. Исканията, посочени в настоящия параграф, не възпрепятстват текущите надзорни мерки, прилагани от страна на финансовия надзорник, към когото е отправено искането.

3. Искане, посочено в параграф 2, може да бъде отправено, когато Органът има данни за сериозно, повтарящо се или системно нарушение:

а) след получени уведомления от финансовите надзорници съгласно параграф 1;

б) в резултат на събирането от страна на Органа на добре обоснована информация; или

в) при получаване на информация от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза или от друг надежден и достоверен източник на информация.

4. Съответният финансов надзорник се съобразява с всяко отправено му в съответствие с параграф 2 искане и възможно най-скоро и в срок от най-много десет работни дни от деня на уведомлението за това искане уведомява Органа за действията, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да изпълни искането.

5. Когато искане по параграф 2 не е изпълнено или информация относно предприетите или планираните действия за изпълнението му не е предоставена на Органа в срок от десет работни дни от деня на уведомлението за искането Органът може да отправи искане към Комисията да позволи временното прехвърляне на съответните задачи и правомощия, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 1, във връзка с прекия надзор върху неизбрания задължен субект от въпросния финансов надзорник на Органа.

6. Искане от Органа до Комисията съгласно параграф 5 съдържа следното:

а) описание на тежките, повторни или системни нарушения на пряко приложимите изисквания, извършени от неизбрания задължен субект, и обяснение защо тези нарушения попадат в сферата на компетентност на Органа, съгласно параграфи 2 и 3;

б) обяснение защо искането по параграф 2, отправено към финансовия надзорник, не е довело до предприемане на никакви действия в определения в параграф 4 срок, включително, когато е приложимо, информация за липсата на отговор от страна на финансовия надзорник;

в) предложен срок от максимум три години, през който Органът ще изпълнява съответните задачи и правомощия по отношение на съответния неизбран задължен субект;

г) описание на мерките, които Органът възнамерява да предприеме по отношение на съответния неизбран задължен субект след прехвърлянето на съответните задачи и правомощия за справяне със сериозните, повтарящи се и системни нарушения, посочени в параграф 2;

д) всяка относима комуникация между Органа и съответния финансов надзорник.

7. Въз основа на информацията, получена съгласно параграф 6, Комисията разполага със срок от един месец, считано от датата на получаване на искането от Органа, за приемане на надлежно обосновано решение дали да разреши прехвърлянето на съответните задачи и правомощия, или да го откаже. Уведомление за решението се изпраща на Органа, който незабавно информира за него финансовия надзорник и неизбрания задължен субект. Европейският парламент и Съветът се информират за решението.

8. На десетия работен ден след нотифицирането на Органа за решението за прехвърлянето на задачите и правомощията по отношение на неизбрания задължен субект, неизбраният задължен субект по параграф 2 се счита за избран задължен субект за целите на изпълнението на задачите, посочени в член 5, параграф 2, и на правомощията, посочени в член 6, параграф 1 и членове 17—23. В решението на Комисията се поставя краен срок за изпълнението на тези задачи и правомощия, след изтичането на който те автоматично се прехвърлят обратно на съответния финансов надзорник.

9. След консултация със съответния финансов надзорник Органът може да представи на Комисията искане за удължаване на срока на прилагане на решението за прехвърлянето на задачи и правомощия. Това искане се подава най-малко два месеца преди изтичането на първоначалния срок.

Искането, посочено в първа алинея, се придружава от:

а) описание на мерките, които Органът е предприел по отношение на съответния задължен субект, и на допълнителните мерки, които възнамерява да предприеме;

б) обосновка защо тези оставащи мерки са насочени към нарушения, които попадат в обхвата на компетентност на Органа съгласно параграф 2;

в) предложен срок от най-много три години за непрекъснатото изпълнение на задачите, посочени в член 5, параграф 2, и правомощията, посочени в член 6, параграф 1 и членове 17—23 във връзка със задължения субект;

г) всяка относима комуникация между Органа и съответния финансов надзорник.

Комисията приема решение дали да разреши удължаването в рамките на срока, посочен в параграф 7. Всяко удължаване, предоставено съгласно настоящия параграф, може да бъде само еднократно.

Член 33

Уреждане на разногласия между финансови надзорници в презграничните ситуации

1. Органът може да подпомага финансовите надзорници при постигането на споразумение в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член, по искане на един или повече финансови надзорници съгласно член 46, 47, 49 или 54 от Директива (ЕС) 2024/1640 или в други случаи, когато финансов надзорник не е съгласен с процедурата или съдържанието на дадено действие, предложено действие или бездействие на друг финансов надзорник, доколкото то засяга неговите собствени надзорни задачи и отговорности по отношение на конкретен неизбран задължен субект или множество неизбрани задължени субекти.

2. В случаи, различни от посочените в членове 46, 47, 49 и 54 от Директива (ЕС) 2024/1640, финансовият надзорник без ненужно забавяне иска помощ от Органа, когато разпоредба на правото на Съюза изисква от финансовия надзорник да постигне с друг финансов надзорник споразумение, договореност или друга форма на установено или официално сътрудничество, свързано с надзора върху конкретни неизбрани задължени субекти, и е налице някое от следните събития:

а) споразумението е постигнато, но не е било прилагано или спазвано ефективно от една от страните;

б) финансов надзорник заключи въз основа на обективни причини, че съществува несъгласие;

в) изтекли са два месеца от датата, на която финансов надзорник е получил искане от друг финансов надзорник да предприеме дадено действие с оглед на спазването на законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, и получилият искането надзорен орган все още не е приел решение, което да удовлетворява това искане.

3. Изпълнителният съвет оценява всяко искане, посочено в параграфи 1 и 2, и уведомява съответните страни дали счита искането за обосновано и дали възнамерява да предприеме действия по него в съответствие с настоящия член.

4. Органът определя срок за помиряване между финансовите надзорници, като вземе предвид приложимите срокове, определени в правото на Съюза, както и сложността и неотложния характер на въпроса. За целите на помирителната фаза Органът действа като медиатор. Когато това е необходимо или предвидено в правото на Съюза, той издава становище относно начина за уреждане на несъгласието.

5. Когато финансовите надзорници не успеят да постигнат съгласие по време на помирителната фаза, посочена в параграф 4, или когато не спазват становището, издадено от Органа, Органът може да изиска от тези надзорници да предприемат конкретно действие или да се въздържат от определено действие с цел да бъде разрешен въпросът и да бъде спазено правото на Съюза. Решението на Органа е задължително за финансовите надзорници. Решението на Органа може да задължи финансовите надзорници да отменят или изменят прието от тях решение или да упражнят предоставените им правомощия съгласно приложимото право на Съюза.

6. Органът уведомява финансовите надзорници за приключването на процедурите по параграфи 4 и 5, и когато е приложимо — за решението си, взето съгласно параграф 5.

7. Всяко действие от страна на финансовите надзорници във връзка с факти, които са предмет на решение по параграф 5, трябва да е съвместимо с това решение.

8. В доклада, посочен в член 84, председателят на Органа посочва естеството и вида на разногласията между финансовите надзорници, постигнатите споразумения и решенията, взети за уреждане на тези разногласия.

Член 34

Действия в случаи на системни пропуски в надзора

1. Когато финансов надзорник не е приложил мерките, предвидени в Директива (ЕС) 2024/1640, или разпоредбите на националното право за транспониране на тази директива, или е приложил мерки по начин, който изглежда нарушава правото на Съюза и води до системни пропуски в надзора му, които засягат множество задължени субекти и подкопават ефективността на системата за надзор в областта на БИП/БФТ, Органът действа в съответствие с правомощията, посочени в параграфи 2, 3 и 4.

2. Органът може да започне разследване на потенциално нарушение на правото на Съюза, посочено в параграф 1, по своя собствена инициатива, ако има данни за такова нарушение въз основа на добре обоснована информация, събрана от Органа при изпълнението на задачите му съгласно настоящия регламент.

Органът може също така да разследва предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза при добре обосновано искане от един или повече финансови надзорници, Европейския парламент или Комисията.

Когато е поискано разследване на потенциално нарушение на правото на Съюза съгласно първа или втора алинея, Органът надлежно уведомява страната, отправила искането, какви действия възнамерява да предприеме и дали има основание за разследване на предполагаемото нарушение. Когато Органът реши да започне разследване, той първо уведомява съответния финансов надзорник.

3. Органът за финансов надзор, който е обект на разследване съгласно параграф 2, незабавно предоставя на Органа цялата информация, която Органът изиска за целите на разследването, включително по отношение на това как актовете, посочени в параграф 1, се прилагат в съответствие с правото на Съюза.

4. Когато счете за целесъобразно и необходимо, Органът може също така, след като уведоми финансовия надзорник, който е обект на разследването, да предостави възможност на всички други финансови надзорници да предадат на Органа информация, която считат за уместна, или пряко да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане за информация до всеки друг финансов надзорник. Адресатите на такова искане предоставят на Органа без ненужно забавяне ясна, точна и пълна информация.

5. Не по-късно от шест месеца след датата на започване на разследването, Органът може да отправи до финансовия надзорник, по отношение на който се провежда разследването, препоръка, в която се посочват действията, чието предприемане е необходимо за спазване на правото на Съюза.

Преди да отправи такава препоръка, Органът се свързва с финансовия надзорник, когато счита това за целесъобразно с оглед на справяне със системно неприлагане на надзор, довело до нарушение на правото на Съюза, в опит да постигне съгласие по действията, необходими за привеждане в съответствие с правото на Съюза.

В срок от десет работни дни след получаване на препоръката финансовият надзорник уведомява Органа за стъпките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да осигури спазването на правото на Съюза.

6. Ако финансовият надзорник не започне да спазва правото на Съюза в рамките на един месец от датата на получаване на препоръката на Органа, Комисията може, след като е била уведомена за този факт от Органа или по своя собствена инициатива, да представи официално становище, в което се изисква финансовият надзорник да предприеме действията, необходими за спазване на правото на Съюза. В официалното становище на Комисията се взема предвид препоръката на Органа.

Комисията представя такова официално становище в срок до три месеца след датата на приемане на препоръката. Комисията може да удължи този срок с един месец.

Органът и финансовият надзорник предоставят на Комисията цялата необходима информация.

7. В срок от десет работни дни от получаването на посоченото в параграф 6 официалното становище финансовият надзорник уведомява Комисията и Органа относно мерките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да се съобрази с това официално становище. Когато предприема действия във връзка с въпроси, които са предмет на издаване на официално становище, финансовият надзорник се съобразява с това официално становище.

РАЗДЕЛ 5

НАДЗОР ВЪРХУ НЕФИНАНСОВИЯ СЕКТОР

Член 35

Партньорски оценки

1. Органът периодично извършва партньорски оценки на някои или на всички дейности на нефинансовите надзорници и публичните органи, посочени в член 52 от Директива 2024/1640 с оглед на постигането на все по-висока съгласуваност и ефикасност на резултатите от надзора. Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните нефинансовите надзорници. Когато е приложимо, при планирането и провеждането на оценяването надлежно се вземат под внимание оценките и докладите, изготвени от международни организации и междуправителствени органи, компетентни в областта на БИП/БФТ. При оценките може също така надлежно да се вземе предвид информацията, посочена в централната база данни за БИП/БФТ, създадена съгласно член 11 от настоящия регламент.

Методите, посочени в първа алинея, отчитат специфичните характеристики на надзорната рамка в случаите, когато надзорът е възложен на органи за саморегулиране, включително ролята на публичния орган, отговарящ за надзора върху тези органи съгласно член 52 от Директива (ЕС) 2024/1640, и специфичните характеристики на надзорниците в тези случаи.

2. Партньорските оценки се извършват от персонала на Органа съвместно със съответния персонал на нефинансовите надзорници и на публичните органи, посочени в член 52 от Директива (ЕС) 2024/1640.

3. Без да се ограничава само до това, партньорската оценка включва оценка на:

а) адекватността на правомощията и финансовите, човешки и технически ресурси, степента на независимост, управленските механизми и професионалните стандарти на нефинансовия надзорник с оглед на ефикасното прилагане на глава IV от Директива (ЕС) 2024/1640;

б) ефикасността и достигнатата степен на сближаване в прилагането на правото на Съюза и в надзорната практика, както и степента, до която чрез надзорната практика се постигат заложените в правото на Съюза цели;

в) прилагането на разработените от нефинансовите надзорници най-добри практики, чието приемане може да бъде полезно за други нефинансови надзорници;

г) ефикасността и достигнатата степен на сближаване по отношение на изпълнението на разпоредбите, приети при прилагане на правото на Съюза, включително наложените спрямо отговорните лица имуществени санкции и приложените административни мерки при неспазване на посочените разпоредби.

4. Органът изготвя доклад за резултатите от партньорската оценка. Този доклад от партньорската оценка се подготвя съвместно от персонала на Органа и съответния персонал на нефинансовия надзорник и на публичните органи, посочени в член 52 от Директива (ЕС) 2024/1640, участващи в партньорската оценка, и се приема от изпълнителния съвет, след като той получи бележките на генералния съвет в надзорен състав относно последователността на прилагането на методиката спрямо други доклади от партньорски оценки. В доклада се обясняват и посочват предвидените в резултат на партньорската оценка последващи мерки, които са счетени за целесъобразни, пропорционални и необходими. Тези последващи мерки могат да бъдат приети под формата на насоки и препоръки — на основание на член 54, и на становища — на основание на член 55 от настоящия регламент. В съответствие с член 54, параграф 3 от настоящия регламент нефинансовите надзорници и публичните органи, посочени в член 52 от Директива (ЕС) 2024/1640 полагат всички усилия за спазване на издадените насоки и препоръки.

5. Органът публикува констатациите от партньорската оценка на своя уебсайт и информира най-малко Европейския парламент за това. Той представя на Комисията становище, когато — предвид резултата от партньорската оценка, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си — смята, че от гледна точка на Съюза е необходимо приложимите за задължените субекти от нефинансовия сектор или за нефинансовите надзорници правила на Съюза да бъдат допълнително хармонизирани.

6. Органът предоставя доклад за последващите мерки две години след публикуването на доклада за партньорската оценка. Докладът за последващите мерки се подготвя съвместно от персонала на Органа и съответния персонал на нефинансовите надзорници, участващи в партньорската оценка, и се приема от изпълнителния съвет, след като той получи бележките на генералния съвет в надзорен състав относно последователността на прилагането на методиката спрямо други доклади от партньорски оценки. Докладът за последващите мерки включва оценка на адекватността и ефикасността на действията, предприети от нефинансовите надзорници, които са били обект на партньорската оценка, в отговор на последващите мерки от доклада за партньорската оценка. Органът публикува констатациите от доклада за последващите мерки на своя уебсайт.

7. За целите на настоящия член изпълнителният съвет приема работен план за партньорските оценки на всеки две години след консултация с генералния съвет в надзорен състав. Този работен план за партньорските оценки отразява поуките, извлечени от предишни процеси на партньорски оценки и обсъжданията, провеждани в генералния съвет в надзорен състав. Генералният съвет в надзорен състав, като действа с мнозинство от две трети от своите членове, може да изиска от изпълнителния съвет да приеме нов план. Работният план за партньорските оценки представлява отделна част от годишната и многогодишната работна програма и се включва в единния програмен документ, посочен в член 65. При спешност или в случай на непредвидени събития Органът може да реши да извърши допълнителни партньорски оценки.

8. Когато партньорските оценки се отнасят до надзорни дейности, които в една или повече държави членки се извършват от органи за саморегулиране, партньорската оценка включва оценка на мерките, предприети съгласно член 52 от Директива (ЕС) 2024/1640 от публичния орган, отговарящ за надзора върху тези органи, за да се гарантира, че те изпълняват функцията си адекватно и ефективно.

9. Когато партньорските оценки се отнасят до надзорни дейности, които в една или повече държави членки се извършват от органи за саморегулиране, не се изисква тези органи да участват. Когато обаче те изразят интерес да участват в процедура на партньорска оценка, на членове на персонала на тези органи, на които са поверени надзорни функции, ще бъде позволено да участват в партньорската оценка.

Член 36

Координация и улесняване на работата на колегии от надзорници в областта на БИП/БФТ в нефинансовия сектор

1. В рамките на своите правомощия и без да се засягат правомощията на съответните нефинансови надзорници съгласно член 50 от Директива (ЕС) 2024/1640, Органът подпомага създаването и функционирането на колегии от надзорници в областта на БИП/БФТ в нефинансовия сектор за задължените субекти в нефинансовия сектор, които извършват стопанска дейност в няколко държави членки, в съответствие с посочения член.

2. За целите на параграф 1 Органът може да:

а) предлага създаването на колегия, ако такава не е създадена, макар и Органът да счита, че излагането на риск от ИП/ФТ на задължения субект и мащабът на неговите презгранични дейности оправдават създаването на колегия, както и свикването и организирането на заседания на колегията;

б) подпомага организирането на заседанията на колегията и оценката на това дали са изпълнени условията за участие на надзорници от трети държави в колегията, когато това бъде поискано от съответните нефинансови надзорници;

в) съдейства при организирането на съвместни надзорни планове и съвместни проверки на място или дистанционни разследвания;

г) помага на нефинансовите надзорници в събирането и споделянето на цялата съответна информация, за да се улесни работата на колегията, и да прави тази информация достъпна за надзорниците в колегията;

д) насърчава ефикасни и ефективни надзорни дейности и практики, включително оценяване на рисковете, на които са изложени или биха били изложени задължените субекти в нефинансовия сектор;

е) подпомага нефинансовите надзорници въз основа на конкретни искания от тяхна страна, включително искания за медиация между нефинансови надзорници за ситуации, обхванати от член 50, параграфи 2 и 3 от Директива (ЕС) 2024/1640.

3. За целите на параграф 1 персоналът на Органа има пълни права на участие в колегии от надзорници в областта на БИП/БФТ. Със съгласието на съответните нефинансови надзорници персоналът на Органа може да участва в дейностите на колегията, извършвани съвместно от два или повече нефинансови надзорници, включително проверки на място на задължени субекти в нефинансовия сектор, с изключение на тези, които са обхванати от член 3, точка 3, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Член 37

Предупреждения за нарушаване на правото на Съюза от страна на нефинансови надзорници и публични органи, упражняващи общ надзор върху органи за саморегулиране

1. Ако Органът има основания да подозира, че нефинансов надзорник или публичен орган, упражняващ общ надзор върху органите за саморегулиране, посочени в член 52 от Директива (ЕС) 2024/1640, не е приложил актовете на Съюза или националното законодателство, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, или ги е приложил по начин, който изглежда е в нарушение на правото на Съюза, той уведомява съответния надзорник или публичен орган за тези подозрения за нарушения и ги разследва.

За целите на първа алинея Органът може да действа по искане на един или повече нефинансови надзорници или публични органи, на Европейския парламент, Съвета или Комисията, или по своя собствена инициатива, включително когато това действие се основава на добре обоснована информация от физически или юридически лица съгласно член 90.

2. Органът може да изисква от съответния надзорник или публичен орган цялата информация, която Органът счита за необходима за своето разследване, включително информация за начина, по който актовете на Съюза или националното законодателство, посочено в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, се прилагат в съответствие с правото на Съюза, с изключение на информацията, обект на адвокатска тайна, но не и ако се прилагат освобождаванията, предвидени в член 21, параграф 2, втора алинея и в член 70, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕС) 2024/1624, както и в член 52, параграф 3, буква а) от Директива (ЕС) 2024/1640.

Съответният надзорник или публичен орган незабавно предоставя на Органа исканата информация.

Всеки път, когато исканата информация от съответния надзорник или публичен орган се окаже или бъде счетена за недостатъчна за получаването на информацията, която се смята за необходима за целите на разследването на подозрението за нарушение, Органът, след като е уведомил съответния надзорник или публичен орган, може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до други надзорници или публични органи, упражняващи общ надзор върху органи за саморегулиране.

Адресатът на такова искане предоставя на Органа ясна, точна и пълна информация без ненужно забавяне.

3. Най-късно шест месеца след началото на разследването, Органът може да отправи до съответния надзорник или публичен орган препоръка, посочваща действията, чието предприемане е необходимо за отстраняване на установеното нарушение.

Преди да отправи такава препоръка, Органът се свързва със съответния надзорник или публичен орган, когато смята това за целесъобразно с оглед на справяне с нарушението, в опит да постигне съгласие по действията, необходими за тази цел.

В срок от десет работни дни след получаване на препоръката надзорникът или публичният орган уведомява Органа за стъпките, които е предприел или възнамерява да предприеме, за да отстрани нарушението.

4. Ако надзорникът или публичният орган не е отстранил установеното нарушение, посочено в параграф 3, първа алинея, в срок от един месец от получаването на препоръката на Органа, Органът издава предупреждение, в което подробно се описва нарушението и се посочват мерките, които трябва да бъдат приложени от адресатите на предупреждението за смекчаване на последиците от него.

Предупреждението, посочено в първа алинея, се изпраща,

а) в случай на нефинансов надзорник — до насрещните надзорници в други държави членки, а когато надзорникът е орган за саморегулиране — до неговия публичен орган;

б) в случай на публичен орган — до органите за саморегулиране под негов надзор.

5. Веднага след като надзорникът или публичният орган отстрани нарушението, Органът уведомява адресатите на своето предупреждение, посочено в параграф 4, че нарушението е отстранено и че смекчаващите мерки са преустановени.

Член 38

Уреждане на разногласия между нефинансови надзорници в презграничните ситуации

1. Органът може да подпомага нефинансовите надзорници при постигането на споразумение в съответствие с процедурата, предвидена в параграф 3 и параграф 4 от настоящия член, по искане на един или повече нефинансови надзорници съгласно членове 46, 47, 50 или 54 от Директива (ЕС) 2024/1640 или в други случаи, когато нефинансов надзорник не е съгласен с процедурата или съдържанието на дадено действие, предложено действие или бездействие на друг нефинансов надзорник, доколкото то засяга неговите собствени надзорни задачи и отговорности по отношение на конкретен задължен субект или множество задължени субекти.

2. В случаи, различни от посочените в членове 46, 47, 50 и 54 от Директива (ЕС) 2024/1640, нефинансовият надзорник без ненужно забавяне иска помощ от Органа, когато разпоредба на правото на Съюза изисква от нефинансовия надзорник да постигне с друг нефинансов надзорник или други нефинансови надзорници споразумение, договореност или друга форма на установено или официално сътрудничество, свързано с надзора върху конкретни задължени субекти, и е налице някое от следните събития:

а) споразумението е постигнато, но не е било прилагано или спазвано ефективно от една от страните,

б) нефинансов надзорник заключи въз основа на обективни причини, че съществува несъгласие;

в) изтекли са два месеца от датата, на която нефинансов надзорник е получил искане от друг нефинансов надзорник да предприеме дадено действие с оглед на спазването на законодателните актове, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, и получилият искането надзорен орган все още не е приел решение, което да удовлетворява това искане.

3. Изпълнителният съвет оценява всяко искане, посочено в параграфи 1 и 2, и уведомява съответните страни дали счита искането за обосновано и дали възнамерява да предприеме действия по него в съответствие с настоящия член.

4. Органът определя срок за помиряване между нефинансовите надзорници, като вземе предвид приложимите срокове, определени в правото на Съюза, както и сложността и неотложния характер на въпроса. За целите на помирителната фаза Органът действа като медиатор. Когато това е необходимо или предвидено в правото на Съюза, Органът издава становище относно начина за уреждане на несъгласието.

РАЗДЕЛ 6

МЕХАНИЗЪМ ЗА ПОДКРЕПА И КООРДИНАЦИЯ ЗА ЗФР

Член 39

Сътрудничество между Органа и звената за финансово разузнаване

1. Органът отговаря за осигуряването на ефективно и последователно сътрудничество между звената за финансово разузнаване (ЗФР) в рамките на механизма за подкрепа и координация за ЗФР. За тази цел Органът подкрепя и координира дейностите на ЗФР.

2. Органът и ЗФР са задължени да си сътрудничат добросъвестно, включително по отношение на съвместните анализи, подкрепени или инициирани от Органа, и да обменят информация, която е необходима за изпълнението на съответните си задачи.

3. Органът разполага със специални човешки, финансови и ИТ ресурси в подкрепа на задачите, посочени в член 5, параграф 5, и при необходимост осигурява организационно разделение на персонала, натоварен с тези задачи, от персонала, изпълняващ задачите, свързани с надзорните дейности на Органа.

ЗФР може да уведоми Органа в случай на отказ на друго ЗФР да сътрудничи. В такъв случай Органът действа като медиатор.

Член 40

Провеждане на съвместни анализи

1. Органът установява методи и критерии за подбора и приоритизирането на случаите, които са от значение за провеждането на съвместни анализи в съответствие с член 32 от Директива (ЕС) 2024/1640, които да бъдат подпомогнати от Органа.

2. За целите на параграф 1 Органът ежегодно изготвя списък на приоритетните области за провеждането на съвместни анализи. Този списък може да бъде преразгледан, ако са определени нови приоритетни области.

3. Когато, съгласно член 32 от Директива (ЕС) 2024/1640 и като се имат предвид критериите, посочени в параграф 1 от настоящия член, ЗФР на държава членка установи, че има потенциална нужда да проведе съвместен анализ заедно с едно или няколко ЗФР в други държави членки, то уведомява за това Органа.

Органът регистрира всички уведомления, получени съгласно първа алинея от настоящия параграф, и оценява целесъобразността на случая в съответствие с методите и критериите, посочени в параграф 1. Ако Органът прецени, че случаят е уместен, в срок от пет дни от първоначалното уведомление той информира ЗФР във всички съответни държави членки и ги кани да вземат участие в съвместния анализ. За тази цел Органът използва защитени механизми за комуникация. ЗФР във всички съответни държави членки обмислят дали да вземат участие в съвместния анализ.

4. Ако поне едно друго ЗФР се съгласи да участва в съвместния анализ, Органът гарантира, че съвместният анализ започва в срок от 20 дни от първоначалната оценка, посочена в параграф 3, втора алинея, освен ако спешността на въпроса не оправдава налагането на по-кратък срок.

5. Всяко ЗФР, което откаже да участва в провеждането на съвместния анализ, представя на Органа причините за това писмено в срок до пет дни от получаването на поканата. Органът предоставя обяснението незабавно на ЗФР, което е установило нуждата от съвместен анализ.

6. С изричното съгласие на всички ЗФР, участващи в съвместния анализ, на персонала на Органа, подкрепящ съвместния анализ, се предоставя достъп до всички необходими данни, свързани с предмета на случая, и той може да обработва тези данни за целите на подкрепата на съвместния анализ.

Когато ЗФР откаже да предостави достъп на персонала на Органа до данните, отнасящи се до предмета на случая, то гарантира, че информацията се предоставя по друг начин, който не възпрепятства персонала на Органа да предоставя оперативна подкрепа за съвместния анализ, нито по друг начин ефективно възпрепятства способността му да предоставят такава подкрепа.

Когато няколко ЗФР откажат да предоставят достъп до данните, отнасящи се до предмета на случая, Органът прави повторна оценка на това дали задачите, които неговите служители биха изпълнили, оправдават подкрепата му за съвместния анализ и обмисля дали да препоръча съвместният анализ да бъде извършен без неговата подкрепа.

7. Органът предоставя всички необходими инструменти и оперативната подкрепа, нужна за провеждането на дадения съвместен анализ, в съответствие с разработените методи и процедури. По-конкретно Органът организира специален, защитен канал за комуникация за осъществяването на съвместния анализ и осигурява подходящата техническа координация, включително ИТ подкрепа, както и бюджетна и логистична подкрепа.

8. С изричното съгласие на всички ЗФР, участващи в съвместния анализ, персоналът на Органа, подпомагащ съвместния анализ, има право да сравнява, въз основа на системата „наличие/липса на съвпадение“, данните на тези ЗФР с данните, предоставени от други ЗФР и органи, служби и агенции на Съюза в рамките на съответните им мандати.

В случай на съвпадение Органът споделя с всички ЗФР, участващи в съвместния анализ, информацията, която е задействала съвпадението, доколкото доставчикът на информацията е разрешил споделянето ѝ и информацията е необходима за провеждането на съвместния анализ.

За целите на настоящия параграф Органът използва по пропорционален начин система, предназначена за сравняване на информация, която е от значение за предотвратяването на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Тази система гарантира ниво на сигурност и поверителност, пропорционално на естеството и обхвата на сравнената информация. Методите и процедурите, които трябва да бъдат установени за провеждането на съвместните анализи съгласно член 43, параграф 1, и работните договорености, които трябва да бъдат сключени съгласно член 94, параграф 2, определят методите за извършване на сравнението въз основа на системата „наличие/липса на съвпадение“, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф.

Член 41

Докладване и предаване на резултатите от съвместните анализи

1. Когато резултатите от съвместен анализ показват, че са налице основателни причини да се подозира, че се извършват или са били извършени изпиране на пари или други престъпни дейности, по отношение на които Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграф 2 и параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/1939, Органът докладва без ненужно забавяне на Европейската прокуратура резултатите от съвместния анализ и всяка допълнителна относима информация.

2. Органът, след консултация с Европейската прокуратура, разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определи форматът, който да се използва от Органа за докладване на информацията на Европейската прокуратура.

Органът представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до 27 юни 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приема техническите стандарти за изпълнение, посочени в първа алинея, в съответствие с член 53.

3. Когато резултатите от съвместния анализ сочат, че са налице основателни причини да се подозира, че са извършени измама, корупция или друга незаконна дейност, засягащи финансовите интереси на Съюза, по отношение на които Европейската служба за борба с измамите (OLAF) би могла да упражни правомощията си в съответствие с член 8 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013, Органът предава на OLAF резултатите от съвместния анализ и всяка допълнителна съответна информация.

4. При изричното съгласие на всички ЗФР, участващи в съвместния анализ, и когато резултатите от съвместния анализ показват, че са налице основателни причини да се подозира, че е извършено престъпление, по отношение на което Европол би могла да упражни своята компетентност в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета ([38]), Органът предава на Европол резултатите от съвместния анализ и всяка допълнителна относима информация.

5. При изричното съгласие на всички ЗФР, участващи в съвместния анализ, и когато резултатите от съвместния анализ показват, че са налице основателни причини да се подозира, че е извършено престъпление, по отношение на което Евроюст би могла да упражни своята компетентност в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета ([39]), Органът предава на Евроюст резултатите от съвместния анализ и всяка допълнителна относима информация.

6. Органът, Европейската прокуратура, Европол, Евроюст и OLAF могат да обменят стратегическа и друга неоперативна информация, например типологии и показатели за риска, в областите от своята компетентност.

Условията за обмен на информацията, посочена в първа алинея, се определят в работните договорености, посочени в член 94.

Член 42

Искания от Органа за започване на съвместен анализ

1. Когато Органът установи потенциална необходимост от извършване на съвместен анализ съгласно член 40 от настоящия регламент или член 32 от Директива (ЕС) 2024/1640; той информира съответните ЗФР за това и изисква от тях да участват в съвместния анализ.

2. Съответните ЗФР информират Органа без ненужно забавяне за своето решение относно искането, посочено в параграф 1, като полагат всички възможни усилия да направят това в срок от пет дни след получаване на искането.

3. Когато ЗФР, от което е изискано да участва в съвместния анализ, отхвърли искане, отправено от Органа съгласно параграф 1, то информира Органа за мотивите за своето решение без ненужно забавяне, като полага всички усилия да направи това в срок от пет дни от получаването на искането.

Член 43

Преглед на методите, процедурите и провеждането на съвместни анализи

1. Органът определя методи и процедури за провеждането на съвместните анализи и периодично прави преглед и ги актуализира при необходимост. Изискванията за преглед и актуализация се прилагат и за методите и критериите, посочени в член 40, параграф 1.

2. ЗФР, участвали или имали по друг начин връзка със съвместен анализ, могат да предоставят обратна информация на Органа относно провеждането на анализа, включително отзиви за оперативната подкрепа, предоставена от Органа в процеса на съвместния анализ, както и обратна информация относно резултата от анализа, методите и процедурите, въведени съгласно параграф 1, предоставените на разположение инструменти и извършената координация между участващите ЗФР при провеждането на анализа. Обратната информация, обозначена като поверителна, не се споделя с други ЗФР.

3. Въз основа на посочената в параграф 2 обратна информация или по собствена инициатива Органът може да предостави доклад за последващите действия, свързани с провеждането на съвместния анализ, включващ конкретни предложения за промени относно методите и процедурите за провеждане на съвместния анализ, както и заключения относно резултатите от съвместния анализ. Докладът за последващи действия се споделя с всички ЗФР, без да се разкрива поверителна информация или информацията с ограничен достъп по случая. Заключенията и препоръките, отнасящи се до провеждането на съвместния анализ, се споделят с всички ЗФР, участвали в този съвместен анализ, и с всички останали ЗФР, доколкото тези заключения и препоръки не съдържат поверителна информация или информация с ограничен достъп.

([38]) Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53).

([39]) Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138).

Член 44

Делегати на националните ЗФР

1. ЗФР на всяка държава членка оправомощава един или няколко свои служители като делегати в Органа. Обичайното работно място на делегатите на националните ЗФР е седалището на Органа.

2. Делегатите на ЗФР имат статута на персонала на излъчващото делегата ЗФР в момента на назначаването си и през целия срок на оправомощаване. Държавите членки назначават своя делегат на ЗФР въз основа на доказано високо равнище на подходящ и практически опит в сферата на задачите на ЗФР. Делегатът остава под ръководството на делегиращото ЗФР и спазва неговите правила за сигурност и поверителност, включително приложимото национално право.

3. Генералният съвет в състав ЗФР може да отхвърли лице, което е назначено за делегат на ЗФР, ако това лице не отговаря на критериите, посочени в параграф 2. Мандатът на делегатите на ЗФР е с продължителност три години и може да бъде подновяван еднократно със съгласието на излъчващото делегата ЗФР.

4. Делегатите на ЗФР предоставят подкрепа на Органа при изпълнението на задачите, определени в член 5, параграф 5. За тази цел на делегатите на ЗФР се предоставя, за срока на оправомощаване, достъп до данните и информацията на Органа, доколкото това е необходимо за изпълнението на техните задачи.

5. На делегатите на националните ЗФР се предоставя право на достъп до всякакви данни, достъпни за излъчващото делегата ЗФР, за целите на изпълнението на задачите, определени в член 5, параграф 5.

6. Изпълнителният съвет определя правата и задълженията на делегатите на ЗФР по отношение на Органа, като взема предвид становището на генералния съвет в състав ЗФР. Всяко ЗФР гарантира, че делегатът им спазва тези права и задължения.

Член 45

Взаимопомощ в областта на сътрудничеството между ЗФР

1. В контекста на насърчаването на сътрудничеството между ЗФР и подкрепата в работата на ЗФР Органът, като отчита нуждите на ЗФР, насърчава общи подходи, методи и най-добри практики. Органът също така организира и улеснява по-специално следните дейности:

а) програми за обучение, включително във връзка с технологичните иновации;

б) обмен на персонал и схеми за командироване, включително командироване на служители на ЗФР от държава членка в Органа;

в) обмени на практика между ЗФР, включително споделяне на експертен опит в конкретна област;

г) разработване на ИТ инструменти и услуги или възлагане на обществени поръчки за такива с цел подобряване на аналитичните способности на ЗФР.

2. ЗФР може да подаде към Органа искане за подпомагане, свързано със задачите на ЗФР, като посочи вида помощ, която търси от персонала на Органа, персонала на едно или повече ЗФР или комбинация от тях. Отправящото искане за подпомагане ЗФР гарантира, че е предоставен достъп до всякаква информация и данни, необходими за предоставянето на помощта. Органът съхранява и редовно актуализира информация за конкретни области на експертен опит и за капацитета на ЗФР да предоставят взаимопомощ, свързана със задачите на ЗФР.

3. Органът полага всички усилия да предостави поисканата помощ, включително като обмисли възможностите за предоставянето на подкрепа със своите собствени човешки ресурси, както и като координира и улеснява предоставянето на всяка друга форма на подпомагане от страна на други ЗФР на доброволен принцип.

4. В началото на всяка година председателят на Органа предоставя на генералния съвет в състав ЗФР информация относно човешките ресурси, които Органът може да задели за предоставяне на помощта, посочена в параграф 2 от настоящия член. При настъпване на промени в разполагаемостта на човешките ресурси вследствие на изпълнение на задачите по член 5, параграф 5 председателят на Органа предоставя на генералния съвет в състав ЗФР информация за това.

Член 46

Медиация между ЗФР

1. Органът може да улесни намирането на решение в случай на несъгласие между две или повече ЗФР относно отделни случаи, свързани със сътрудничество, включително обмен на информация, съгласно Директива (ЕС) 2024/1640. Целта на тази медиация е да се съгласуват различните гледни точки между ЗФР и да се приеме необвързващо становище.

2. Когато дадено несъгласие не може да бъде разрешено чрез пряк контакт и диалог между съответните ЗФР, Органът започва процедура по медиация по искане на едно или повече от тези ЗФР. Органът може също да предложи да започне процедура по медиация по собствена инициатива. Медиацията се провежда единствено със съгласието на всички засегнати ЗФР.

3. Процедурата по медиация започва пред генералния съвет в състав ЗФР. Всички членове на генералния съвет в състав ЗФР, с изключение на ръководителите на ЗФР, засегнати от разногласието, се стремят да съгласуват гледните точки на ЗФР, засегнати от разногласието, и постигат съгласие по необвързващо становище. Когато е уместно, експерти от Комисията могат да бъдат поканени да участват в процедурата по медиация с консултативни функции.

4. Генералният съвет в състав ЗФР приема процедурния правилник за процедури по медиация, включително приложимите срокове.

5. Когато ЗФР, засегнато от разногласие, откаже да участва в процедурата по медиация, то информира Органа и другите ЗФР, засегнати от разногласието, за причините за своето решение в срока, определен в процедурния правилник, посочен в параграф 4.

6. В срок от три месеца след приемането на необвързващото становище, посочено в параграф 3, ЗФР, засегнати от разногласието, докладват на генералния съвет в състав ЗФР относно мерките, които са предприели в отговор на становището, или, когато не са предприели мерки, относно причините, поради които не са го направили.

Член 47

FIU.net

1. Органът гарантира подходящ, непрекъснат и сигурен хостинг, управление, поддръжка и разработване на FIU.net. Като отчита потребностите на ЗФР, Органът гарантира, че за FIU.net се използва най-напредналата и сигурна налична технология, след извършен анализ на разходите и ползите.

2. Органът гарантира функционирането на FIU.net без прекъсвания и го поддържа в актуален вид. Когато е необходимо да се предоставя подкрепа или да се укрепва обменът на информация между ЗФР и въз основа на потребностите на ЗФР, Органът проектира и внедрява или по друг начин предоставя на разположение подобрени или допълнителни функционалности на FIU.net.

3. Органът отговаря и за следните задачи, свързани с FIU.net:

а) изпълнение на подходящите технически и организационни мерки, за да се гарантира ниво на сигурност, което защитава личните данни;

б) планиране, координация, управление и поддръжка на всички свързани с тестване дейности;

в) осигуряване на подходящи финансови ресурси;

г) предоставяне на обучение в областта на техническото използване на FIU.net от крайни потребители.

4. За целите на изпълнението на задачите, определени в параграфи 1, 2, и 3, на Органа се предоставя правомощието да сключва или встъпва в правно обвързващи договори или споразумения с трети лица — доставчици на услуги, след подходящи одити на техните стандарти за сигурност.

5. Органът приема и изпълнява мерките, необходими за изпълнението на посочените в настоящия член задачи, включително план за сигурност, план за непрекъснатост на работата и план за възстановяване след бедствие, по отношение на FIU.net.

6. Генералният съвет в състав ЗФР, като действа с единодушие, може да реши да спре достъпа на ЗФР, на неговата партньорска структура в трета държава, или на орган, служба или агенция на Съюза до FIU.net, когато има основания да счита, че този достъп би застрашил прилагането на глава III от Директива (ЕС) 2024/1640 и сигурността и поверителността на информацията, съхранявана от ЗФР и обменяна чрез системата FIU.net, включително когато са налице опасения във връзка с липсата на независимост и автономност на ЗФР.

Ако генералният съвет в състав ЗФР приеме решение за спиране на достъпа на ЗФР до FIU.net, генералният съвет действа с единодушие чрез гласуване на всички членове на генералния съвет в състав ЗФР, с изключение на ръководителя на въпросното ЗФР.

Генералният съвет в състав ЗФР определя критериите за спиране на достъпа до FIU.net и приема процедурен правилник за това спиране.

Член 48

Партньорска проверка

1. Органът създава процес на партньорска проверка на дейностите на ЗФР съгласно глава III от Директива (ЕС) 2024/1640, за да се засили съгласуваността и ефективността на дейностите на ЗФР и да се улесни обменът на най-добри практики между ЗФР. Органът разработва методи, които дават възможност за обективна оценка на проверяваните ЗФР, както и процедурни правила за провеждането на партньорски оценки.

Когато е уместно, при планирането и провеждането на партньорски оценки надлежно се вземат предвид оценките и докладите, изготвени от международни организации и междуправителствени органи, компетентни в областта на предотвратяването и разкриването на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма.

2. За целите на параграф 1 Органът създава екип за партньорските оценки, който се състои от служителите на Органа и представители на ЗФР, участващи в партньорската проверка.

3. Партньорската оценка на дейностите на ЗФР включва, без да се ограничава само до това, следното:

а) адекватността на ресурсите на ЗФР, включително човешките, техническите и ИТ ресурсите, за изпълнение на неговите функции;

б) мерките, прилагани, за да се гарантира, че ЗФР е оперативно независимо и автономно и не е обект на неправомерно влияние;

в) мерките, които ЗФР е въвело за защита на сигурността и поверителността на информацията;

г) функцията на ЗФР да получава доклади за съмнителни сделки и други оповестявания, включително броя и естеството на получените оповестявания и тяхното качество;

д) мерките, които ЗФР е въвело за подобряване на докладването на съмнителни сделки от задължените субекти, по-специално по отношение на тяхното качество;

е) достъпа на ЗФР до допълнителна информация и използването ѝ за обогатяване на неговия анализ;

ж) инструментите, използвани от ЗФР за извършване на анализ;

з) степента, в която анализът и разпространението от страна на ЗФР подпомагат оперативните нужди на органите, компетентни за разследването и наказателното преследване на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма;

и) вътрешното сътрудничество между ЗФР и други компетентни органи;

й) презграничното сътрудничество между ЗФР и ЗФР от други държави членки.

4. Органът изготвя доклад за резултатите от партньорската оценка. Този доклад от партньорската оценка се подготвя съвместно от персонала на Органа и съответния персонал на ЗФР, участващ в екипа за партньорските оценки, и се приема от изпълнителния съвет, след като той получи бележките на генералния съвет в състав ЗФР относно последователността на прилагането на методиката спрямо други доклади от партньорски оценки. В доклада се включват установените добри практики и когато е целесъобразно, предвидените в резултат на партньорската оценка последващи мерки, които са счетени за подходящи, пропорционални и необходими. Тези последващи мерки могат да бъдат приети под формата на насоки и препоръки — на основание на член 54, и на становище — на основание на член 55. ЗФР полагат всички усилия за спазване на издадените насоки и препоръки в съответствие с член 54.

5. Органът публикува констатациите от партньорската оценка на своя уебсайт и представя на Комисията становище, когато — предвид резултата от партньорската оценка, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си — счита, че от гледна точка на Съюза е необходимо приложимите към ЗФР правила на Съюза да бъдат допълнително хармонизирани.

6. Органът предоставя доклад за последващите мерки две години след публикуването на доклада за партньорската оценка. Докладът за последващите мерки се подготвя съвместно от персонала на Органа и съответния персонал на ЗФР, участващ в екипа за партньорските оценки, и се приема от изпълнителния съвет, след като той получи бележките на генералния съвет в състав ЗФР относно последователността на прилагането на методиката спрямо други доклади от партньорски оценки. Докладът за последващите мерки включва оценка на адекватността и ефикасността на действията, предприети от ЗФР, които са били обект на партньорската оценка, в отговор на последващите мерки от доклада за партньорската оценка. Органът публикува констатациите от доклада за последващите мерки на своя уебсайт.

7. За целите на настоящия член изпълнителният съвет приема работен план за партньорските оценки на всеки две години, който отразява извлечените поуки от предходни процеси и обсъжданията, провели се на генералния съвет в състав ЗФР. Работният план за партньорските оценки представлява отделна част от годишната и многогодишната работна програма и се включва в единния програмен документ. Всяко ЗФР участва в партньорските оценки, които го засягат.

РАЗДЕЛ 7

Общи инструменти

Член 49

Регулаторни технически стандарти

1. Когато Европейският парламент и Съветът делегират на Комисията правомощия да приема регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС с цел да се гарантира последователно хармонизиране в областите, изрично определени в посочените в член 1, параграф 2 от настоящия регламент законодателни актове, Органът може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти. Органът представя своите проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията за приемане. Едновременно с това Органът препраща тези проекти на регулаторни технически стандарти на Европейския парламент и на Съвета за сведение.

Регулаторните технически стандарти са технически, те не представляват стратегически или политически решения и тяхното съдържание се определя от законодателните актове, на които се основават.

Преди да ги представи на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на тези консултации и анализи е особено непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса.

В срок от три месеца от получаване на проект на регулаторен технически стандарт Комисията решава дали да го приеме. Комисията своевременно уведомява Европейския парламент и Съвета, в случай че приемането не може да се осъществи в тримесечния срок. Комисията може да приеме проекта на регулаторен технически стандарт само частично или да го измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не приеме даден проект на регулаторен технически стандарт или възнамерява да го приеме частично или с изменения, тя връща на Органа проекта на регулаторен технически стандарт, като обяснява защо не го приема или като излага мотивите за измененията.

Комисията изпраща копие от своето писмо на Европейския парламент и на Съвета. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на този шестседмичен срок Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт или е представил проект на регулаторен технически стандарт, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проект на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на регулаторен технически стандарт в срока, установен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок. Ако Органът не може да спази този нов срок, той своевременно уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

3. Комисията може да приеме регулаторни технически стандарти посредством делегиран акт и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на регулаторен технически стандарт в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи е непропорционално предвид обхвата и въздействието на съответните проекти на регулаторни технически стандарти или предвид особената неотложност на въпроса.

Комисията незабавно препраща проекта на регулаторен технически стандарт на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща своя проект на регулаторен технически стандарт на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на регулаторен технически стандарт и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на регулаторен технически стандарт, Комисията може да приеме регулаторния технически стандарт.

Ако Органът е представил изменен проект на регулаторния технически стандарт в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на регулаторен технически стандарт въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме регулаторния технически стандарт с измененията, които счита за необходими. Комисията не може да променя съдържанието на проекта на регулаторен технически стандарт, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

4. Регулаторните технически стандарти се приемат под формата на регламенти или решения. Заглавието на тези регламенти или решения съдържа думите „регулаторен технически стандарт“. Тези стандарти се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 50

Упражняване на делегирането

1. Правомощието за приемане на регулаторни технически стандарти, посочени в член 49, се предоставя на Комисията за срок от четири години от 26 юни 2024 г. Комисията представя доклад относно делегираните правомощия най-късно шест месеца преди изтичането на четиригодишния срок. Делегирането на правомощията се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност.

2. Веднага след като приеме регулаторен технически стандарт, Комисията уведомява едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощието да приема регулаторни технически стандарти се предоставя на Комисията при условията, предвидени в членове 49, 51 и 52.

Член 51

Възражения срещу регулаторни технически стандарти

1. Европейският парламент или Съветът могат да направят възражение срещу регулаторен технически стандарт в срок от три месеца от датата на която са нотифицирани за регулаторния технически стандарт, приет от Комисията. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът са възразили срещу регулаторния технически стандарт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Регулаторният технически стандарт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на срока, посочен в параграф 1, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу регулаторен технически стандарт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 от ДФЕС институцията, която възразява срещу регулаторния технически стандарт, посочва причините за това.

Член 52

Липса на одобрение или изменение на проекти на регулаторни технически стандарти

1. В случай че не одобри проект на регулаторен технически стандарт или го измени в съответствие с член 49, Комисията уведомява Органа, Европейския парламент и Съвета, като излага причините за това.

2. Когато е уместно в срок от един месец от уведомлението, посочено в параграф 1, Европейският парламент или Съветът може да покани отговорния комисар и председателя на Органа на специално заседание на компетентната комисия на Европейския парламент или на компетентния комитет на Съвета, за да представят и обяснят различията помежду си.

Член 53

Технически стандарти за изпълнение

1. Когато Европейският парламент и Съветът предоставят на Комисията изпълнителни правомощия, за да приема технически стандарти за изпълнение посредством актове за изпълнение съгласно член 291 от ДФЕС в областите, изрично определени в посочените в член 1, параграф 2 от настоящия регламент законодателни актове, Органът може да разработва проекти на технически стандарти за изпълнение. Техническите стандарти за изпълнение са технически, те не съдържат стратегически или политически решения и с тях се определят условията на прилагане на посочените актове. Органът представя своите проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията за приемане. Едновременно с това Органът препраща тези технически стандарти на Европейския парламент и на Съвета за сведение.

Преди да представи проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията, Органът провежда открити обществени консултации по тях и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи е особено непропорционално спрямо обхвата и въздействието на въпросните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса.

В срок от три месеца от получаване на проекта на технически стандарт за изпълнение Комисията решава дали да го приеме. Комисията може да удължи този срок с един месец. Комисията своевременно уведомява Европейския парламент и Съвета, в случай че приемането не може да се осъществи в тримесечния срок. Комисията може да приеме проекта на технически стандарт за изпълнение само частично или да го измени, ако интересите на Съюза налагат това.

Когато Комисията възнамерява да не приеме даден проект на технически стандарт за изпълнение или възнамерява да го приеме частично или с изменения, тя го връща на Органа, като обяснява защо възнамерява да не го приеме или като излага мотивите за измененията. Комисията изпраща копие от своето писмо на Европейския парламент и на Съвета. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Комисията изменения и да го представи отново на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение или е представил проект на технически стандарт за изпълнение, който не е изменен по начин, съответстващ на предложените от Комисията изменения, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които смята за необходими, или да го отхвърли.

Комисията не може да променя съдържанието на проект на технически стандарт за изпълнение, изготвен от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, предвиден в настоящия член.

2. Когато Органът не е представил проект на технически стандарт за изпълнение в срока, установен в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове, Комисията може да поиска представянето на такъв проект в рамките на нов срок. Ако Органът не може да спази този нов срок, той своевременно уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за това.

3. Комисията може да приеме технически стандарт за изпълнение с акт за изпълнение и без проект от Органа, само в случай че Органът не ѝ е представил проект на технически стандарт за изпълнение в сроковете съгласно параграф 2.

Комисията провежда открити обществени консултации по проектите на технически стандарти за изпълнение и анализира свързаните с тях възможни разходи и ползи, освен ако провеждането на такива консултации и анализи е непропорционално спрямо обхвата и въздействието на съответните проекти на технически стандарти за изпълнение или предвид особената неотложност на въпроса.

Комисията незабавно препраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Европейския парламент и на Съвета.

Комисията изпраща проекта на технически стандарт за изпълнение на Органа. В срок от шест седмици Органът може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение и да го представи на Комисията под формата на официално становище. Органът изпраща копие от официалното си становище на Европейския парламент и на Съвета.

Ако до изтичането на шестседмичния срок, посочен в четвърта алинея, Органът не е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение, Комисията може да приеме техническия стандарт за изпълнение.

Ако Органът е представил изменен проект на технически стандарт за изпълнение в рамките на шестседмичния срок, Комисията може да измени проекта на технически стандарт за изпълнение въз основа на предложените от Органа изменения или да приеме техническия стандарт за изпълнение с измененията, които счита за необходими.

Комисията не може да променя съдържанието на проектите на технически стандарти за изпълнение, изготвени от Органа, без предварително съгласуване с него по реда, посочен в настоящия член.

4. Техническите стандарти за изпълнение се приемат под формата на регламенти или решения. Заглавието на тези регламенти или решения съдържа думите „технически стандарт за изпълнение“. Тези стандарти се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* и влизат в сила на посочената в тях дата.

Член 54

Насоки и препоръки

1. С цел налагане на последователни, ефикасни и ефективни надзорни и свързани със ЗФР практики и осигуряване на общо, еднакво и последователно прилагане на правото на Съюза, Органът издава насоки и препоръки, чиито адресати са надзорните органи, надзорниците, ЗФР или задължените субекти.

2. Когато е целесъобразно, Органът провежда открити обществени консултации относно тези насоки и препоръките и анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи. Тези консултации и анализи трябва да бъдат пропорционални спрямо обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. В случаите, когато не провежда открити обществени консултации, Органът посочва причините за това и ги оповестява публично.

3. Надзорните органи, надзорниците, ЗФР и задължените субекти полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.

В срок до два месеца от издаването на насока или препоръка всеки надзорен орган, надзорник или ЗФР посочва дали спазва или възнамерява да спазва тази насока или препоръка. В случай че надзорен орган, надзорник или ЗФР не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка, той информира Органа, като излага причините за това.

Органът оповестява факта, че отделен надзорен орган, надзорник или ЗФР не спазва или не възнамерява да спазва тази насока или препоръка. Органът също така може да вземе решение за всеки отделен случай дали да публикува посочените от надзорния орган, надзорника или ЗФР причини за неспазване на тази насока или препоръка. Надзорният орган, надзорникът или ЗФР се уведомява предварително за това публикуване.

Ако това се изисква съгласно съответната насока или препоръка, задължените субекти докладват по ясен и подробен начин дали спазват тази насока или препоръка.

4. В доклада, посочен в член 64, параграф 4, буква в), Органът изброява насоките и препоръките, които е издал.

5. Насоките и препоръките, издадени от Органа, заменят насоките и препоръките, издадени преди това от ЕБО или от надзорниците и ЗФР по същия въпрос. При условие че все още са актуални, насоките и препоръките, издадени от ЕБО или надзорниците и ЗФР съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ([40]) и Регламент (ЕС) 2023/1113, остават приложими, докато започнат да се прилагат новите насоки и препоръки, издадени от Органа по същия въпрос. Органът предвижда подходящ преходен период за прилагането на новите насоки и препоръки.

Член 55

Становища и технически съвети

1. По искане на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията или по своя собствена инициатива Органът може да предоставя становища на Европейския парламент, Съвета и Комисията по всички въпроси в рамките на своята компетентност.

2. Искането, посочено в параграф 1, може да включва консултация с други съответни органи на Съюза, когато става въпрос за тяхната компетентност, както и обществена консултация или технически анализ.

3. По искане на Европейския парламент, на Съвета или на Комисията Органът може да предоставя технически съвети на Европейския парламент, Съвета и Комисията в областите, обхванати от посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове.

([40]) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

ГЛАВА III

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ОРГАНА

Член 56

Административна и управленска структура

Структурата на Органа се състои от:

а) генерален съвет, който изпълнява задачите, определени в член 60;

б) изпълнителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 64;

в) председател на Органа, който изпълнява задачите, определени в член 69;

г) изпълнителен директор, който изпълнява задачите, определени в член 71;

д) административен съвет за преглед, който изпълнява функциите, изброени в член 74.

РАЗДЕЛ 1

Генерален съвет

Член 57

Състав на генералния съвет

1. Генералният съвет има надзорен състав съгласно определеното в параграф 2 или състав ЗФР съгласно определеното в параграф 3.

2. Генералният съвет в състав надзорен състав се състои от:

а) председателя на Органа, с право на глас;

б) ръководителите на надзорните органи на задължените субекти във всяка държава членка, с право на глас;

в) един представител на Комисията, без право на глас.

Ръководителите на надзорните органи, посочени в първата алинея, буква б), във всяка държава членка споделят един-единствен глас и се споразумяват за един общ представител, който е или постоянен представител, или *ad hoc* представител с право на глас за всяко конкретно заседание или процедура на гласуване. Когато въпросите, които предстои да се обсъждат от генералния съвет в надзорен състав, се отнасят до сфера от компетентността на няколко надзорни органа, единният общ представител може да бъде придружаван от представител от до два други надзорни органа, които нямат право на глас.

Всеки надзорен орган, който има член с право на глас по силата на временно или постоянно споразумение, отговаря за определяне на заместник на високо равнище от своя орган, който може да замести посочения във втората алинея член с право на глас на генералния съвет, в случай че това лице е възпрепятствано да присъства.

3. Генералният съвет в състав ЗФР се състои от:

а) председателя на Органа, с право на глас;

б) ръководителите на ЗФР, с право на глас;

в) един представител на Комисията, без право на глас.

Всяко ЗФР определя заместник на високо равнище от своя отдел, който може да замества ръководителя на ЗФР, посочен в първа алинея, буква б), когато същият е възпрепятстван да присъства.

4. Генералният съвет може да реши да допусне наблюдатели. По-конкретно генералният съвет в състав ЗФР може да допусне на заседания в качеството на наблюдатели представителите на OLAF, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура, когато се обсъждат въпроси в обхвата на съответните техни мандати. Генералният съвет в надзорен състав допуска представител, определен от надзорния съвет на ЕЦБ и представител на всеки от ЕНО като наблюдатели, когато се обсъждат въпроси в обхвата на съответните техни мандати.

Обстоятелствата, при които институцията, органите, службите и агенциите на Съюза, изброени в първа алинея, трябва да бъдат поканени на заседанията на генералния съвет, се уточняват в процедурния правилник на генералния съвет и отразяват споразумение, постигнато между Органа и всеки от тези наблюдатели.

Други наблюдатели могат да бъдат приемани на временна основа, ако са одобрени с мнозинство от две трети от членовете на генералния съвет с право на глас в съответния състав.

5. Членовете на изпълнителния съвет могат да участват в заседанията на генералния съвет в надзорен състав или състав ЗФР, без право на глас, когато се обсъждат въпроси, обхванати от техните области на отговорност, определени от председателя на Органа и посочени в член 66, параграф 2.

Член 58

Делегиране на задачи и решения и вътрешни комитети на генералния съвет

1. По своя инициатива или по искане на председателя на Органа генералният съвет може да създаде вътрешни комитети във връзка с конкретни възложени му задачи. Генералният съвет може да предвиди делегирането на някои ясно определени задачи и решения на вътрешни комитети, на изпълнителния съвет или на председателя на Органа. Генералният съвет може да оттегли това оправомощаване по всяко време.

2. Вътрешните комитети докладват на генералния съвет относно всички направени от тях заключения, с оглед взимане на решение.

3. Членовете на изпълнителния съвет могат да участват в заседанията на вътрешните комитети в съответствие с член 57, параграф 5.

4. Генералният съвет в състав ЗФР определя постоянен комитет, съставен от девет от своите членове или представители с подходящ експертен опит от съответните си национални ЗФР, като този комитет следва да го подпомага при изпълнението на неговите задачи съгласно член 60, параграф 3, включително чрез представяне на предложения и изготвяне на проекти за решения.

Постоянният комитет няма правомощия да взема решения. Той изпълнява задачите си в интерес на Съюза като цяло и работи при пълна прозрачност с генералния съвет в състав ЗФР.

Генералният съвет в състав ЗФР приема процедурния правилник на постоянния комитет. Съставът на постоянния комитет гарантира справедлив баланс и ротация между членовете или представителите на националните ЗФР. Деветимата му членове се назначават от генералния съвет в състав ЗФР.

Член 59

Независимост на генералния съвет

1. При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи председателят на Органа и членовете на генералния съвет в надзорен състав и в състав ЗФР действат независимо и в общия интерес на Съюза като цяло и нямат право нито да искат, нито да приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, нито от правителства или от друг публичен или частен орган.

2. Държавите членки, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и други публични или частни органи нямат право да се опитват да въздействат върху членовете на генералния съвет при изпълнението на техните задачи.

3. В своя процедурен правилник генералният съвет определя практически договорености за предотвратяване и управление на конфликти на интереси.

Член 60

Задачи на генералния съвет

1. Генералният съвет в надзорен състав взема решенията, отнасящи се до посочените в членове 7 и 10 задачи, както и всички други решения, които в съответствие с настоящия регламент трябва да се вземат от генералния съвет в надзорен състав.

2. Генералният съвет в надзорен състав може да представя становището си относно всякакви подготвени от изпълнителния съвет проекторешения, свързани с избрани задължени субекти, в съответствие с глава II, раздел 3 и член 64, параграф 2.

Генералният съвет в надзорен състав и изпълнителният съвет съвместно договарят и приемат процедурите и сроковете, които трябва да се следват с цел представяне на становището, посочено в първа алинея.

3. Генералният съвет в състав ЗФР изпълнява задачите и приема решенията по член 5, параграф 5 и глава II, раздел 6.

4. Генералният съвет приема становищата, препоръките, насоките и решенията на Органа, посочени в глава II, раздел 7, в подходящия състав, като се взема предвид предметът на инструмента. Когато даден инструмент се отнася както до въпроси, свързани с надзора, така и до въпроси, свързани със ЗФР, генералният съвет в надзорен състав и генералният съвет в състав ЗФР приемат независимо един от друг тези становища, препоръки, насоки и решения. Становищата, препоръките и насоките се приемат въз основа на предложение на съответния вътрешен комитет.

5. Генералният съвет гласува проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в член 49, и проектите на технически стандарти за изпълнение, посочени в член 53, и ги представя на Комисията за приемане в подходящия състав, като се взема предвид предметът на стандартите.

6. Проектите за решенията, които предстои да бъдат всети от изпълнителния съвет съгласно член 64, параграф 4, букви а), в), д) и м), се съгласуват с генералния съвет в един от двата му състава. В случай че последващото решение, взето от изпълнителния съвет, се отклонява от становището на генералния съвет, изпълнителният съвет предоставя причините за това в писмена форма.

7. Генералният съвет приема свой процедурен правилник и го оповестява публично.

8. Без да се засягат член 63, параграфи 3 и 4 и член 68, параграфи 1 и 2, генералният съвет упражнява правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и правомощията, предоставени от Условията за работа на другите служители на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на органа по назначаването“), по отношение на председателя на Органа и петимата членове на изпълнителния съвет на пълно работно време през целия им мандат.

Член 61

Правила за гласуване в генералния съвет

1. Генералният съвет взема решения с обикновено мнозинство от членовете си. Всеки член с право на глас, както е определено в член 57, параграфи 2 и 3, има един глас. При равенство на гласовете председателят на Органа има решаващ глас.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, по отношение на актовете, посочени в членове 49, 53, 54 и 55 от настоящия регламент, генералният съвет взема решения с квалифицирано мнозинство от своите членове, както е предвидено в член 16, параграф 4 от ДЕС.

Председателят на Органа не гласува по решенията, посочени в първа алинея от настоящия параграф, по становищата, посочени в член 60, параграф 2, и по решенията, които се отнасят до оценката на работата на изпълнителния съвет, посочени в член 63, параграф 5.

3. Членовете без право на глас и наблюдателите не присъстват на провежданите в генералния съвет в надзорен състав обсъждания относно отделни задължени субекти, освен ако в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове не е предвидено друго, или ако членовете с право на глас не са решили друго.

4. Параграф 3 не се прилага по отношение на членовете на изпълнителния съвет и представителя на ЕЦБ, определен от надзорния съвет на ЕЦБ.

5. Председателят на Органа има правомощието да свиква гласуване във всеки един момент. Без да се засяга това правомощие и ефикасността на процедурите на Органа за вземане на решения, генералният съвет се стреми към постигане на консенсус при вземане на решения.

Член 62

Заседания на генералния съвет

1. Председателят на Органа свиква заседанията на генералния съвет.

2. Генералният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Освен това той заседава по инициатива на своя председател или по искане на най-малко една трета от своите членове.

3. Генералният съвет може да покани на своите заседания като наблюдател всяко лице, чието мнение може да представлява интерес.

4. Членовете на генералния съвет и техните заместници могат, при спазване на неговия процедурен правилник, да бъдат подпомагани на заседанията от съветници или експерти.

5. Генералният съвет се подпомага от секретариат, осигурен от Органа.

6. Председателят и петимата членове на изпълнителния съвет на пълно работно време не присъстват на заседанията на генералния съвет, на които се обсъждат или се вземат решения относно изпълнението на техния мандат.

РАЗДЕЛ 2

Изпълнителен съвет

Член 63

Състав и назначаване на изпълнителния съвет

1. Изпълнителният съвет се състои от:

а) председателя на Органа;

б) петима членове на пълно работно време, включително заместник-председателя;

Когато изпълнителният съвет изпълнява задачите, посочени в член 64, параграф 4, букви а)—л), представител на Комисията има право да участва в разискванията и право на достъп само до документите, които се отнасят до тези задачи.

2. Изпълнителният директор участва в заседанията на изпълнителния съвет без право на глас.

3. Когато се обсъждат посочените в член 64, параграф 2 решения във връзка с избран задължен субект, членът на генералния съвет в надзорен състав от държавата членка, в която съответният избран задължен субект е установен, може да участва в обсъжданията по време на съответните заседания на изпълнителния съвет.

Този член на генералния съвет не присъства по време на гласуването след тези обсъждания.

4. Членовете на изпълнителния съвет, посочени в параграф 1, буква б), се избират въз основа на своите качества, умения, познания, почтеност, призната репутация и опит в областта на БИП/БФТ и други подходящи квалификации чрез открита процедура за подбор, която се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Комисията изготвя кратък списък с кандидати за длъжността на членовете на изпълнителния съвет, посочени в параграф 1, буква б). Европейският парламент може да провежда изслушвания на кандидатите от този кратък списък.

Генералният съвет представя на Европейския парламент предложение за назначаване на членовете на изпълнителния съвет, посочени в параграф 1, буква б), въз основа на изготвения от Комисията кратък списък. След одобрението на това предложение от Европейския парламент Съветът приема решение за изпълнение за назначаването на тези членове на изпълнителния съвет. Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.

Доколкото е възможно, принципите на баланс между половете и географски баланс се вземат предвид по време на целия процес на назначаване.

5. Мандатът на членовете на изпълнителния съвет, посочени в параграф 1, буква б), е четири години. През 12-те месеца, предхождащи края на четиригодишния им мандат, генералният съвет в двата състава или по-малък комитет, избран сред членовете на генералния съвет, включително представител на Комисията, извършва оценка на тези членове на изпълнителния съвет. При извършването на оценката се взема под внимание оценката на работата на всеки от членовете на изпълнителния съвет и бъдещите задачи и предизвикателства пред Органа. Въз основа на оценката генералният съвет и в двата си състава може да предложи на Европейския парламент да удължи техния мандат еднократно. Такова удължаване може да бъде предоставено само веднъж. След като Европейският парламент одобри предложението на генералния съвет, Съветът приема решение за изпълнение за удължаване на мандата на съответния член или съответните членове на изпълнителния съвет. Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.

6. Членовете на изпълнителния съвет, посочени в параграф 1, буква б), действат независимо и обективно и единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право нито да искат, нито да приемат указания от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, или от правителства или друг публичен или частен орган. Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, правителствата на държавите членки и всички други публични или частни органи зачитат тази независимост.

7. Ако член на изпълнителния съвет, посочен в параграф 1, буква б), вече не отговаря на условията, необходими за изпълнението на своите задължения, или е счетен за виновен за неправомерно поведение, действайки по своя собствена инициатива или след предложение от страна на Европейския парламент или на генералния съвет в някой от двата му състава, Съветът може да отстрани от длъжност този член на изпълнителния съвет. Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.

8. За срок от 18 месеца след като престанат да заемат длъжността, на бившите членове на изпълнителния съвет, включително председателя и заместник-председателя на Органа, се забранява да изпълняват доходоносна дейност по занятие за:

а) избран задължен обект;

б) всеки друг субект, когато това ще доведе или би могло да доведе до конфликт със законните интереси на Органа.

В правилата си за предотвратяване и управление на конфликти на интереси по отношение на членовете си съгласно член 64, параграф 4, буква д) изпълнителният съвет посочва обстоятелствата, при които съществува или може да се създаде впечатление, че съществува конфликт на интереси.

Член 64

Задачи на изпълнителния съвет

1. Изпълнителният съвет отговаря за цялостното планиране и изпълнението на задачите, възложени на Органа съгласно член 5. Изпълнителният съвет приема всички решения на Органа с изключение на решенията, които трябва да се вземат от генералния съвет в съответствие с член 60.

2. Изпълнителният съвет приема решенията, предназначени за избрани задължени субекти, за целите на упражняването на правомощията, посочени в член 6, параграф 1, като взема предвид предложението на съвместния надзорен екип на избрания задължен субект, посочено в член 16, предложението на независимия разследващ екип, посочен в член 27, и становището, предоставено от генералния съвет относно предложеното решение съгласно член 60, параграф 2. В случай че изпълнителният съвет реши да се отклони от това становище, той предоставя подробно причините за това в писмена форма.

3. Изпълнителният съвет приема решенията, насочени към отделни публични органи, по членове 14, 30 и 32—36.

4. Освен това изпълнителният съвет има следните задачи:

а) въз основа на предложение от изпълнителния директор да приема в срок до 30 ноември всяка година единния програмен документ в съответствие с член 65, като го предава за сведение на Европейския парламент, Съвета и Комисията в срок до 31 януари следващата година, както и да приема и предава всеки друг актуализиран вариант на документа;

б) да приема проекта на годишния бюджет на Органа и осъществява други функции във връзка с бюджета на Органа;

в) да извършва оценка и приема консолидирания годишен отчет за дейността на Органа, включващ преглед на изпълнението на задачите му, като до 1 юли всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата и го публикува;

г) да приема стратегия за борба с измамите, пропорционална на рисковете от измами, като отчита разходите и ползите от мерките, които ще бъдат прилагани;

д) да приема правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси по отношение на своите членове, както и на членовете на административния съвет за преглед;

е) да приема своя процедурен правилник;

ж) да упражнява — по отношение на персонала на Органа — правомощията на органа по назначаването;

з) да приема необходимите правила за прилагането на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица;

и) да назначава изпълнителния директор и да го отстранява от длъжност в съответствие с член 70, параграф 5;

й) да назначава счетоводител, който може да е счетоводителят на Комисията, към когото се прилагат Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители, който е напълно независим в изпълнението на задълженията си;

к) да осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, направени вследствие на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и вследствие на разследвания на OLAF;

л) да приема финансовите правила, приложими по отношение на Органа;

м) да взема всички решения относно създаването на вътрешните структури на Органа и, когато е необходимо, относно тяхното изменение.

5. Изпълнителният съвет избира заместник-председател на Органа измежду членовете си с право на глас. Заместник-председателят автоматично замества председателя на Органа, ако председателят не може да изпълнява своите задължения.

6. При спазване на правомощията, посочени в параграф 4, буква з) от настоящия член, изпълнителният съвет приема, в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица, решение на основание на член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и на член 6 от Условията за работа на другите служители, с което делегира на изпълнителния директор съответните правомощия на орган по назначаването. Изпълнителният директор има правото от своя страна да делегира тези правомощия на други лица.

7. При изключителни обстоятелства изпълнителният съвет може чрез решение временно да спре действието на делегираните на изпълнителния директор правомощия на орган по назначаването, както и тези, които изпълнителният директор е делегирал вторично, и да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на служител, различен от изпълнителния директор.

Член 65

Годишно и многогодишно програмиране

1. До 30 ноември всяка година изпълнителният съвет приема единен програмен документ, съдържащ многогодишна работна програма и годишна работна програма, въз основа на проект, представен от изпълнителния директор, като взема предвид становището на Комисията, и във връзка с многогодишната работна програма — след консултация с Европейския парламент. Ако изпълнителният съвет реши да не взема предвид някой от елементите от становището на Комисията, той

представя подробна обосновка за това решение. Задължението да предостави подробна обосновка се прилага и по отношение на всеки от елементите, посочени от Европейския парламент по време на проведената с него консултация. Изпълнителният съвет незабавно препраща единния програмен документ на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

Единният програмен документ става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет и ако е необходимо, се коригира съответно.

2. Годишната работна програма включва подробни цели и очаквани резултати, включително показатели за изпълнението. В нея също така са описани действията, които ще се финансират, и са посочени финансовите и човешките ресурси, разпределени за всяко действие, в съответствие с принципите за бюджетиране и управление по дейности. Годишната работна програма е съгласувана с многогодишната работна програма. В годишната работна програма ясно се указва какви задачи са добавени, променени или отменени в сравнение с предходната финансова година.

3. Изпълнителният съвет внася изменения в приетата годишна работна програма, когато на Органа бъде възложена нова задача.

Всяко съществено изменение на годишната работна програма се приема по същата процедура като първоначалната годишна работна програма. Изпълнителният съвет може да делегира на изпълнителния директор правомощие за внасяне на несъществени изменения в годишната работна програма.

4. В многогодишната работна програма се определя цялостното стратегическо програмиране, включително целите, очакваните резултати и показателите за изпълнението. В нея се съдържа също програмиране на ресурсите, включително на многогодишния бюджет и на персонала.

Програмирането на ресурсите се актуализира ежегодно. Стратегическото програмиране се актуализира при необходимост.

Член 66

Правила за гласуване в изпълнителния съвет

1. Изпълнителният съвет приема решенията си с обикновено мнозинство от своите членове. Всеки член на Изпълнителния съвет разполага с един глас. При равенство на гласовете председателят на Органа или заместник-председателят, когато замества председателя, има решаващ глас.

2. Представител на Комисията има право на глас всеки път, когато се обсъждат или решават въпроси, отнасящи се до предвиденото в член 64, параграф 4, букви а)—л).

3. Процедурният правилник на изпълнителния съвет определя по-подробно реда и условията за гласуване, по-специално условията, при които даден член може да действа от името на друг член.

Член 67

Служител по въпросите на основните права

1. По предложение на изпълнителния директор изпълнителният съвет назначава служител по въпросите на основните права. Служителят по въпросите на основните права може да бъде съществуващ служител на Органа.

2. Служителят по въпросите на основните права изпълнява следните задачи:

а) консултира персонала на Органа относно всяка дейност, извършвана от Органа, когато служителя по въпросите на основните права счита това за необходимо или при поискване от страна на персонала, без да възпрепятства или забавя тези дейности;

б) насърчава и упражнява надзор върху спазването на основните права от страна на Органа;

в) предоставя становища с незадължителен характер относно съответствието на дейностите на Органа с основните права;

г) информира изпълнителния директор и изпълнителния съвет за евентуални нарушения на основните права в хода на дейностите на Органа.

3. Изпълнителният съвет гарантира, че служителят по въпросите на основните права не иска и не приема никакви указания във връзка с изпълнението на своите задачи.

4. Служителят по въпросите на основните права докладва пряко на изпълнителния директор и изготвя редовни доклади относно изпълнението на задачите, посочени в параграф 2. Тези доклади се предоставят на изпълнителния съвет.

РАЗДЕЛ 3

Председател на органа

Член 68

Назначаване на председателя на Органа

1. Председателят на Органа се избира въз основа на неговите качества, умения, познания, почтеност, призната репутация и опит в областта на БИП/БФТ и други подходящи квалификации чрез открита процедура за подбор, която се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. Европейският парламент, Съветът и генералният съвет биват надлежно и своевременно информирани на всеки етап от тази процедура.

Комисията изготвя кратък списък от най-малко двама отговарящи на изискванията кандидати за длъжността председател на Органа. Европейският парламент и генералният съвет може да провеждат изслушвания на кандидатите от този списък. Генералният съвет може да даде публично становище относно резултатите от своите изслушвания или да отправи становището си до Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Комисията представя на Европейския парламент предложение за назначаването на председателя на Органа.

След одобрението на това предложение от Европейския парламент Съветът приема решение за изпълнение за назначаването на председателя на Органа. Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.

Чрез дерогация от втора алинея, за назначаването на първия председател на Органа след влизането в сила на настоящия регламент Комисията прави предложение за назначаването на председателя без участието на генералния съвет.

2. Председателят на Органа действа независимо и обективно в интерес на Съюза като цяло и няма право нито да иска, нито да приема указания от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, от правителства или от друг публичен или частен орган. Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, правителствата на държавите членки и всички други публични или частни органи зачитат тази независимост.

3. Мандатът на председателя на Органа е четири години. През 12-те месеца, предхождащи края на четиригодишния мандат на председателя на Органа, генералният съвет в двата състава или по-малък комитет, избран сред членовете на генералния съвет, включително представител на Комисията, извършва оценка на председателя. При извършването на оценката се взема под внимание оценката на работата на председателя и бъдещите задачи и предизвикателства пред Органа. Въз основа на оценката Комисията може да предложи на Европейския парламент да удължи мандата на председателя. Такова удължаване може да бъде предоставено само веднъж. След одобрението на това предложение от Европейския парламент Съветът приема решение за изпълнение за удължаване на мандата на председателя на Органа. Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.

4. Ако председателят на Органа вече не отговаря на условията, необходими за изпълнението на неговите задължения, или е счетен за виновен за неправомерно поведение, действайки по своя собствена инициатива или след предложение от страна на Европейския парламент или на генералния съвет в някой от двата му състава, Съветът може да приеме решение за изпълнение за отстраняване от длъжност на председателя на Органа. Съветът приема решението с квалифицирано мнозинство.

5. В случай че председателят на Органа се оттегли или по друга причина не е в състояние да изпълнява задълженията си, функциите на председател се изпълняват от заместник-председателя.

Член 69

Отговорности на председателя на Органа

1. Председателят на Органа представлява Органа и отговаря за подготовката на работата на генералния съвет и на изпълнителния съвет, включително за определяне на дневния ред, свикването и воденето на всички заседания и внасянето на въпроси за решаване.

2. Председателят на Органа възлага на членовете на изпълнителния съвет, посочени в член 63, параграф 1, буква б), конкретни области на отговорност в рамките на обхвата на задачите на Органа за срока на техния мандат.

РАЗДЕЛ 4

Изпълнителен директор

Член 70

Назначаване на изпълнителния директор

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Органа съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители.

2. Изпълнителният директор изпълнява задълженията си в интерес на Съюза и независимо от всякакви специални интереси.

3. Изпълнителният директор управлява Органа. Изпълнителният директор се отчита пред изпълнителния съвет. Без да се засягат правомощията на Комисията и на изпълнителния съвет, изпълнителният директор е независим при изпълнението на своите задължения и не иска, нито приема указания от институции, органи, служби и агенции на Съюза, или правителства или от друг публичен и частен орган.

4. Изпълнителният директор се избира на основание на своите качества и документирани административни, бюджетни и управленски умения на високо равнище чрез открита процедура за подбор, която се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и, по целесъобразност, в други печатни медии или на интернет сайтове. Комисията изготвя кратък списък от най-малко двама отговарящи на изискванията кандидати за длъжността изпълнителен директор. Изпълнителният директор се назначава от изпълнителния съвет.

5. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. През деветте месеца, предхождащи края на мандата на изпълнителния директор, изпълнителният съвет извършва оценка, при която се взема под внимание оценката на работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Органа. Като взема предвид оценката, изпълнителният съвет може да удължи мандата на изпълнителния директор еднократно.

Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност с решение на изпълнителния съвет по предложение на Комисията.

6. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не участва в друга процедура за подбор за същата длъжност в края на удължения си мандат.

Член 71

Задачи на изпълнителния директор

1. Изпълнителният директор отговаря за ежедневното управление на Органа и има за цел осигуряване на баланс между половете и доколкото е възможно, географски баланс в рамките на Органа. По-специално изпълнителният директор отговаря за:

а) изпълнението на решенията, приети от изпълнителния съвет;

б) изготвянето на единния програмен документ и представянето му на изпълнителния съвет след консултация с Комисията;

в) изпълнението на единния програмен документ и докладването пред изпълнителния съвет за неговото изпълнение;

г) изготвянето на проекта на консолидирания годишен отчет за дейността на Органа и за представянето му пред изпълнителния съвет за оценка и приемане;

д) изготвянето на план за последващи действия във връзка със заключенията от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на OLAF, и за редовното докладване за напредъка пред Комисията, генералния съвет и изпълнителния съвет;

е) защитата на финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки срещу измамите, корупцията и всички други незаконни дейности, без това да засяга правомощията на OLAF за разследване, чрез ефективни проверки, а при откриване на нередности — чрез събиране на неправомерно платените суми и, когато е уместно, чрез налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни санкции, включително финансови санкции;

ж) изготвянето на стратегия на Органа и представянето ѝ пред изпълнителния съвет за одобрение;

з) изготвянето на проект за финансовите правила, приложими по отношение на Органа;

и) изготвянето, като част от проекта на единен програмен документ, на проекта на разчет на приходите и разходите на Органа съгласно член 78 и за изпълнението на неговия бюджет съгласно член 79;

й) изготвянето и прилагането на стратегия за сигурност в областта на информационните технологии, осигуряваща подходящо управление на риска по отношение на цялата ИТ инфраструктура, всички информационни системи и услуги, които се разработват или придобиват от Органа, както и на достатъчно финансиране за информационната сигурност;

к) изпълнението на годишната работна програма на Органа под контрола на изпълнителния съвет;

л) подготвянето на проект на доклад, в който се описват всички дейности на Органа, съдържащ раздел относно финансовите и административните въпроси.

2. Изпълнителният директор предприема други необходими мерки, а именно приема вътрешни административни указания и публикува съобщения, за да гарантира работата на Органа в съответствие с настоящия регламент.

3. Изпълнителният директор решава дали е необходимо да се разположи един или повече служители в една или повече други държави членки, за да се осъществяват задачите на Органа по ефективен и ефикасен начин. Преди да реши да създаде местно представителство, изпълнителният директор получава предварителното съгласие на Комисията, на изпълнителния съвет и на съответната държава членка. В решението се уточнява обхватът на дейностите, които ще се извършват в местното представителство, така че да се избегнат ненужните разходи и дублирането на административните функции на Органа. Със съответната държава членка или съответните държави членки се сключва съответно споразумение.

РАЗДЕЛ 5

Административен съвет за преглед

Член 72

Създаване и състав на административния съвет за преглед

1. Органът създава административен съвет за преглед, който да извършва вътрешен административен преглед на решенията, взети от Органа в изпълнение на възложените му с настоящия регламент правомощия, изброени в съответствие с членове 21, 22, 23 и 77. Обхватът на вътрешния административен преглед е обвързан с процесуалното и материалното съответствие на такива решения с настоящия регламент.

2. Административният съвет за преглед се състои от петима членове, които се ползват с отлична репутация и притежават доказани знания и професионален опит в съответната област, включително опит в надзора в областта на БИП/БФТ, с изключение на членове на настоящия персонал на Органа, както и на настоящия персонал на надзорните органи в областта на БИП/БФТ и ЗФР или на други национални институции или институции, органи, служби и агенции на Съюза, участващи в изпълнението на задачите, възложени на Органа с настоящия регламент. Административният съвет за преглед разполага с достатъчно ресурси и експертен опит, за да оценява упражняването на правомощията на Органа съгласно настоящия регламент.

3. Решенията на административния съвет за преглед се вземат с мнозинство от минимум трима от петимата членове.

Член 73

Членове на административния съвет за преглед

1. Членовете на административния съвет за преглед и двама заместници се назначават от генералния съвет в надзорен състав с мандат от пет години, който може да бъде удължен еднократно след публична покана за изразяване на интерес, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз*. Те не са обвързани от каквито и да било указания.

2. Членовете на административния съвет за преглед действат независимо и в обществен интерес и не изпълняват никакви други задължения в рамките на Органа. За тази цел те представят публична декларация за поети задължения и за интереси, като посочват всеки пряк или косвен интерес, който би могъл да се счита за накърняващ тяхната независимост, или отсъствието на подобен интерес.

Член 74

Решения, подлежащи на преразглеждане

1. Искане за преглед на решения, взети от Органа съгласно член 6, параграф 1 и членове 21, 22, 23 и 77, може да бъде отнесено към административния съвет за преглед от всяко физическо или юридическо лице, към което е отправено решението или което е засегнато пряко и лично от решението.

2. Всяко искане за преглед се съставя в писмен вид, включително изложението на основанията за него, и се подава в Органа в рамките на един месец от уведомяването на лицето, което е поискало прегледа, за решението или, при липса на такова уведомление, от деня, в който то е узнало за решението.

3. След като се произнесе относно допустимостта на искането за преглед, административният съвет за преглед дава становище в срок, съответстващ на спешността на въпроса и във всеки случай не по-късно от два месеца от получаването на искането, и го отнася до изпълнителния съвет за изготвяне на ново решение. Изпълнителният съвет взема предвид становището на административния съвет за преглед и своевременно приема ново решение. Новото решение отменя първоначалното решение и го заменя с решение с идентично съдържание или с изменено решение.

4. Искането за преглед съгласно параграф 2 може да включва искане за спиране на изпълнението на решението, подлежащо на производство по преразглеждане. Административният съвет за преглед може, ако прецени, че обстоятелствата го налагат и като вземе предвид становището на изпълнителния съвет, да разпореди спиране на изпълнението на въпросното решение, докато изпълнителният съвет приеме ново решение съгласно параграф 3. Ако административният съвет за преглед не вземе решение по искането за спиране в срок от 14 дни, това искане се счита за отхвърлено.

5. Становището на административния съвет за преглед и новото решение, прието от изпълнителния съвет в съответствие с настоящия член, са мотивирани и се изпращат на страните.

6. Органът приема решение за установяване на процедурен правилник за дейността на административния съвет за преглед.

Член 75

Отстраняване и възражения

1. Членовете на административния съвет за преглед не вземат участие в никакви производства по преразглеждане, ако имат какъвто и да е личен интерес в производството, ако преди това са участвали като представители на една от страните в производството или ако са участвали във вземането на преразглежданото решение.

2. Ако по една от изброените в параграф 1 причини или по каквато и да е друга причина член на административния съвет за преглед счита, че няма да вземе участие в производство по преразглеждане, той информира съответно административния съвет за преглед.

3. Всяка страна в производство по преразглеждане може да отправи възражение срещу член на административния съвет за преглед на всяко от посочените в параграф 1 основания или при съмнения за пристрастност. Възражението не е допустимо, ако на страната в производството по преразглеждане е било известно основание за възражение и тя все пак е предприела процесуални действия. Възражението не може да се основава на националната принадлежност на членовете.

4. Административният съвет за преглед взема решение какво действие да бъде предприето в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на съответния член. За да се вземе това решение, въпросният член се замества в административния съвет за преглед от неговия заместник.

ГЛАВА IV

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 76

Бюджет

1. За всяка финансова година, която съвпада с календарната година, се изготвя разчет на всички приходи и разходи на Органа, като те се вписват в неговия бюджет.

2. Бюджетът на Органа е балансиран по отношение на приходите и разходите.

3. Без да се засягат други ресурси, приходите на Органа се състоят от съчетание от следните:

а) вноска от Съюза, включена в общия бюджет на Съюза;

б) таксите, заплащани от избраните и неизбраните задължени субекти в съответствие с член 77, за задачите, упоменати в член 5, параграф 2, букви а), б) и в) и член 5, параграф 3, букви а)—г), е) и ж);

в) всички доброволни финансови вноски от държавите членки;

г) договорени такси за публикации и за обучение и всякакви други услуги, предоставяни от Органа, когато са били изрично поискани от едно или повече ЗФР или техни партньорски структури в трети държави, или от органи извън системата за БИП/БФТ;

д) възможно финансиране от Съюза под формата на споразумения за финансово участие или отпускане на *ad hoc* безвъзмездни средства в съответствие с финансовите правила на Органа, посочени в член 81, и с разпоредбите на съответните инструменти за подкрепа на политиките на Съюза.

Размерът и произходът на всички приходи, посочени в първа алинея, букви б), в), г) и д) от настоящия параграф, се включват в годишните отчети на Органа и ясно се описват в годишния доклад за бюджетното и финансовото управление на Органа, посочен в член 80, параграф 2.

4. Разходите на Органа включват възнагражденията на персонала, административните и инфраструктурните разходи, както и оперативните разходи.

Член 77

Такси, начислявани на избрани и неизбрани задължени субекти

1. Органът начислява годишна надзорна такса на всички избрани задължени субекти, посочени в член 13, и на неизбраните задължени субекти, които отговарят на критериите, определени в член 12, параграф 1. Таксите покриват разходите на Органа във връзка със задачите, свързани с надзора и посочени в глава II, раздели 3 и 4. Тези такси не надвишават разходите, свързани с тези задачи. Когато тези критерии не са изцяло спазени през дадена година, при изчисляването на таксите за следващите две години се извършват необходимите корекции.

2. Размерът на таксите, начислявани на всеки задължен субект, посочен в параграф 1, се изчислява в съответствие с реда и условията, определени в делегирания акт, посочен в параграф 6.

3. Таксите се изчисляват на най-високото равнище на консолидация в Съюза в съответствие с приложими счетоводни стандарти.

4. Основата за изчисляване на годишната такса за надзор за дадена календарна година са разходите във връзка с прекия и непрекия надзор върху избраните и неизбраните задължени субекти, на които се начисляват такси за съответната година. Органът може да изиска авансови плащания на годишната такса за надзор, които се основават на разумна оценка. Органът осъществява връзка със съответния финансов надзорник, преди да вземе решение за окончателния размер на таксата, с цел да гарантира, че надзорът остава ефективен по отношение на разходите и разумен за всички задължени субекти във финансовия сектор. Органът съобщава на съответните задължени субекти основата за изчисляване на годишната такса за надзор. Държавите членки гарантират, че предвиденото в настоящия член задължение за плащане на такси подлежи на изпълнение съгласно националното право и че дължимите такси се плащат в пълен размер.

5. Настоящият член не засяга правото на финансовите надзорници да начисляват такси в съответствие с националното право, доколкото на Органа не са възложени надзорни задачи, или по отношение на разходите за сътрудничество с Органа, съдействие на Органа, както и за изпълнение на неговите указания — в съответствие с приложимото право на Съюза.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приеме делегиран акт в съответствие с член 100 за допълване на настоящия регламент чрез определяне на методиката за изчисляване на размера на таксите, начислявани на всеки избран и неизбран задължен субект, длъжен да заплаща такси в съответствие с параграф 1 от настоящия член, както и процедурата за събиране на тези такси. При изготвянето на методиката за определяне на индивидуалните размери на таксите Комисията взема предвид следното:

а) общия годишен оборот или съответния вид приходи на задължените субекти на най-високото равнище на консолидация в Съюза в съответствие с приложимите счетоводни стандарти;

б) дали задълженият субект отговаря на изискванията за пряк надзор;

в) класификацията на профила на риска на задължените субекти във връзка с ИП/ФТ в съответствие с методиката, посочена в член 12, параграф 7, буква б);

г) значението на задължения субект за стабилността на финансовата система или за икономиката на една или повече държави членки или на Съюза;

д) че размерът на таксата, която предстои да бъде събрана от неизбрани задължени субекти, като дял от техния доход или оборот по буква а), не надвишава 20 % от размера на таксата, която предстои да бъде събрана от избрани задължени субекти, спрямо същото ниво на доход или оборот.

Комисията приема посочените в първа алинея делегирани актове до 1 януари 2027 г.

Член 78

Съставяне на бюджета

1. Всяка година изпълнителният директор изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Органа за следващата финансова година, включващ щатното разписание, и го изпраща на изпълнителния съвет.

2. Въз основа на този проект изпълнителният съвет приема предварителен проект на разчет на приходите и разходите на Органа за следващата финансова година.

3. Окончателният проект на разчет на приходите и разходите на Органа се изпраща на Комисията до 31 януари всяка година.

4. Комисията изпраща разчета на бюджетния орган заедно с проекта на общ бюджет на Съюза.

5. Въз основа на разчета Комисията вписва в проекта за общ бюджет на Съюза прогнозите, които счита за необходими за щатното разписание и за размера на субсидията за сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314 от ДФЕС.

6. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за вноската, предназначена за Органа.

7. Бюджетният орган приема щатното разписание на Органа.

8. Изпълнителният съвет приема бюджета на Органа. Този бюджет става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост в него се внасят съответните промени.

Член 79

Изпълнение на бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Органа при зачитане на принципите на икономичност, ефикасност, ефективност и разумно финансово управление.

2. Всяка година изпълнителният директор изпраща на бюджетния орган цялата информация, свързана с констатациите от процедурите по оценка.

Член 80

Представяне на отчетите и освобождаване от отговорност

1. Счетоводителят на Органа изпраща междинните отчети за финансовата година (година N) на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата до 1 март на следващата година (година N + 1).

2. До 31 март на година N + 1 Органът изпраща годишния доклад за бюджетното и финансовото си управление на Европейския парламент, Съвета и Сметната палата.

3. До 31 март на година N + 1 счетоводителят на Комисията изпраща на Сметната палата междинните отчети на Органа, консолидирани с отчетите на Комисията.

4. След получаване на забележките на Сметната палата по междинните отчети на Органа съгласно член 246 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ([41]), изпълнителният съвет представя становище относно окончателния отчет Органа.

Изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки до 30 септември на година N + 1. Изпълнителният директор изпраща този отговор и на изпълнителния съвет.

5. До 1 юли на година N + 1 счетоводителят на Органа изпраща окончателния отчет на Европейския парламент, Съвета, Комисията и Сметната палата заедно със становището на изпълнителния съвет.

6. До 15 ноември на година N + 1 в *Официален вестник на Европейския съюз* се публикува линк към уебсайта, съдържащ окончателния отчет на Органа.

7. Изпълнителният директор представя на Европейския парламент, по искане на Европейския парламент, всякаква информация, необходима за безпрепятственото изпълнение на процедурата по освобождаване от отговорност за съответната финансова година, съгласно член 261, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046.

8. По препоръка на Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, преди 15 май на година N + 2 Европейският парламент освобождава изпълнителния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Член 81

Финансови правила

Изпълнителният съвет след консултация с Комисията приема приложимите за Органа финансови правила. Те не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715, освен ако специфичните изисквания за функционирането на Органа го налагат и ако Комисията е дала предварителното си съгласие.

([41]) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

Член 82

Мерки за борба с измамите

1. За целите на борбата с измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, за Органа се прилагат без ограничения Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013, както и член 86 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/715.

2. Органът се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([42]), и незабавно приема подходящи разпоредби, приложими по отношение на всички членове на персонала на Органа.

3. В решенията относно финансирането, в споразуменията и в свързаните с тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпускано от Органа.

Член 83

Сигурност на ИТ

1. Органът създава вътрешна система за информационно управление на равнището на изпълнителния директор, която съставя и управлява бюджета за ИТ и осигурява редовно докладване на изпълнителния съвет относно съответствието с приложимите правила и стандарти за информационната сигурност.

2. Органът гарантира, че достатъчен дял от разходите му за ИТ се разпределят по прозрачен начин за пряка сигурност на ИТ. В този дял може да се отчита вноската към Службата за киберсигурност за институциите, органите, службите и агенциите на Съюза (CERT-EU).

3. Създава се подходяща служба за мониторинг, откриване и реагиране в областта на информационната сигурност, като се използват услугите на CERT-EU. Големите инциденти се докладват на CERT-EU и на Комисията в срок до 24 часа от откриването им.

Член 84

Отчетност и докладване

1. Органът се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета за прилагането на настоящия регламент.

2. Ежегодно Органът представя на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията доклад за изпълнението на задачите, възложени му с настоящия регламент, включително информация за планираното развитие на структурата и размера на таксите за надзор, посочени в член 77. По отношение на насоките и препоръките, които Органът е издал в съответствие с член 54, докладът съдържа информация относно спазването на насоките и препоръките, издадени през обхванатата от доклада година, както и всички съответни актуализации относно спазването на издадените преди това насоки и препоръки. Докладът се оповестява публично и включва всяка друга съответна информация, поискана от Европейския парламент *ad hoc*. Председателят на Органа представя този доклад публично на Европейския парламент.

3. По искане на Европейския парламент председателят на Органа участва в изслушване относно изпълнението на задачите му пред компетентните комисии на Европейския парламент. Такова изслушване се провежда най-малко веднъж годишно. По искане на Европейския парламент председателят на Органа прави изявление пред съответните комисии на Европейския парламент и отговоря на всички въпроси на техните членове, когато това бъде поискано от него.

4. В срок от шест седмици от всяко заседание на генералния съвет, Органът представя на Европейския парламент най-малко изчерпателен и съдържателен протокол от това заседание, който дава възможност за разбиране на проведените в рамките на това заседание обсъждания, включително обяснителен списък на решенията. В този протокол не се отразяват проведените в генералния съвет обсъждания относно отделни задължени субекти или обсъжданията, свързани с поверителни надзорни данни или данни във връзка със ЗФР, освен ако в посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове не е предвидено друго.

([42]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

5. Органът отговаря устно или писмено на въпроси, отправени към него от Европейския парламент в срок от пет седмици от получаването им.

6. При поискване председателят на Органа провежда поверителни устни обсъждания при закрити врата с компетентните комисии на Европейския парламент, когато подобни обсъждания се изискват с оглед на упражняването на правомощията на Европейския парламент съгласно Договорите. Всички участници спазват изискванията за професионална тайна.

7. Когато информира Европейския парламент по въпроси, свързани с приноса на Органа към действията на Съюза на международни форуми, Органът не разкрива никаква информация, получена при изпълнението на тази задача, когато тази информация подлежи на наложени от трети страни изисквания за поверителност.

ГЛАВА V

ПЕРСОНАЛ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

РАЗДЕЛ 1

Персонал

Член 85

Общи разпоредби

1. По всички неуредени в настоящия регламент въпроси относно персонала на Органа се прилагат Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители, както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза за целите на прилагането на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители.

2. Като изключение от параграф 1 от настоящия член председателят на Органа и членовете на изпълнителния съвет, посочени в член 63, параграф 1, буква б), са равнопоставени съответно на член и на секретаря на Общия съд на Европейския съюз по отношение на възнагражденията и пенсионната възраст, както е определено в Регламент (ЕС) 2016/300 на Съвета ([43]). За въпроси, които не са уредени от настоящия регламент или от Регламент (ЕС) 2016/300, по аналогия се прилагат Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители.

3. Изпълнителният съвет в съгласие с Комисията приема необходимите изпълнителни мерки в съответствие с разпоредбите в член 110 от Правилника за длъжностните лица.

4. Органът може да използва командировани национални експерти или други служители, които не са наети от Органа, включително делегати на ЗФР.

5. Изпълнителният съвет приема правила относно служителите от държавите членки, които да бъдат командировани към Органа, и при необходимост ги актуализира. Тези правила включват по-специално финансовите правила във връзка с командировките, включително застраховки и обучение. В тези правила се взема предвид фактът, че служителите се командироват и следва да бъдат разположени по места като служители на Органа. Те съдържат разпоредби относно условията на разполагане. Когато е приложимо, изпълнителният съвет се стреми да гарантира съгласуваност с правилата, приложими по отношение на възстановяването на разходите за командировки на редовния персонал.

Член 86

Привилегии и имунитети

По отношение на Органа и неговия персонал се прилага Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към ДФЕС.

([43]) Регламент (ЕС) 2016/300 на Съвета от 29 февруари 2016 г. за определяне на възнагражденията на високопоставените служители на ЕС, заемащи публична длъжност (ОВ L 58, 4.3.2016 г., стр. 1).

Член 87

Персонал на Органа, който преди това е бил нает от ЕБО

На срочно наетите служители, наети съгласно член 2, буква е), и договорно наетите служители, наети съгласно член 3а от Условията за работа на другите служители, които са наети в Органа с договор, сключен преди 1 януари 2026 г., и които непосредствено преди назначаването си в Органа са били наети от ЕБО при изпълнението на изброените в Регламент (ЕС) № 1093/2010 задачи и дейности на ЕБО в областта на БИП/БФТ, се предлага същият вид трудов договор в Органа както в ЕБО и при същите условия, при спазване на ограничението за броя на длъжностите, които се приспадат от ЕБО и се разпределят на Органа. Счита се, че тези служители са прослужили целия си трудов стаж в Органа.

Член 88

Задължение за професионална тайна

1. Изискванията за опазване на професионалната тайна по член 339 от ДФЕС и член 67 от Директива (ЕС) 2024/1640 се прилагат за членовете на генералния съвет и изпълнителния съвет и за всички служители на Органа, включително временно командированите от държавите членки длъжностни лица, както и за всички други лица, изпълняващи по договор задачи за Органа, включително след като са преустановили изпълнението на задълженията си.

2. Изпълнителният съвет прави необходимото за лицата, които извършват пряко или косвено, постоянно или временно, дейност, свързана със задачите на Органа, включително длъжностните лица и другите лица, упълномощени от изпълнителния съвет или назначени от публичните органи и ЗФР за тази цел, да се прилагат изисквания за опазване на професионалната тайна, които са равностойни на предвидените в параграф 1.

3. С оглед на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи Органът има право, в рамките и при условията, посочени в приложимите актове, посочени в член 1, параграф 2, да обменя информация с органи и служби на Съюза или национални органи и служби в случаите, когато тези актове позволяват на финансовите надзорници да разкриват информация на тези субекти или когато държавите членки могат да предвидят разкриването на такава информация съгласно приложимото право на Съюза.

4. Органът установява практическия ред и условия за прилагане на правилата относно поверителността, посочени в параграфи 1 и 2.

5. Органът прилага Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията ([44]).

Член 89

Правила за сигурност за защита на класифицираната информация и чувствителната некласифицирана информация

1. Органът приема свои правила за сигурност, равностойни на правилата за сигурност на Комисията за защита на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и чувствителната некласифицирана информация, установени в Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията ([45]) и Решение (ЕС, Евратом) 2015/444. Правилата за сигурност на Органа обхващат, наред с другото, разпоредбите за обмена, обработката и съхранението на такава информация. Изпълнителният съвет приема правилата за сигурност на Органа след одобрение от Комисията.

2. За всяка административна договореност относно обмена на класифицирана информация с компетентните органи на трета държава или, ако няма такава договореност, за всяко извънредно предоставяне *ad hoc* на КИЕС на такива органи е необходимо предварителното одобрение от Комисията.

([44]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53).

([45]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 г. относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 41).

Член 90

Подаване на сигнали за нарушения и защита на лицата, сигнализиращи за нередности

1. Органът създава специални механизми за подаване на сигнали, които служат за приемане и разглеждане на информацията, предоставена от лица, сигнализиращи за действителни или потенциални нарушения на:

а) Регламент (ЕС) 2024/1624 по отношение на изискванията, приложими за кредитните институции и финансовите институции;

б) Регламент (ЕС) 2023/1113;

в) Директива (ЕС) 2024/1640 по отношение на изискванията, приложими за надзорните органи, органите за саморегулиране при упражняването на надзорни функции и ЗФР.

2. Лицата, сигнализиращи чрез тези механизми, и засегнатите лица се ползват от защитата, предвидена в Директива (ЕС) 2019/1937, когато е приложимо.

3. След подаването на сигнали съгласно член 60, параграф 4 от Директива (ЕС) 2024/1640 от надзорните органи в нефинансовия сектор, Органът следва да може да изисква допълнителна информация от тези надзорни органи относно последващите действия във връзка с получените сигнали. Тези надзорни органи незабавно предоставят исканата информация, но не разкриват информация, която може да доведе до установяването на самоличността на сигнализиращото лице.

РАЗДЕЛ 2

Сътрудничество

Член 91

Сътрудничество с европейските надзорни органи

1. Органът установява и поддържа тясно сътрудничество с ЕНО, по-специално при изготвянето на проекти на регулаторни технически стандарти или технически стандарти за изпълнение, насоки или препоръки в рамките на съответните им задачи.

2. До 27 юни 2025 г. Органът сключва меморандум за разбирателство с ЕНО, в който се посочва как възнамеряват да си сътрудничат при изпълнението на задачите си съгласно правото на Съюза.

Член 92

Сътрудничество с органи извън системата за БИП/БФТ

1. Органът си сътрудничи и обменя информация с органите извън системата за БИП/БФТ, и въз основа на принципа „необходимост да се знае“ и принципа на поверителност, с други национални органи и служби, компетентни за осигуряване на спазването на директиви 2009/110/ЕО, 2009/138/ЕО, 2014/17/ЕС, 2014/65/ЕС и (ЕС) 2015/2366 и с ЕНО в рамките на съответните им мандати.

2. Органът сключва меморандум за разбирателство с пруденциалните органи съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, ЕНО и други национални органи, компетентни за осигуряване на спазването на Регламент (ЕС) 2023/1114, определящ най-общо начина, по който те ще си сътрудничат и ще обменят информация при изпълнението на своите надзорни задачи съгласно правото на Съюза по отношение на избрани и неизбрани задължени субекти.

Когато счита това за необходимо, Органът може също така да сключи меморандум за разбирателство с всеки от другите органи или служби, посочени в параграф 1, определящ най-общо начина, по който те ще си сътрудничат и ще обменят информация при изпълнението на своите надзорни задачи съгласно правото на Съюза по отношение на избрани и неизбрани задължени субекти.

3. До 27 юни 2025 г. Органът и ЕЦБ сключват меморандум за разбирателство, определящ практическите условия за сътрудничество и обмен на информация при изпълнението на съответните им задачи съгласно правото на Съюза.

4. Органът гарантира ефикасното сътрудничество и обмен на информация между всички надзорни органи в системата за надзор в областта на БИП/БФТ и съответните органи и служби, посочени в параграф 1, включително по отношение на достъпа до всякаква информация и данни в централната база данни относно БИП/БФТ, посочена в член 11.

Член 93

Партньорства за обмен на информация в областта на БИП/БФТ

1. Когато е необходимо за изпълнението на задачите по глава II, Органът може да създаде презгранични партньорства за обмен на информация в съответствие с основните права и съдебните процесуални гаранции или да участва в партньорства за обмен на информация, установени в една или няколко държави членки с цел подпомагане на предотвратяването и борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Участието на Органа във вече съществуващо партньорство става със съгласието на органите, които са установили такова партньорство.

2. Когато Органът създава презгранично партньорство за обмен на информация, той гарантира, че партньорството отговаря на изискванията на член 75, параграфи 3, 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2024/1624. В допълнение към задължените субекти Органът може да покани компетентните органи, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, букви а), б) и в) от посочения регламент, както и органите, службите и агенциите на Съюза, които имат роля в предотвратяването и борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, да участват в партньорството, когато това участие е необходимо за изпълнението на техните задачи и правомощия. С единодушното съгласие на участващите членове, други трети страни могат да бъдат поканени да участват спорадично в заседанията на партньорството, когато това е уместно.

Член 94

Сътрудничество с OLAF, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура

1. Органът може да сключва работни договорености с институции на Съюза, децентрализирани агенции на Съюза и други органи на Съюза, действащи в областта на правоприлагането и съдебното сътрудничество. Тези работни договорености могат да бъдат от стратегически, оперативен или технически характер и по-специално са насочени към улесняване на сътрудничеството и обмена на информация между страните по тях. Работните договорености не дават основание за обмен на лични данни и не обвързват Съюза, нито неговите държави членки.

2. Органът установява и поддържа тесни отношения с OLAF, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура. За тази цел Органът сключва отделни работни договорености с OLAF, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура, в които се уреждат подробностите относно сътрудничеството помежду им. Отношенията целят, по-специално, да се гарантира обменът на оперативна и стратегическа информация и тенденции по отношение на заплахите от ИП/ФТ, пред които е изправен Съюзът.

3. За да се насърчи и улесни гладкото сътрудничество между Органа и Европол, Евроюст и Европейската прокуратура, работните договорености с тях предвиждат по-специално възможността за командироване на служители за връзка в помещенията на другата страна и определят условията за тази цел.

Член 95

Сътрудничество с трети държави и международни организации

1. С цел осъществяване на целите, определени в настоящия регламент, и без да се засягат съответните правомощия на държавите членки и на институциите на Съюза, Органът може да развива контакти и да постига административни договорености с органи в трети държави в областта на БИП/БФТ, които имат регулаторни, надзорни или свързани със ЗФР компетенции в областта на БИП/БФТ, както и с международни организации и администрации от трети държави. Тези

договорености не създават правни задължения по отношение на Съюза и неговите държави членки и не възпрепятстват държавите членки и техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни договорености с тези трети държави.

2. Органът може да изготви образци на административни договорености с цел да се създадат съгласувани, ефикасни и ефективни практики в рамките на Съюза и да се засили международната координация и сътрудничество в борбата с ИП/ФТ. Надзорните органи и ЗФР полагат всички усилия, за да се съобразят с тези образци на договорености.

3. В случаи, при които взаимодействието между, от една страна, няколко надзорни органа и ЗФР на Съюза с, от друга страна, органи на трети държави се отнася до въпроси, попадащи в обхвата на задачите на Органа, както е установен в член 5, Органът играе водеща роля в улесняването на това взаимодействие при необходимост. Тази роля на Органа не засяга редовното взаимодействие между надзорните органи и ЗФР и органите на трети държави.

4. В рамките на своите правомощия по настоящия регламент и посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове Органът допринася за обединеното, общо, последователно и ефективно представителство на интересите на Съюза на международните форуми, включително като подпомага Комисията в изпълнението на нейните задачи, свързани с членството на Комисията в Специалната група за финансови действия и като подкрепя работата и целите на Групата Егмонт на Звената за финансово разузнаване.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 96

Достъп до документи

1. По отношение на документи, съхранявани от Органа, се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001.

2. Решенията, взети от Органа съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред европейския омбудсман или на иск пред Съда на Европейския съюз при условията, установени съответно в членове 228 и 263 от ДФЕС.

3. Правото на достъп до документация не се отнася до достъп до поверителна информация, включваща:

а) информация или данни на Органа, финансовите надзорници или задължените субекти, получени в резултат на изпълнението на задачите и дейностите, посочени в член 5, параграф 2 и в глава II, раздел 3;

б) оперативни данни или информация, свързана с такива оперативни данни на Органа и на ЗФР, които се съхраняват от Органа в резултат на изпълнението на задачите и дейностите, посочени в член 5, параграф 5 и в глава II, раздел 6.

4. Посочената в параграф 3, буква а) поверителна информация, която се отнася до надзорна процедура, може да бъде разкривана изцяло или частично пред задължените субекти, които са страни по въпросната надзорна процедура, при зачитане на законния интерес на други лица от защита на техните търговски тайни. Този достъп не включва достъп до вътрешни документи на Органа, финансовите надзорници или кореспонденцията помежду им.

5. Изпълнителният съвет приема практически мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001 и на правилата относно оповестяването на информация, свързана с надзорни процедури.

Член 97

Общ езиков режим

1. По отношение на Органа се прилага Регламент № 1 на Съвета.

2. Изпълнителният съвет взема решение, с което се определя вътрешният езиков режим на Органа, който е съгласуван с езиковия режим при прекия надзор, приет съгласно член 29.

3. Преводаческите и всички други езикови услуги, необходими на Органа и различни от устния превод, се осигуряват от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз, създаден с Регламент (ЕО) № 2965/94 на Съвета ([46]).

Член 98

Защита на данните

1. Обработването на лични данни на основание на настоящия регламент за целите на предотвратяване на ИП/ФТ, посочени в член 70 от Директива (ЕС) 2024/1640 и член 76 от Регламент (ЕС) 2024/1624, се счита за необходимо за изпълнението на задача, осъществявана в публичен интерес, или при упражняване на официално правомощие, възложено на Органа съгласно член 5 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и член 6 от Регламент (ЕС) 2016/679.

При изготвянето на проекти на насоки и препоръки съгласно член 54, които имат значително въздействие върху защитата на личните данни, Органът работи в тясно сътрудничество с Европейския комитет по защита на данните, създаден с Регламент (ЕС) 2016/679, за да избегне дублиране, несъответствия и правна несигурност в сферата на защитата на данните. След получаване на разрешение от Комисията, Органът се консултира и с Европейския надзорен орган по защита на данните, създаден с Регламент (ЕС) 2018/1725. Органът може да покани като наблюдатели в процеса на изготвяне на проекти за насоки и препоръки и националните органи за защита на данните.

2. Съгласно член 25 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Органа се разрешава да приеме вътрешни правила, които ограничават упражняването на правата на субектите на данни, когато такива ограничения са необходими за изпълнението на задачите, посочени в член 70 от Директива (ЕС) 2024/1640 и член 76 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

Член 99

Отговорност на Органа

1. В случай на извъндоговорна отговорност Органът, в съответствие с общите принципи на правните системи на държавите членки, поправя всяка вреда, причинена от него или от неговия персонал при изпълнението на техните задължения. Съдът на Европейския съюз е компетентен по отношение на всякакви спорове, отнасящи се до поправянето на такива вреди.

2. Личната имуществена и дисциплинарна отговорност, която персоналът на Органа носи по отношение на Органа, се урежда от съответните разпоредби, приложими спрямо персонала на Органа.

Член 100

Делегирани актове

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в членове 27 и 77, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 27 декември 2024 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 27 и 77, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

([46]) Регламент (ЕО) № 2965/94 на Съвета от 28 ноември 1994 г. относно създаване на Център за преводи за органите на Европейския съюз (ОВ L 314, 7.12.1994 г., стр. 1).

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 27, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

7. Делегиран акт, приет съгласно член 77, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 101

Споразумение за седалището и условия за работа

1. Необходимите договорености относно установяването на Органа в държавата членка, в която се намира седалището му, и услугите, които трябва да бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните разпоредби, приложими в тази държава членка към служителите на Органа и членовете на техните семейства, се излагат в Споразумение за седалището, което трябва да бъде сключено между Органа и държавата членка след одобрение от изпълнителния съвет.

2. Държавата членка, в която се намира седалището, осигурява възможно най-добрите условия за надлежното функциониране на Органа, в това число многоезиково училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 102

Оценка и преразглеждане

1. До 31 декември 2030 г. и на всеки пет години след това Комисията изготвя доклад относно дейността на Органа във връзка с неговите цели, мандат, задачи и местонахождение в съответствие с насоките на Комисията. В посочения доклад по-конкретно се разглеждат:

а) евентуалната необходимост от изменение на мандата на Органа и финансовите последици от такова изменение;

б) въздействието на всички надзорни дейности и задачи на Органа върху интересите на Съюза като цяло, и по-специално върху ефикасността на:

i) надзорните задачи и дейности, свързани с пряк надзор върху избрани задължени субекти;

ii) непрекия надзор върху неизбрани задължени субекти;

iii) непрекия общ надзор върху други задължени субекти;

в) въздействието на дейностите, свързани с подкрепа и координация на ЗФР, и по-специално на координацията на провежданите от ЗФР съвместни анализи на презграничните дейности и сделки;

г) безпристрастността, обективността и автономността на Органа;

д) целесъобразността на уредбата във връзка с управлението, включително състава на изпълнителния съвет и реда и условията на гласуване в него, и отношенията му с генералния съвет;

е) разходната ефективност на Органа, ако е целесъобразно, поотделно за различните източници на финансиране;

ж) ефикасността на механизма за обжалване на решения на Органа и реда и условията за осигуряване на независимост и отчетност, приложими към Органа;

з) ефикасността на договореностите за сътрудничество и споделяне на информация между Органа и органи извън системата за БИП/БФТ;

и) взаимодействието между Органа и други надзорни органи и служби на Съюза, включително ЕБО, Европол, Евроюст, OLAF и Европейската прокуратура;

й) обхвата на прекия надзор и критериите и методиката за оценката и подбора на субекти за пряк надзор;

к) ефикасността на правомощията на Органа за упражняване на надзор и налагане на санкции;

л) ефикасността и сближаването на надзорните практики, постигнати от надзорните органи и ролята на Органа в тях.

2. В доклада по параграф 1 се разглежда също така:

а) дали ресурсите на Органа са достатъчни за изпълнението на неговите отговорности;

б) дали е целесъобразно на Органа да се възложат допълнителни надзорни задачи по отношение на задължените субекти в нефинансовия сектор, като се посочат, когато е уместно, видовете субекти, които следва да бъдат обект на допълнителни надзорни задачи;

в) дали е целесъобразно на Органа да се възложат допълнителни задачи в областта на подкрепата и координацията на работата на ЗФР;

г) дали е целесъобразно на Органа да се възложат допълнителни правомощия за налагане на санкции.

3. Във всеки втори доклад Комисията извършва задълбочен преглед на постигнатите от Органа резултати, като се вземат предвид неговите цели, мандат, задачи и правомощия, включително оценка дали продължаването на работата на Органа все още е оправдано от гледна точка на тези цели, мандат и задачи.

4. Докладът и всички придружаващи го предложения, ако такива са целесъобразни, се препращат на Европейския парламент и на Съвета.

Член 103

Изменения на Регламент (ЕС) № 1093/2010

Регламент (ЕС) № 1093/2010 се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 втората алинея се заличава;

б) в параграф 5 буква з) се заличава

2) Член 4 се изменя, както следва:

а) точка 1а се заличава;

б) в точка 2 точка iii) се заличава

3) В член 8, параграф 1 буква л) се заличава

4) Членове 9а и 9б се заличават

5) В член 17 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 от ДФЕС, ако даден компетентен орган не се съобрази с посоченото в параграф 4 от настоящия член официално становище в предвидения в него срок и ако е необходимо да бъдат предприети навременни действия за отстраняване на последиците от неспазването на законодателството, за да се запазят или възстановят неутралните условия на конкуренция на пазара или да се гарантира правилното функциониране и целостта на финансовата система, Органът може, ако съответните изисквания, предвидени в посочените в член 1,

параграф 2 от настоящия регламент законодателни актове, се прилагат пряко по отношение на финансовите институции, да приеме индивидуално решение, чийто адресат е дадена финансова институция, в което се изисква тя да предприеме необходимите действия за спазване на своите задължения съгласно правото на Съюза, включително прекратяване на възприетата практика.

Решението на Органа е в съответствие с представеното съгласно параграф 4 официално становище на Комисията.“

6) В член 19 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 от ДФЕС, ако даден компетентен орган не се съобрази с решението на Органа и поради това не може да гарантира, че дадена финансова институция спазва пряко приложимите към нея изисквания съгласно посочените в член 1, параграф 2 от настоящия регламент законодателни актове, Органът може да приеме индивидуално решение, чийто адресат е тази финансова институция, с което да изиска от нея да предприеме всички необходими действия, за да спази произтичащите за нея от правото на Съюза задължения, включително да прекрати дадена практика.“

7) В член 33, параграф 1 втората алинея се заличава

8) В член 40, параграф 7 първата алинея се заменя със следното:

„Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели. По-специално, съветът на надзорниците допуска представител на Органа за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато се обсъждат или решават въпроси, попадащи в обхвата на неговия мандат.

(*) Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).“

9) В член 81, параграф 2б се заличава.

Член 104

Изменения на Регламент (ЕС) № 1094/2010

Регламент (ЕС) № 1094/2010 се изменя, както следва:

1) В член 1, параграф 2 втората алинея се заличава;

2) В член 40, параграф 5 първата алинея се заменя със следното:

„Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели. По-специално, съветът на надзорниците допуска представител на Органа за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато се обсъждат или решават въпроси, попадащи в обхвата на неговия мандат.

(*) Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).“

3) В член 54 параграф 2а се заличава.

Член 105

Изменения на Регламент (ЕС) № 1095/2010

Регламент (ЕС) № 1095/2010 се изменя, както следва:

1) В член 1, параграф 2 втората алинея се заличава.

2) В член 40, параграф 6 първата алинея се заменя със следното:

„Съветът на надзорниците може да реши да допусне наблюдатели. По-специално, съветът на надзорниците допуска представител на Органа за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато се обсъждат или решават въпроси, попадащи в обхвата на неговия мандат.

(*) Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).“

3) В член 54 параграф 2а се заличава.

Член 106

Преходни разпоредби

1. До 27 юни 2028 г. член 11 се прилага само за финансовите надзорници, кредитните институции и финансовите институции. Надзорните органи в нефинансовия сектор обаче могат на доброволна основа да спазват изискванията на посочения член още преди тази дата.

За целите на създаването и поддържането на базата данни, посочена в член 11, Органът сключва двустранно споразумение с ЕБО относно достъпа, финансирането и съвместното управление на базата данни относно БИП/БФТ, създадена в съответствие с член 9а от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Договорността се установява за одобрен по взаимно съгласие период, който може да бъде удължен най-късно до 30 юни 2027 г. През този период ЕБО може най-малко да продължи да получава информация, да я анализира и да я предоставя в съответствие с член 9а, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 или в съответствие с настоящия регламент от името на Органа и въз основа на финансирането, предоставено от Органа за тази цел.

2. Чрез дерогация от член 13, параграф 2, когато по време на първия процес на подбор повече от 40 задължени субекта изпълняват условията за пряк надзор съгласно член 13, параграф 1, Органът изпълнява задачите, изброени в член 5, параграф 2, по отношение на 40-те задължени субекта или групи, извършващи дейност в най-голям брой държави членки, независимо дали посредством места на стопанска дейност или при упражняване на свободата на предоставяне на услуги.

Когато в резултат на прилагането на посочения в първа алинея от настоящия параграф критерий бъдат определени над 40 задължени субекта или групи, Органът избира измежду задължените субекти или групи, които биха били избрани съгласно първа алинея от настоящия параграф и които извършват дейност в най-малкия брой държави членки, тези с най-голямо съотношение на обема на сделките с трети държави спрямо общия обем на сделките, измерено през последната финансова година.

3. Чрез дерогация от член 13, параграф 3 допълнителният процес на подбор, посочен в него, не се прилага по време на първия процес на подбор.

4. Чрез дерогация от член 48, параграф 7 участието на ЗФР в партньорските оценки е доброволно по време на първите два процеса на партньорска оценка.

Член 107

Започване на дейността на Органа

Комисията отговаря за създаването и първоначалната дейност на Органа до 31 декември 2025 г. За тази цел:

а) Комисията може да назначи свой служител, който да действа като временно изпълняващ длъжността изпълнителен директор на Органа и да изпълнява задълженията, възложени на изпълнителния директор, докато изпълнителният директор поеме своите задължения след назначаването си от изпълнителния съвет в съответствие с член 70;

б) чрез дерогация от член 62, параграф 1, до назначаването на председателя на Органа временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор може да свиква и председателства заседанията на генералния съвет без право на глас;

в) чрез дерогация от член 64, параграф 4, буква ж), до приемането на решение, както е посочено в член 70, временно изпълняващият длъжността изпълнителен директор упражнява правомощията на орган по назначаването;

г) Комисията може да предоставя помощ на Органа, по-специално чрез командироването на свои длъжностни лица за осъществяване на дейностите на Органа под ръководството на временния изпълнителен директор или на изпълнителния директор;

д) временният изпълнителен директор може да разрешава всички плащания, извършвани с бюджетните кредити, вписани в бюджета на Органа, и може да сключва договори, в това число договори за наемане на персонал, след приемането на щатното разписание на Органа.

Член 108

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 юли 2025 г.

Членове 1, 4, 49, 53, 54, 55, 57—66, 68—71, 100, 101 и 107 обаче се прилагат от 26 юни 2024 г., а член 103 се прилага от 31 декември 2025 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 31 май 2024 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	H. LAHBIB

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на коефициентите, свързани с утежняващи и смекчаващи обстоятелства за прилагане на член 22

Към основния размер на глобите, посочени в член 22, параграф 4, се прилагат кумулативно следните коефициенти, като се взема предвид всеки един от следните утежняващи или смекчаващи обстоятелства:

I. Коригиращи коефициенти, свързани с утежняващи обстоятелства:

1. Ако нарушението е извършено повече от веднъж, за всяко следващо извършване се прилага допълнителен коефициент 1,1.

2. Ако нарушението е извършвано в продължение на повече от шест месеца, се прилага коефициент 1,5.

3. Ако нарушението е разкрило системни слабости в организацията на избрания задължен субект, по-специално в неговите процедури, системи на управление или вътрешен контрол, се прилага коефициент 2,2.

4. Ако нарушението е извършено при условията на умисъл, се прилага коефициент 3.

5. Ако след установяване на нарушението не са предприети коригиращи мерки, се прилага коефициент 1,7.

6. Ако висшето ръководство на избрания задължен субект не е съдействало на Органа при провеждането на разследванията, се прилага коефициент 1,5.

II. Коригиращи коефициенти, свързани със смекчаващи обстоятелства

1. Ако висшето ръководство на избрания задължен субект може да докаже, че е взело всички необходими мерки за предотвратяване на нарушението, се прилага коефициент 0,7.

2. Ако избраният задължен субект е уведомил Органа за нарушението по бърз и ефективен начин, се прилага коефициент 0,4.

3. Ако избраният задължен субект доброволно е взел мерки, за да гарантира, че подобни нарушения няма да могат да се извършат в бъдеще, се прилага коефициент 0,6.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на пряко приложимите изисквания, посочени в член 22, параграф 3

1. Изискванията, свързани с комплексната проверка на клиента, посочени в член 22, параграф 3, букви а) и б) от настоящия регламент, са тези по членове 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36, 39, 42, 44, 46 и 47 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

2. Изискванията, свързани с груповите политики, процедури и механизми за контрол, посочени в член 22, параграф 3, буква а) от настоящия регламент, са тези в членове 16 и 17 от Регламент (ЕС) 2024/1624.

3. Изискванията, свързани със задълженията за докладване, посочени в член 22, параграф 3, букви а) и б) от настоящия регламент, са тези в членове 69, 70 и 71 от Регламент (ЕС) 2024/1624 и членове 9, 13 и 18 от Регламент (ЕС) 2023/1113.

4. Изискванията, свързани с вътрешните политики, процедури и механизми за контрол, посочени в член 22, параграф 3, буква б) от настоящия регламент, са тези в членове 9, 10, 11, 18, 48 и 49 от Регламент (ЕС) 2024/1624 и член 23 от Регламент (ЕС) 2023/1113.

5. Другите изисквания, посочени в член 22, параграф 3, букви в) и г) от настоящия регламент, са тези в членове 73, 77, 78 и 79 от Регламент (ЕС) 2024/1624 и членове 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 24 и 26 от Регламент (ЕС) 2023/1113.